

SHIKAI in South India

இந்தப் பரந்த இந்தியாநேரத்தினுள்ள எல்லா மராமல்
கண்ணப் உட்கூட கத்தி செல்லும் மூலத வேல்வேறு
வழிகளில் கவனம் படுகின்றன. உதாரணமாக
தமிழ் நாட்டில் (தென்னிந்தியா) சேக்கையர் பெரு
உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆயினும் இந்தப்
பழக்கம் மாறி, ஆயிரக்கணக்கான இம்மக்களில்
சேக்கையர் பெருக்குப் பதிலாக "ஸ்வஸ்திக்
7) கரத்தி-சேப்" உபயோகிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டு
வருகின்றது.

மற்றும் இந் ஸ்வஸ்திக் தயாரிப்புகள்: வரலாறு கரல்ட்
ஆயில், தேயிலை எருக்கி, வரலாறு சேப், "சேவரலாறு"
பேரண்டு வளம்பெறி முதலியன.

SWASTIK KANTI SOAP

UNMATCHED FOR QUALITY

SWASTIK OIL MILLS LIMITED BOMBAY.

FORM 2

SHILPI

INDIAN - HUY INDIAN

இண்டோ - கமர்ஷியல்

1947ஆம் ஆண்டு ஜூன்மீ 30

பொதுப்புகள்.

முடிபனம் :

● ● ●

அதிகாரம் பெற்றது :

25,00,000 0 0

செனியிடப்பட்ட — சேக்கமக

சேலத்தப்பட்ட மூலதனம் : 21,25,000 0 0

கோரப்பட்டு, செலுத்தப்பட்டது:

18,75,000 0 0

18.75.000

9.00.000

5. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$ 6. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$ 7. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$ 8. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$ 9. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$ 10. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

10.525 1'

Abstract

3.75.000

நுபாசீட்டுகை:—பீகர்ட், காங்கு, ரேலிங்ஸ்
 பாய்ஸ் மாநாத்தா நுபாசீட்டுகை
 கர்ப் சீட்டுகை, சிப்பந்தி செஞ்
 ருடி, நிதி ஸ்தலிய நிதா பொதுப்புகை

5,40,66,380

பாங்கிலாக்குத்த கோடுபட வேண்டியது (சிக்கலாக
உடன் பத்திரத்தின் கோடுபாட்டின் பெயர்)

25.00.000

மாணிக்கொண்டை டி.வி.சி.என்

6.840 J

வருவாக வேண்டிய பிள்ளை

28.80.368

409/10/2016

4.40.503 J

பிரதிக கனக்குகலில் பற்ற வரவு திவு

7.20,500 1

എസ്റ്റേറ്റ് T T. ഓട് ഓസ്റ്റേറ്റ്, ഓസ്റ്റേറ്റ്

3.34.103

தேவையான பொருள்கள்

00000000

ஸாப நஷ்டக் கணக்கு :—

சென்ற வருஷ பரீட்சை

11,534 0 4

30-6-47-ல் செதியுடன் முடிவடைந்தது
அதன் விளைவாகத் திரு. சி. சரஸ்வதி

3.72.279 9 1

3. 观察、讨论

முதலீடுகளின் சம்பந்தமான கண்டித்தல், பொதுப்பு

13,250 0 0

மொத்தம்	...	6,44,87,134
---------	-----	-------------

K. an die Spitze des ersten Str.,
an die Spitze des ersten Str. L.

50 L μ L μ L μ L

R. விஸ்வநாதன்
K. சிவசுந்தரி
R. S. A. சங்கர அய்யர்
Y. வெங்கட்டராமன்

பாங்கி, லிமிடெட்.

பன்றுள்ள கணக்கு விவரம்.

ஆஸ்திகள்.

உள் உண்டியலின் பேரில் கொடுக்கல், வாங்கல், பிராபிள் எட்டுகல், மற்றம் இந்ர அட்டவாக்கல் ...	ரூ. அ.பை.	ரூ. அ.பை.
இத்த இந்திய கம்பெனி எட்டத்தின் 7-வது பிரிவில் ரிசர்வ் உண்டி இனங்கள்:—		3,64,16,561 13 1
1. பாங்கிக்கு பூரண செக்யூரடி உண்டியல் என்று சொல்லக்கூடிய கடன்கள் ...	2,65,37,173 7 6	
2. பாங்கியின் வசமுள்ள கடன்களில் பூரண நம்பிக்கையுள்ளவை என்று சொல்லக்கூடியவை:—		
(A) ஐரலாண்ட் புரோபிரட்டோகனும் இந்ர புரோபிரட்டோகனும் ...	45,62,396 14 11	
(B) தனித்தனியாக பவர் பேரில் உள்ள புரோபிரட்டோகன்கள் ...	20,82,241 15 8	
(C) உண்டியல்களும் கார்ப்டர்களும் ...	32,00,908 0 4	
(D) புரோபிரட்டோ இக்காமல் தற்காலிகமாக அனுமதிக்கப்பட்ட அதிகப்பத்து ...	10,664 0 7	
3. சந்தேகப்படுமானால் எருவாகாத கடன் விவரம் ...	14,167 0 4	
4. கட்டாக்கர்கள் இந்ர ஆரீஸர்கள் பேரில் உள்ள கடன் விவரம் ...	இல்லை.	
த வாங்கா காலத்தில் கட்டாக்களுக்கு கட்டுகலையே அட்டவாக்கையே வாங்குதல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது		
கட்டிடம் பெறுமானம் ...	2,22,704 6 0	
12-46 வரை தன்னப்பட்ட தேய்மானம் ...	24,193 12 0	1,98,510 10 0
எரு பெட்டி, தாக்காலி, மேகது (தனவாடங்கள் தனியை) பெறுமானம் ...	1,52,506 3 8	
த எருவத்தின் அதிகப்படியாக வாங்கியது ...	27,335 6 6	
எருபடி ஆனது ...	1,79,841 9 8	
	174 11 10	
12-46 வரை தன்னப்பட்ட தேய்மானம் ...	1,79,866 13 5	
	47,080 5 1	1,32,586 8 4
க்கு புத்தகங்கள், கட்டென்கள் சமரான்கள் தனிய கட்டாக்குகள் வகையார விக்கெவண்டிய பித்துகள் ...		53,060 12 3
கூக்ககக்காரர்களது பொதுப்பு ...		28,06,368 9 5
வரை இனங்கள் ...		4,48,562 12 3
		5,50,850 4 9
விடுகல்:—		
தக்காட் கடன் பத்திரங்கள் பெறுமானம் ரூ. 1,42,03,800 (மார்த்துக் கடன் விடுகல் ரூ. 1,42,48,866-6-0) வாங்கிய விடுகல்படி ...	1,43,82,330 6 0	
30,000 பெறுமான பத்திரங்கள் இடமாதகவரில் தவறி விட்டது. கழப்பின்கேட்டுக்கு மறுச்செய்த கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது)		
விண்ட் கட்டாக் கம்பெனி பங்குகள் பூராவும் செலுத்தப்பட்டது ரூ. 3,51,183-6-0 ஒரு பகுதி மட்டும் செலுத்தப்பட்டது ரூ. 47,696-8-0 (பெருமான மதிப்பு ரூ. 3,56,030-0-0 மார்த்துக் கடன் மதிப்பு ரூ. 3,87,909-2-0) ...	3,98,879 12 6	
ட்டிங்கு பாங்கு வால் கபாலிட் செய்யப்பட்ட சிறு பத்திரனில் செக்யூரடிகள் ...	15,225 0 0	1,47,96,485 2 0
விடுகளில் செத்ததுள்ள கட்டி இனங்கள் ...		1,64,284 11 0
வால் ரோக்கம் ...	54,06,926 5 2	
பெருகளில் காண்ட் கணக்குகள் ...		
துள்ள ரோக்கம் ...	34,35,990 8 9	88,42,916 13 11
மொத்தம் ...		6,44,87,134 1 0

T. R. வெங்கடராம சாஸ்திரி,
சேர்மன்.

S. N. N. சங்கரலிங்க அய்யர்,
மாணேஜிங் கட்டாக்கர்.

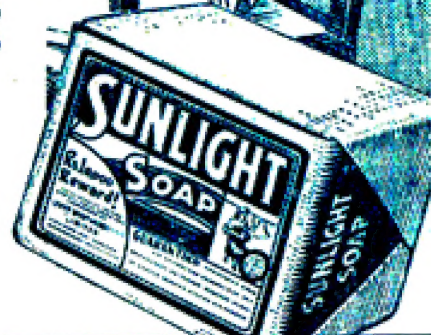
P. S. கப்ரமணிய அய்யர் & கம்பெனி,
ரெஜிஸ்டர்ட் அக்கவுண்டன்ட்கள் & ஆடிட்டர்கள்.

உன் ஸாரிகள்
இப்பாழுது எவ்வளவு
சுத்தமாகவும் பளிச்சென்றும்
இருக்கின்றன!

ஆம்-அது
நான் ஸன்லைட்
உபயோகிக்க
ஆரம்பித்திருப்
பதனால் தான்!

உங்கள் துனிகளை ஸன்லைட் சோப்பினால் சலவை
செய்தால் அவை மூன்று இருந்ததை விட அதிக வெண்
மையாகவும் பளிச்சென்றுமிருக்கின்றன. ஸன்லைட்
சோப்பின் ஏராளமான துறை இழைகளிடையே
புதுத்து சோப்பின் தி அடித்துத்துவைக்காமலே எல்லா
மனிடங்களையும்—ஜாஸ்தி அழுக்குப் படித்த பாகங்
களிலிருந்து கூட—அகற்றுகின்றது. இச்சோப்பினால்
சலவை செய்வப்பட்ட துனிகளின் புதுமனத்தை
தீங்கன் விருப்புகள். மேலும், உங்கள் கை
களுக்கும் ஸன்லைட் சோப் தன்மையளிக்கின்றது.

ஸன்லைட் சோப்

கல்கி

பொருளடக்கம்

வரி 7 }
இதழ் 1 }

ஆகஸ்ட் 3

{ சிவந்தது
ஆடி 18 }

என்ன சேதி?	---	---	7
முதலில் கண்ணீர்!	சாஸ்திரி	---	9
யாருக்கு லாபம்?	---	---	11
நான் திறத்தது!	க. க.	---	17
யட்டமேதை	---	---	24
ரோகினி எங்கே?	பி. எஸ். சேஷாத்ரி	---	25
பாம்பா மலர்	ராஜி	---	34
அபூர்வ மனிதன்	ஸோமால்	---	37
சொல்ல வந்த வாய் மூடிவிட்டது!	டி. கே. சி.	---	43
சந்திர ஹாரம்	பிரேமச்சந்த்	---	47
காலகேசுபம்	---	---	58

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனை.

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு டிக்கெட்டில் ஆசிய உறவு மகாநாடு என்பதாக ஒரு மகாநாடு நடத்திய அகவையா? அந்த மகாநாட்டுக்கு ஆசியக் கண்டத்திலிருந்து உள்ள ஒவ்வொரு தேசத்திலிருந்தும் பல முக்கிய பிரமுகர்கள் வந்திருந்தார்கள். மகாநாட்டுக்குத் தங்கை மகிழ்ந்த கவிவாசி ரோஜினி தேவி அந்தப் பிரமுகர்களை பெயர்வாய் ஒவ்வொருவராகச் சபைக்கு அழைக்கச் செய்து வைத்துக் கொண்டு வந்தபோது, குறிப்பிட்ட ஒரு பிரமுகரைப் பார்த்து, "மனித உருவத்திலிருந்து வந்திருக்கும் இந்த அனுருக்ஷியர் தெரியுமா?" என்று கேட்டார். மகாநாட்டில் ஒருவராவது பதில் சொல்லவில்லை. "இவ்வளவு இந்நோனெஸியாவின் பிரதம மந்திரி டாக்டர் கதான் ஷரீர்" என்று ஜிமறி ரோஜினி. அதைக் கேட்டதும், எம்னோருடைய முகமும் பளிச்சென்று மனிதனது.

ஜிமறி ரோஜினி சொன்னதில் மிகை ஏதாவது இல்லை. டாக்டர் ஷரீர் அதை அந்த அனுருக்ஷியர் வெகுகூறுதான், இன்று இந்நோனெஸிய நாடு முழுவதும் தேச பக்திக் கனறும் கதந்திரப் பெரு நெருப்பும் மூண்டிருக்கின்றன. டாக்டர் கதான் பத்திரம் அதை அணைப்பதற்காக எவ்வளவோ முயற்சி செய்து வருகிறது. ஆனால் முடியவில்லை.

இன்று இந்நோனெஸியாவிலே டாக்டர் கதானுக்கு அடுத்தபடியாக ஜனங்களின் தங்கமதிப்பைப் பெற்றுப் பிரபலமாக விளங்குவவர் டாக்டர் ஷரீர் ஒருவரேயாகும்.

டாக்டர் ஷரீர், வெளிநாட்டி இருந்து கொண்டு இந்நோனெஸியாவுக்குச் சாதகமாக உரை அபிப்பிராயத்தைத் தாட்டுவதற்கு முதலில் இந்நியாவுக்கு வந்திருக்கிறார்.

டாக்டர் ஷரீருக்குத் தம்மாவை உதவியும் ஒத்தாசையும் செய்வதாகப் பங்குநீரோடு இந்நியாவின் சார்பில் வாக்களித்துத் தீவிரமாகச் செய்கிறும் ஈடுபட்டுள்ளார்.

புடத்தில் டாக்டர் ஷரீருக்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர் அருமையான அருமை என்கிற ஜிமறி ஷரீர். அவர் ஒரு டாக்டர் என்பதை அறியும்போது எம்னோருக்குமே விமர்சன உண்டாகும். டாக்டர் ஷரீரைக் கவனமாகச் செய்து கொண்டு 'குற்ற'த்துக்காக டாக்டர் கதானுக்கு அகவையா நாடு கடத்தி நானாத்துக்கு அனுப்பிற்று. பக்கிசுக்கு வருவதற்காக அவர்கள் ஒருவரை போலீஸ் பரீட்சையே யில்லை. ஆசிய உறவு மகாநாட்டுக்காக டாக்டர் ஷரீர் டிக்கெட்டில் வந்திருந்தபோது, ஜிமறி ஷரீரும் டிக்கெட்டில் வந்து தம்முடைய உணவகம் பார்த்து மகிழ்ந்துவிட்டு மீண்டும் நானாத்துக்குச் சென்றார்.

"எங்களுக்கு ஆயுதங்கள் இல்லை, போதிய சென்னை இல்லை. ஆனால் தீயம் எங்கள் கடலிலே இருக்கிறது" என்று டாக்டர் ஷரீர்.

தீயம் அவர்கள் பக்கம் இருக்கும்போது யார் என்ன செய்ய முடியும்?

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

ஆஸ்தான வித்வான்

சங்கீதரத்ன மைசூர் டி. சௌடய்யா — பிடில்

கல்பாத்தி ராமனாதன் — மிருதங்கம்

ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன் — கடம்

★

ஞாயிறு 3—8—1947 மாலை 5-30 மணிக்கு

மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூலில்

★

**சென்னை பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள்
தலைமை வகிப்பார்கள்**

டிக்கட்டுகள் : ரூ. 50/- 10/- 5/- 3/-

★

கீழ்க்கண்ட இடங்களில் டிக்கட்டுகள் கிடைக்கும் :

1. திருப்பணி ஆபீஸ், கபாலீஸ்வரர் ஆலயம், மயிலாப்பூர்
2. கர்ப்பகவலி டாக்ஸி சர்வீஸ், 1, பிராடஸ் ரோடு, மயிலாப்பூர்
3. ஓரிஸ்ட்ஸ் ஹோம், ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு எதிரில், எழும்பூர்
4. பாரத் கபே, மவுண்ட் ரோடு
5. ராமகிருஷ்ண லஞ்ச் ஹோம், என்பிளனேட்
6. ஸாம்ஸன் அண்டு கம்பெனி, பிராட்வே
7. தி டிபார்ட்மென்ட் என்ஜினீயரிங் கம்பெனி, பாண்டி பஜார், தி. நகர்

ச. பார்த்தசாரதி முதலியார், கவாமிநாத குருக்கன் : நிர்வாகிகள்.

ஒளி பெருக்கி : திருச்சி ரேடியோ நேஷனல் & ஸ்டீயில்.

மார்ச் 7 }

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
நாளைவந்து கும்பிடிக் காப்பா

—பாரதிபார் { இதழ் 1

என்னசேகி?

கனவு பளித்தது!

தேச பத்தர்களுடைய கனவும் வீரத்
தயாகெளுடைய கட்டியமும் பொது மக்க
ளுடைய உருவாதமும் வீண்போக விட்டன.

இருபத்தேழு வருஷங்களுக்குப் பின்னும்
அது பளித்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் மூவர்
ணக் கொடி ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து
இந்தப் பார்த்த பாரத தேசம் முழுவதிலும்
பட்டொளி வீசிப் பறக்கும்.

ஸ்ரீமதி சரோஜினி தேவி சொன்னது
போல, இந்திய தேசத்தாருள் சொந்தமாக
ஒரு கொடி இவ்வாறிருந்த ஒரு பெரும்
குறை இதன் மூலம் நீங்குகிறது.

புனிதமான இந்த மூவர்ணக் கொடியின்
சேழை எம் எத்தனையோ போராட்டங்கள்
உத்திரிவிருக்கின்றன. ஆவிரக் கணக்கான
தேசத் தொண்டர்கள் சொல்ல முடியாத
தயாகங்களை யெல்லாம் செய்திருக்க
ின்றார்கள். அது எம்முடைய தேச பத்தித்
தும் தியாகத்தாக்கும் ஒரு விண்ணம்.

அச்சிய காலநிபத்தியம் எத்தனையோ
முறை கண்முடித்தமைகளாக அதைப் பிடிக்கி
யிருக்கிறது, பிழித்திருக்கிறது, காலில்
போட்டு மிதித்தத் தகையத்தம் இருக்
கிறது. அதை வைத்திருப்பது கூட ஒரு
குற்றமாகக் கருதப்பட்ட காலமும் உண்டா.
அதே தேசியக் கொடி, வரும் ஆகஸ்ட்
15-ம் தேதிக்குப் பிறகு, எல்லா சர்க்கார்
காரியாலயங்களிலும் பறக்கும், ஆழ்கடல்
களிலும் பறக்கும், தூர தூர தேசங்களி
லும் பறக்கும் என்பதை அறியுமபோது
எங்கு உண்டாகும் சந்தோஷத்தாக்கு
அளவே பிள்ளை. தற்போது கைகாறாக
இருக்கும் கார்ட் மெஷன்ட் பாட்டன் கூட
அத்தக் கொடியின் சேழை கவர்ந்து
கொண்டு உத்தியோகம் பார்ப்பார் என்பதை என்
னுமபோது எங்கு உண்டாகும் மகிழ்ச்சித்
தக் கெடுகையே பிள்ளை.

சிறு மாறுதல்

புதுபெற்ற இந்த தேசியக் கொடியில்,
எம்முடைய தலைவர்கள் ஒரு சிறிய மாறு
தல் மாத்திரம் செய்திருக்கின்றனர். அது
வறு, சர்க்காருக்குப் பதில் ஒரு சர்க்கார்
இருக்கும். அதற்குக் காரணம் என்ன
கென்பதைப் பண்டித ரோகு என்னு
கினக்கி யிருக்கிறது. கொடியின் ஒரு புறத்
தில் காணப்படும் உருவம் அதே மாதிரி
மறு பக்கத்திலும் காணப்பட வேண்டுகோள்.
இதற்குச் சர்க்கார் அவ்வளவு பொருத்த
மாக இல்லை; சர்க்காரே பொருத்தமாக
இருக்கும். இதைத் தவிர அத்தச் சர்க்க
ரத்தின் மற்றொரு விசேஷமும் இருக்
கிறது. அது சாதாரண சர்க்கார் அவ்வு,
அன்பையும் அறந்தையும் பூவுகைத்
தில் பாப்ப முயன்ற அசோக மகா சர்க்க
வர்த்தியின் ராஜாங்கச் சின்னமாகும். எம்
முடைய பாரத தேசத்தின் பண்டைய
கலாசாரத்தாக்கு இதையிட வேறு சிறந்த
விண்ணம் என்ன கெடைக்க முடியும்?

விழித்துக் கொள்வார்களா?

திருவாங்குர் சமந்தானம் இந்திய
பூனியனில் சேருகதென்ற முடிவு செய்
திரும்பது எல்லோருக்கும், முக்கியமாக,
திருவாங்குர் மக்களுக்கு சொம்பவும்
திருப்பதி யனிக்கும். இந்தப் புத்திரசாவித்தன
மான முடிவை மகாராஜா கொஞ்ச காலத்
தாக்கு முன்பே செய்திருக்கலாம். அதன்
மூலம், அனுகூலமாக இப்போது அத்த
சமந்தானத்திற்குள் வளர்ந்திருக்கும் மகக்
செப்பையும் வீண் குழப்பத்தையும் போக்கி
யிருக்கலாம்.

திருவாங்குர் சமந்தானம் இந்தமாதிரி
யாகத் தன்னுடைய கடுமையான பிடிவா
தத்தைக் கைவிட்டு இந்திய பூனியனில்

சேர ஒப்புக் கொண்டதற்கு, வார்ட் மெனண்ட் பாட்டன் சென்ற வாரம் டில்லியில் நடத்திய மன்னர்கள் மகாநாடு ஒரு மூக்கிய காரணமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

வார்ட் மெனண்ட் பாட்டன் மேற்படி மகாநாட்டிலே, சமஸ்தானங்கள் ஏதாவது ஒரு டொமினியனுடன் சேராமல் தனித்த சிங்களம் அமைகளுக்கு எந்த வகைய ஆபத்தான ஏற்பாடு என்பதை என்னுடைய விளக்கியுள்ளார். பாதுகாப்பு, அயல் நாட்டு விவகாரம், போக்குவரத்து இந்த மூன்று விஷயங்களில் கொஞ்சம் கிட்டிட்டுக் கொடுப்பதினாலே அமைவதில் சந்தேகமில்லை. குப்பை பக்கம் ஏதாவது விளக்கிய விடத்து என்பதையும் அவர் சொல்பதே தெனியாக விளக்கியிருக்கிறார். இதை பெய்வாள் சொல்லி விட்டா. இதுதவிர அவர் ஒரு எச்சரிக்கையும் செய்திருக்கிறார். "ஆகஸ்ட் 15-க் தேதிக்குப் பிறகு தனித்த வாய்விருப்பம் சமஸ்தானங்களைக் கட்டவுந்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்!

இந்திய சமஸ்தான மன்னர்கள், இதுவரை கட்டவேண்டிய காட்டிலும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத் தெய்வத்தைத் தான் எம்பி வந்தனர். அந்தத் தெய்வமே அவர்களைக் கைவிட்டு விட்டு ஒழிப்போது அவர்கள் கண்ணைத் திறந்து விழித்துக் கொள்ள மாட்டார்களா என்ன, பார்ப்போம்!

யார்மீது குற்றம்?

கொஞ்ச காலமாக சர் டி. பி. ராமல் வாயி ஐயருக்கும் திருவங்கூர் சமஸ்தானத்துக்கும் அடுத்தபடியாகச் சென்னைப் பத்திரிகைகளிலே பிரபல ஸ்தானம் வகித்த வருவது பர்மா பீன்ஸ் என்ற துறக்காணிப் பயறு (துறக்காணிப் பயறு என்ற பர்மா பீன்ஸ் என்ற வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம்) ஆகும்.

அது இந்திய பூனியனில் சேரமாட்டேன் என்பதாக தாகா ஏதாவது செய்யவில்லை. ஆனால், அதைச் சாப்பிட்டவர்களுக்குத் தான் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை.

பர்மா பீன்ஸைச் சாப்பிட்டு வந்தோரும் லெர் செத்துப் போவதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும்.

இது சர்க்காருடைய கவனத்தையும் ஈர்க்கிறது. அவர்கள் மேற்படி மொச்

சையில் விஷம் இருக்கிறதா, இல்லையென்பதை ஆராய்ந்து சொல்லும்படியாகக் கிண்டியில் உள்ள சர்க்கார் பரிசோதகரைக் கேட்டார்கள். பரிசோதகர் அதை ஆராய்ந்த பிறகு, பர்மா மொச்சையில் விஷம் இருப்பது உண்மையே என்று அதைச் சாப்பிட்டால் வார்டி, ஜன்னி, பக்கவாதம் முதலிய விவாதிகள் ஏற்படும் என்றும் தெனியாகச் சொல்லி விட்டார்.

ஆகையால், இந்த மொச்சை விற்கப்படுவதை நிறுத்தி வைக்கும்படியாகச் சென்னை சர்க்கார் விவாபாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்தச் சமயத்திலே பர்மாவிலிருந்து வந்திருக்கும் ஒரு செய்தி ரசமாக இருக்கிறது. "யார் சொன்னது, அந்தப் பீன்ஸில் விஷம் இருக்கிறது என்று! இந்தியர்களுடைய உடம்பித்தான் ஏதாவது கோளாறு இருக்க வேண்டும்! என்னுடைய மொச்சையில் குற்றமே இல்லை!" என்கிறார்களாம் பர்மா சர்க்கார்.

பேஷ், என்னுமிருக்கிறது!

வாஸிபரானார்!

மிதரை ஜில்லாவிலே 'மட்டப் பாரை வெங்கட்டாமையார்' என்ற பெயரைக் கேட்டதும், அருகே பீன்ஸ் சிரித்துக் கொண்டே "வந்தே மாதாம், மகாத்மா காந்திக்கு ஜே!" என்ற சொல்லும். ஸ்ரீ ஐயர் அவர்கள் மதரை ஜில்லாவிலே சங்கராஜ் தூர் காங்கிரஸ் பத்தியும் தேசபத்தியும் உண்டாக்குவதற்காக அருப்பாறு பட்ட ஆதிகாவக் காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவர். சரீபத்தில், அவருடைய அறப்பாது ஆண்டு விழா அவருடைய பிறந்த ஊரான மட்டப்பாரையில் வெகு நெல்பாசக் கொண்டாடப்பட்டதை அறிந்து மகிழ்ச்சி படைக்கிறோம்.

செனா, தேச சேவைகளில் தலைகாத்தப் போனதாகச் சொல்லுகிறார்கள் அவ்வளவு? இது ஐயர் அவர்கள் விஷயத்தில் சொல்பப் பொருத்தம். ஆனால் ஐயர் அவர்களுடைய தலைகாத்த போதிலும், அவருடைய உண்மை கைக்கவிலை. இதற்கு உதாரணமாக, அவர் தமது சங்கரபத்த பூர்த்தியின் போது, தம்முடைய மீதாயை முறக்கி விட்டுக் கொண்டே, "இன்று முதல் என் வாஸிபரானாரிடேன்!" என்ற சொன்னதே போதும். ஸ்ரீ ஐயர் அவர்கள் இன்னும் பல வருஷங்கள் வாழ்ந்த சந்திர இந்தியாவிற்குத் தொண்டு புரிவாரென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மு த லை க் க ண் னீ ர் !

"நான் சமாதானத்தையே நாடுகிறேன். ஆனால் இந்த துஷ்டர்களான இந்தோனேஷியர்களைப் பாருங்கள். எங்களை இப்படியெல்லாம் செய்யும்படி கிழந்து விட்டிருக்கிறார்கள்"

இதை நீங்கள் பார்க்க முடியவில்லை யென்றால் சிறகு உலிங்கன்களுக்களைக் கொண்டு வரவேண்டியது உலகம் நினைக்கும்"

ஜி. நா. சபை

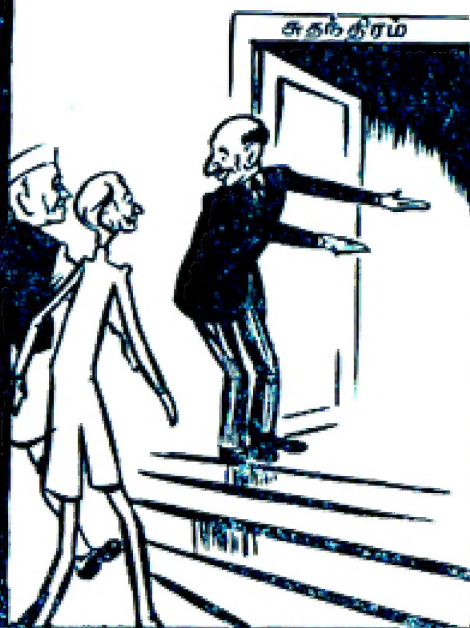
"வாஸுங்கள், சாப்பிடுங்கள்! நீங்கள்
நல்ல சின்னங்களல்லவா?"

சம்பளம் போதவில்லை என்பதற்காக பாக்கித்தானில் சிலர்
கவான் பதவிகளை ஏற்க மறுத்து விட்டார்களாம்!

ராஜ தந்திரமும்

வியாபார தந்திரமும்

யாருக்கு லாபம்?

சோதந்திர விழா நெருங்கிவிட்டது!

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் கோட்டைகளாக இருந்துவந்த சர்க்கார் காரியாலயங்கள், இருதரது வருஷங்களாகப் படித்திருந்த யூறுதி செயல்களும் தீங்கிப் புனித மடையப் போகின்றன.

அவற்றின் புனிதத் தன்மையை உடைமெய்க்கும் அறிவிப்பது போன்று, ஆகாயமனாவ நம் தேசியக் கொடிகம்பிரமாசுப் பதக்கும் நான் மிகவும் சமீபித்து விட்டது!

ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் என்று தேசம் முழுதும் குதா கைத்துடன் குதிக்க வேண்டிய காலம் அநோ வந்து கொண்டிருக்கிறது!

அது நம்மிடம் வந்து சேர இன்னும் இரண்டு வாரங்கள்கூட இல்லை!

ஒரு தேசத்தின் சரித்திரத்தில், - ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் இதைக் காட்டிலும் ஆனந்த பரவரத்தை யுண்டு பண்ணக்கூடிய சம்பவம் வேறென்ன இருக்க முடியும்?

அப்படி யிருந்தும், "நாம் குதா கைம் அடைவதற்கு என்ன இருக்கிறது?" என்று வருத்துகிறார் நமது மாபெருந்த தலைவரான மகாத்மா காந்தி.

"கயராஜ்யம் கிடைத்தாலன்றி சபர்மதிக்குத் திரும்பிவர மாட்டேன்" என்று தாய்கள் சபதம் செய்திருந்தீர்கள். இப்போது கயராஜ்யம் கிடைத்து விட்டது. இனி தாய்கள் சபர்மதிக்குத் திரும்பி வந்துவிடலாம்" என காந்திஜியின் பழைய நண்பரான டாக்டர் ஹரிப் பிரசாத் தேசாய் அனுப்பியிருந்த அழைப்புக்கு மகாத்மா கூறியுள்ள பதில், அந்த மகானின் மனத் துடிப்பை நன்கு பிரதிபலிக்கின்றது.

அதாவது, "என் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சபர்மதி வெகு தொலைவில் இருக்கிறது; நவகாளிகள் சமீபத்தில் இருக்கிறது" என்று கருக்கமாகக் காந்திஜி பதில் அளித்திருக்கிறார்.

மகாத்மாவின் மனோ வேதனையையும் பாரத நாட்டின் பரிதாப நிலையையும் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு, ஆழ்ந்த சோகமும் கருத்தும் ததும்பும் அந்த ஒரு சில வார்த்தைகளே போதும்.

நவகாளியில் இன்னும் படு கொலைகள் நடந்து வரும்போது, சபர்மதியைப் பற்றிக் காந்திஜி தீவிரப் பதற்கே இல்லை என்பதுதான் மேற்படி உருக்கமான மொழிகளின் கருத்தாகும்.

முன்னர் இந்தியர்களிடையே ஒற்றுமை குறைந்ததால்தான் இந்தியா சுதந்திரத்தை இழக்க நேர்ந்தது.

அப்படி யிருக்க, மகத்தான போராட்டங்களுக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் பின் அன்னியர் ஆதிக்கம் ஒழிந்து மீண்டும் சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கிறது.

இந்தநிலைமையில், மறுபடியும் இந்திய சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையின்மை யாதிர புல்லுருவி படர இடம் கொடுப்பது சரிக்க முடியாத விஷயமாகும். அவ்வாறு இடம் கொடுப்பதால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளின் பயங்கரத்தை வர்ணிப்பதென்பது முடியாத காரியம்.

மகாத்மாவின் மனம் நெந்து உருகு வதற்குக் காரணம் அதுதான்.

பாக்கிஸ்தானிலுள்ள சிறுபான்மையோரின் கூறி என்னவென்பது பற்றி நாடெங்கும் மிகுந்த கலக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையோராக இருப்பதால், அவர்களை ஹிந்துக்கள் விழுங்கினிடுவார்கள் என்றும், எனவே முஸ்லிம்களுக்குத் தனி ராஜ்யம் வேண்டும் எனதும் ஜனப் ஜின்னா கூறி வந்தார்.

ஆனால், அதே ஜின்னா நமது ராஜ்யமான பாக்கிஸ்தானில் சிறுபான்மையோருக்கு என்ன தீதி வழங்கப் போகிறார் என்பதுபற்றியே இப்போது கலக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பாக்கிஸ்தானில் முஸ்லிமும் பௌத்த மூஸ்லிம் அல்லாதாருக்கும் சகல உரிமைகளும் உண்டு என்று சமீபத்தில் ஜனப் ஜின்னா உறுதி கூறினார் என்பது உண்மைதான்.

ஆனால், அவரது உறுதிமொழி எவ்வளவு தூரம் செய்கையில் நிறைவேற்றப்போகிறது என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும் என மகாத்மா காத்தியே சந்தேகப்படுகிறார். ஆகவே, அவ்விஷயமாக வியாக்கியானம் எதுவும் தேவை யில்லை!

ஏற்கெனவே, வகுப்புக் கலவரத்தை ஒடுக்கும் விஷயமாக ஜனப் ஜின்னா விடுத்த வேண்டுகோளினால் யாதொருபடியும் கிடைக்காததால் தான் அவரது வாக்குத்தகத்தில் தம்பிக்கை ஏற்படுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

முன்னர் அவரது வேண்டுகோள் நிறைவேற்றி யிருக்குமாயின், இப்போது மகாத்மா காத்தி தவகாளிக்குச் செல்வத் திட்டம் போடவேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனினும், ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ந்தேதிக்குள் இந்தியாவில் நிலைமை அபிவிருத்தி யடைவதற்கான அறிவுறுத்தல் இருந்து வருவது தலைவர்களுக்கும் தேர்மக்களுக்கும் ஓரளவு ஆறுதலை அளிக்கக்கூடிய விஷயமேயாகும்.

அதாவது, சமீபத்தில் புது டில்லியில் பிரிவினைச் சபை விடுத்த அறிக்கை சகலருக்கும் தம்பிக்கையை உண்டு பண்ணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

அச் சபையில் பாக்கிஸ்தான் சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும், இந்திய சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள்.

“பாக்கிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் புது அக்காரர் கிடைத்த பின், அதாவது ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ந்தேதிக்குப் பிறகு, இந்தியாவிலும் பாக்கிஸ்தானிலும் உள்ள சிறுபான்மையினர் தீயாயமான சகல உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படும்.

“மேற்படி இரண்டு சிக்கல்களும் தங்கத் தங்கத் தலைகளுக்குட்பட்ட சகல ஜனங்களுக்கும் பேச்சு, மதம், பாலு, கலாசாரம் முதலிய எல்லா விஷயங்களைப் போட்டியும் சுதந்திரம் அளிப்பதாக உறுதி கூறுகின்றனர்.

“மற்றும், மேற்படி இரு சிக்கல்களும் தங்கத் தங்கத் தலைகளின் எல்லைப் படை

காத்துக்கும் இடம் கொடுப்பதில்லை என்று உறுதி யுண்டிருக்கிறார்கள்.

“எல்லா நினைவுக் கமிஷனின் முடிவு எப்படியிருப்பினும், அதை ஆட்சேபனை யின்றி ஏற்றுக்கொள்ள இரு சிக்கல்களும் இவர்தங்கினர்.”

மேற்படி அறிக்கையில் கண்டுள்ள வாசகங்கள் செய்கையில் நிறைவேறுமாயின், எதிர்க்காலத்தைப் பற்றித் தலைவர்களோ, தேர்மக்களோ சிறிதும் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமே இராது.

அச்சபையில் காங்கிரஸ் தலைவர்களும், முஸ்லிம் லீக் தலைவர்களும், சீக்கியர் தலைவர்களும் இருப்பதால், அவர்கள் இந்தியாவின் சார்பில் உடைத்துக்கே மேற் கூறியவாறு உறுதி மொழி கூறியிருக்கிறார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறுபான்மையோருக்கு இன்னம் இழைப்பதாக யாருக்கு என்ன லாபம்?

ஒருவேளை, சிறுபான்மையோரைச் சித்திரவதை செய்வதன் மூலம் துஷ்டிகள் கொன்ற வேறி, கொடிய வஞ்சம், கொடூரப் பாதகம் போன்ற இழிவான மிகு உணர்ச்சிகளைத் திருப்தி செய்து கொள்ளலாம். எனினும், அத்தகைய கொடுமைகளையும் பிரபலாதினரின் உதிரத்தையும் அன்றி வாரமாகக் கொண்டு அமைவும் அரசாங்கம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்க முடியும்?

அத்தகைய அரசாங்கம் உடைத்தின் தம்மதிப்பை எவ்வாறு பேற முடியும்?

சிந்துவில் சிறுபான்மையோருக்கு அடுக்கடுக்காக இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் காரணமாக, அங்குள்ளது ஏராளமான ஸ்தித்திக்கள் வெளியேறி வருவதுடன், கோடிக்கணக்கான தொகையும் வெளியேறிக் கொண்டு இருக்கிறது என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

போதாக்குறைக்கு, சிந்து சர்க்கார் பல ஸ்தித்திக்களின் சொத்துக்களையும் கட்டுப்படுத்தி விட்டார்கள்.

பாக்கிஸ்தான் தலைமைக் காரியாலயத்தை அமைக்க அவைகள் தேவையாக இருக்கின்றன என்பதே சிந்து சர்க்கார் கூறும் சமாதானமாகும்.

வங்காளம், பாஞ்சாலம் இவ்விரு மாகாணங்களையும் சேர்ந்த பல விடங்களில் இருந்தும் கூட ஜனங்கள் பதினாறாகக் கணக்கில் வெளியேறி வருகிறார்கள்.

பாஞ்சாலத்திலுள்ள பல முக்கிய பாய்க்கைப் பாக்சிஸ்தான் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேறி விட்டன.

தங்களுடைய விபரீதமான செய்கைகளால் அத்தகைய நிலைமையைச் சிருஷ்டித்துள்ள முஸ்லிம் லீக்கர்கள், அவ்வாறு ஏராளமான ஜனங்களும், மூதனளும் வெளியேறுவது பாக்சிஸ்தான் சர்க்காரின் தானியத்துக்கும், கொள்வனத்துக்கும், பொருளாதார கரிட்சர்த்துக்கும் ஏற்றதற்கு வெண்பதை உணராதது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

முஸ்லிம் லீக்கர்களின் பிரசார ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஒரு புற மிருக்கட்டும்.

பிரிட்டிஷரின் 1946 மே மாத அறிக்கை வெளியாகியிருந்து லீக்கர்கள் தங்களுடைய லாப தஷ்டக் கணக்கைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்பார்களாயின் அவர்கள் குதூகனம் அடைவதோ, மேற்கொண்டு சிறு பான்மையோரைத் துன்பத்துக்கு ஆளாக்குவதோ அர்த்தமற்ற செய்கையென்பதும் லாபமற்ற செய்கையென்பதும் தன்குபுகளாகும்.

சென்ற வருஷம் வெளியான பிரிட்டிஷ் மத்திரிகன் கோஷ்ட அறிக்கையின்படி அஸ்ஸாமில் லீக்கர்களின் செல்வாக்கு அபரிமிதமாக இருக்க இடமளிக்கப்பட்டிருந்தது.

கக்கத்தாவும் லீக்கர்களின் கோட்டையாக நீடித்து வருவதற்கு வசதி யளிக்கப் பட்டிருந்தது.

அவ்வறிக்கையின்படி பாஞ்சாலம் முழுவதிலும் லீக்கர்களின் எதேச்சாதி காரம் ஏற்பட்டிருக்கும்.

இத்தியாவைப் பிணக்கக் கூடாது என்பதுதான் பிரிட்டிஷ் மத்திரிகன் கோஷ்டியின் தோக்கிம யன்றி, மதற்பபடி முஸ்லிம் லீக்கர்களுக்குப் பல மாகாணங்களிலும் அபரிமிதமான செல்வாக்கு ஏற்படுவதற்கு வசதி யளிக்கும் கைவகியத்தில் அக் கோஷ்டி சிறிதும் பின் வாய்க்கவில்லை.

ஆகும், லீக்கர்களுடைய தேர் தடவடிக்கையின் விளைவாக ஏற்பட்ட 1947 ஜூன் மாத அறிக்கையின்படி அவர்கள் அஸ்ஸாமை இழக்க தேர்ந்தது.

பலபல வருஷங்களாக லீக்கர்களின் கோட்டையாக இருத்து வந்த கக்கத்தாவையும் அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பாஞ்சால, வங்காளப் பிரிவினையும் தேர் தடவடிக்கையின் தோடியான பலன் என்பதைச் சகைரும் அறிவர்.

வடமேற்கு எக்ஸ்ப்புற மாகாணத்தில் தங்களுக்கு அபரிமிதமாக ஆதரவு இருப்பதாக லீக்கர்கள் பிரமாதமாகப் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள்.

டாக்டர் காங்காடெப் மத்திரி சபை பொது ஜனங்களின் தம்பிக்கையை இழந்து விட்ட தென்றும், அச்சபை மேற்கொண்டு அறிவார்த்தி சிருப்பது 'ஜனநாயக'த்துக்கு முரணாகும் என்றும் தர்க்கம் செய்தார்கள்.

சமீபத்தில் அங்கு எடுக்கப்பட்ட பொதுஜன வேட்டுக்களின் முடிவு, முஸ்லிம் லீக்கர்களையே தூக்கி வாரிப் போட்டிருக்கிறது.

அதாவது, முஸ்லிம் மாகாணமான அங்கு கூட பாக்சிஸ்தானுக்கு ஆதரவாக ஜம்பத்தொன்று சே விடிதற்கூட வேட்டுகள் கிடைக்கவில்லை!

அங்கு பெரும்பான்மையான வேட்டுகள் கிடைப்பதற்காக ஜனப் ஜின்னா வானொலி மூலம் பிரசங்கம் செய்தார்.

கவர்னர் காரோ, பிரிட்டிஷ் ஏஜண்டுகள் முதலியோரின் கைவகரியம் காரணமாக, ஏற்கெனவே அங்கு லீக்குக்குச் சாதகமாக நிலைமை பக்குவப் படுத்தப்பட்டிருந்தது.

இடைக்கால மத்திரி சபையைச் சேர்ந்த மூன்று முஸ்லிம் லீக் பிரமுகர்கள் அங்கு தேரில் சென்று தட்டில் செய்தார்கள்.

மற்றும் பஞ்சாப் முதலிய விடங்களிலிருந்து லீக் கோண்டர்களும் சென்று தலைமேலாக நின்று பார்த்தார்கள்.

அங்கு வேட்டுக்குப்பதில் காங்கிரஸ் கட்சி கலந்து கொள்ளாததால், லீக்கர்களின் பாடு கொண்டாட்டமாகியது.

அப்படி யெல்லாம் இருந்தும் கூட அவர்கள் பாதி வேட்டுக்களே பெற முடிந்ததெனில், அம் மாகாணத்தில்

கான் அப்துல் கபர்கான், டாக்டர் கான்சாதிப், முகலிய தலைவர்களின் இணைப்பற்ற செல்வாக்கை அறிந்து கொள்ளலாம்.

அவர்களுடைய பெருமையை இப்போதாவது சீக்கர்களும் அறிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

அங்கு பொதுஜன வேட்டெடுக்கும் போது மேற்படி தலைவர்களும் கைத்து கொண்டிருந்தால், முடிவு எவ்வாறுமறிக்கும் என்பது பற்றிச் சந்தேகம் எழுவதற்கில்லை.

பொதுஜன வேட்டெடுகள் கணக்கெடுக்கப் பட்டபோது அங்கு நிகழ்ந்த ஆன் மாரூட்டங்களையும் சூழ்ச்சிகளையும் எக்லை மாகாண மத்திரிகள் அம்பலப்படுத்தி விருக்கிருக்கள்.

எனவே, பாக்கிஸ்தானில் வடமேற்கு எக்லைப்புற மாகாணப் பிரதீன் சீக்கர்களுக்குப் பெரும் தலை வலியாக இருந்து வரப் போவது நிச்சயம்.

இதற்கிலுமையில் சீக்கர்கள் சிறுபான்மையோரையும் பதாபித்துதுள் பத்திற்குள்ளாக்குவதன் முறை பாக்கிஸ்தானுக்கு என்ன உருவான லாபம் ஏற்படப் போகிறது?

எனவே, முகன்னர் ஜனாப் ஜிக்குவின் வேண்டுகோளுக்கு நேர்ந்த கதி, மேற்படி பிரதீன் சபையின் உறுதி

மொழிக்கும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதே நமது கவனமாவும்.

சீமீபத்தில் அரசியல் நிர்ணயமாக சபையில் பேசிய முஸ்லிம் சீக் பிரதீதி, இந்திய பிரதீயக் கொடியைத் தாங்கள் இருதய பூர்வமாக வணங்குவதாகவும், இந்திய அரசாங்கத்தினிடம் தாங்கள் பூரண விசுவாசத்துடனிருப்பதாகவும் உறுதி கூறினார்.

இந்தியா சம்பந்தப்பட்ட வகையில், அது முஸ்லிம் சீக்கின் கொள்கையாக இருக்கும் பட்சத்தில் அது மிகவும் போற்றத் தக்கதாகும்.

அது போலவே பாக்கிஸ்தானினுள்ள சிறுபான்மையோரும் பாக்கிஸ்தான் சர்க்காரிடம் விசுவாசத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தி புத்திமதி கூறியுள்ளார்.

எனினும் தங்களுடைய உயிர், உடைமை முதலியவற்றிற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்காத ஒரு சர்க்காரிடம் யார்தான் விசுவாசம் காட்ட முடியும்?

இந்த உண்மையை பாக்கிஸ்தான் தலைவர்கள் உணர்ந்து, வய்காணம், பாஞ்சாலம், சிந்து முதலிய விடங்களில் நடந்து வரும் அட்டுழியங்களை நிறுத்த உடனே முற்படுவார்களாக.

பாணிக் கிரகணம்

சென்ற 1942-ம் ஆண்டில் இந்தியாவில் கதந்தீர்த்துக் காத நடந்த 'அன் டர் கிரேண்ட்' இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மகத்தான தொல் கதை

சூடிய சீக்கிரமே வெளியாகிறது

13-14 செப்டம்பர் 2014, சென்னை 1.

23-7-47.

கன்கி ஆதிரியர் அவர்களுக்கு,

தமிழ்ச்சங்கரவர்த்தி கம்பன் தோன்றி தமிழ் மனது வளநிலை
தமிழ்நாட்டின், வளநிலைமனை உலகத்திற்கு வளநிலைமனை
தமிழ்நாட்டின், வளநிலைமனைமனை திசுப்புகிளவந்தை அருளிய
கிளவந்தை உலகத்தமிழ்நாட்டின், தோன்றியிலிய தீர்த்தியை அப்
பேரது உலகை ஆட்கு புரிந்தது. அன்று அரங்கத்தி செவத்திய மனை
இருதி மனைநிலைமனை தீவினது வளநிலைமனைநிலை; அருது வளநிலை
தமிழ் புலவர்களைக் கிளவந்தைநிலைமனை

அருளிய ஆதிதகத்தின் மனைமனை தமிழின் மனைமனை திசுபு கிள
நிலைமனை அருளியிலைமனை விரகாதிதத தமிழ் தனது வளநிலைமனை
அன்று தோன்றினிலை, அருளியிலைமனை பாரதியார். வளநிலைமனை
கிளவந்தை. தீர்த்தியை புரிந்தார். திசுபு தமிழ்நிலை திசுபு திசுபு
அருளியிலைமனை உலகத்திலைமனை உலகத்திலைமனை

ஆதிதகத்தின் அவர் அருளியிலைமனை வளநிலைமனை வளநிலை
நிலைமனை. அவர் கிளவந்தை கிளவந்தைமனை மனைமனை வளநிலைமனை
மனைமனை அருளியிலைமனை அவர் மனைமனைமனை. திசுபுமனைமனை
மனைமனை உலகத்திலைமனை. அவருது புலக 'அருளியிலைமனை
மனைமனை'என்பதை திசுபுமனைமனைமனைமனைமனை மனைமனை

திசுபுமனைமனை மனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலைமனை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை

அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனைமனை அருளியிலை

வளநிலை பாரதியிலைமனைமனை,
அருளியிலை, பாரதியிலைமனைமனை.

புத்தகமனைப் புதிப்பக
அருளியிலைமனைமனைமனைமனைமனைமனை
/மனைமனை

கண்ணீர்நீங்குது!

க. க.

தஞ்சை, 16—3—44

புத்தூர், 21—3—44

ன் மனம் நிறைந்த குழந்தை,
உன் அண்ணியின் அருளைப்பிழை,
ன் முகத் தோழியின் இன்பப் பிணைப்பி
ம் நினைத்துக் கிடக்கும் உனக்கு, உன்
எழை'க் கணவனைப் பற்றி நினைக்கக்கூட
பாயிற்று போலும்! தொடர்ந்த எழுதிய
ன் கடிதங்களுக்கு ஒரு வரிடப் பதில்
முத அவகாசமில்லையா? மனந்தான்
யில்லையா?

வாரம் இரண்டு ஆகிவிட்டது - பதிலுக்கு
ரட்கள்!

வீடு வெறிச்சென்ற கிடக்கிறது.
கழிக்கை ஒன்யமாகி விட்டது. வீடும்
டைக்கவில்லை. இல்லாவிட்டால் பறச்
தாடி வந்திருப்பேன்.

உன் சம்பந்தி அரும்பு வைத்தவிட்டது.
ராஜா பூத்துக் குறங்குகிறது. ஆனால்
ன் குழந்தை.....? சீக்கிரம் வா!

என்றும் உன்னுடைய,
கந்தரவதனம்.

தஞ்சை, 19—3—44

ன் அன்பே,

இன்ற கனரையில் ஏமாற்றத்தான். இதை
னைத்தால் என் வாழ்க்கையே ஏமாற்ற
யி விடுமோ என்ற பயத்தின் கிழல்
தஞ்சத்தில் வேசாகப் பாவுகிறது. ஆனால்,
ன்ன பைத்தியக்காரத்தனம்! நீ உன்
வும் என் ஏன் ஏமாற்றப்பட வேண்டும்?
கதறும்.....எாம் என்றும் வாழ்வோம்.
குறவருமாக, இன்பமாக, இனிதாக!

கடத்த இரண்டு நாட்களாக உடம்பு
ரியில்லை. நீ காண்க்கும் வரவிட்டால்
ன் ஆஸ்பத்திரியில்தான் அனாதையாகப்
பாய்ப் படுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உன் அன்புள்ள,
கந்தரவதனம்.

நிடு கந்தரவதனத்துக்கு,

என் மகள் குழந்தைக்கு நீ எழுதிய
கடிதங்களைப் பார்த்தேன். உனக்குப் பதில்
எழுதக் கூடாதென்றதான் எச்சரித்ததன
வேயே அவன் உனக்கு எழுதவில்லை.
இனியும் எழுதமாட்டான். அதுமட்டுமல்ல;
அவன் உன்னிடம் வரவும் மாட்டான்.
மனைவியாக வாழ்க்கை எதத்தவும் மாட்
டான். இதையெல்லாம் சொல்ல வருத்த
மாகத்தானிருக்கிறது. அ த ன னு ல் த ன்
அவனை அழைக்க வந்தபோதே நேரில்
உன்னிடம் இந்த முடிவைத் தெரிவிக்க
வில்லை. உண்மை கசப்பாக இருந்தாலும்
தவிர்க்க முடியாததானே!

வீடியும் இதுதான். குழந்தை இங்கே வரு
வதற்குச் செ தினங்களக்கு முன்பாக, உன்
பூர்கைக் கிராமத்திலிருந்து ஒரு ஊப்பர்
தற்செயலாக வந்தார். குழந்தையை உனக்
குக் கல்யாணம் செய்கிறதே செய்தியைக்
கேட்டதும் மிகவும் வருத்த மடைந்தவராய்
உங்கள் குடும்பத்தைப் பற்றிய விவரங்களை
கொளியிட்டார். நீங்கள் என்னை சம்பும்படி
செய்தது போல் உன் தந்தை இறக்க
வில்லை யென்றும், உன் தாயாரின் எடத்
தையில் வெறுப்படைந்து சந்தியாரியாதி
சாடோடியாதி விட்டாரென்றும், உங்கள்
குடும்பம் ஊராரால் பிஷ்காரிக்கப்பட்ட
தென்றும் அவர் சொல்லக் கேட்டு மன
முடைந்தேன். எனினும் எடத்த வீடியும்
எனக்கு உன்னைப் பொறுப்பானி யாக்க
வில்லை. நீ குற்றமற்றவன்தான். ஆனால்
என்னைப் போல் கௌரவமானவர்கள்
உங்களுடன் சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்வ
தென்பது முடியுமா? உன்னையும் உன் படிப்
பையும் மட்டுமே நிறப்பாகக் கவனித்து,
உனக்குக் குழந்தையை உணம் செய்கிறதது
என் தவறுதான். ஒரு தவறு இன்னொரு
தவறைத் திருத்தியிட்டு. இன்று எல்லாம்
தெரிந்தபின், என் மகள் உங்கள் குடும்
பத்தில் வாழ்வதைப் பார்த்துக் கொண்

டிருக்க என் மனம் தானாது. ஆகவே வீணாக அவனுக்கு இனி எழுதாதே. அவன் என் மகன்; என்றும் என் மகனாகவே இருப்பான்!

இது விஷயமாகக் கோர்ட்டு எடவடிக்கைகள் எதவுமே தேவைபிடுகின்றன என்பது என் எண்ணம். அவன் ஜீவனத்திற்காக உன்னிடமிருந்து ஒன்றும் எதிர்பார்க்க மாட்டான். கடவுள் அது விஷயத்தில் எனக்கு ஒரு குறையும் வைக்கவில்லை.

இப்படிக்கு,
அருணாசலம்.

தஞ்சை, 23—3—44

என் அன்புள்ள குழந்தை,

என் இதயத்தை அநீத வைத்து, என் இன்ப வாழ்விற்கும் உரிமை வைத்து விட்ட உன் அருமைத் தந்தையின் கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன்.

ஆழ்க் அறிவு, முதிர்ந்த அனுபவ குணமும் வாய்க்கப்பெற்ற உன் தகப்பனார், ஒரு கெட்ட குடும்பத்திலிருந்து உன்னை மீட்டுப் பரிசுத்தப் படுத்தி விட்டதாகப் பெருமைப்பட்டிக் கொண்டாலும், உன் வாழ்க்கையின் பிற்கால விளைவுகளைப் பற்றிச் சிந்திக்க வில்லையா?

என் பெற்றோர் விஷயமாக எாம் கெட்கப்பட்ட வேண்டியது எதவுமில்லை. சில வருடங்களுக்கு முன் என் தந்தைக்கு வியாபாரத்தில் திடீரென்ற பிரமாதமான கஷ்டம் ஏற்பட்டது. இன்னது செய்ய வேண்டியதாயினால் மனம் உடைந்து, யாரிடமும் சொல்லாமல் திடீரென்ற விட்டை விட்டு மறைந்த விட்டார். ஊரெல்லாம் பலவித வதந்திகளும் கேவலமான புரளிகளும் தாராளமாக உலவின். ஆற்றோடு போகிறவனைக் கைகொடுத்த உதவ ஒருவரும் முன்னரா விட்டாலும், அவன் தலையில் ஆளுக்கொரு கல்லு விட்டுப் பறிய யாரும் தயக்கமாட்டார்கள். இது உலக இயல்பு. பிறகு என் மாமா அத்திருத்த, தன் பணத்தையும் செல்வாக்கையும் தாராளமாக உபயோகித்த சினைமையைச் சமாளித்தார். தந்தையின் பிரிவும், குடும்ப சினைமையும் ஊர் புரளிகளும் என் தாயருக்கு எமனாக வந்தன. தாயர் இறத்தும் என் மாமாவின் ஆதாரியை என் திருத்த வந்தேன். தந்தை சர்வியாசியாவிடமிருந்தேன். அன்று முதல் இன்னமும் உடர் சென்னையில்தான் நமது ஊர்ப்

ஒருவருடன் உட்டாக வியாபாரம் செய்து வருகிறோம். கடன் தொல்லைகள் நீங்கி விட்டாலும் என் தாயின் மாணமும் ஊரின் அவமதிப்பும் அவருக்குத் தன் சொன்னருக்குத் திரும்பும் ஆகையே அகற் விட்டன. எனினும் அடுத்த மாதத்தில்தான் எம்மிடம் வருவதாகத்தானிருந்தா இத்தகைய இத்தக் குழப்பங்கள் உபட்டு விட்டன.

சிறித, நீ என் மனைவி பெண்பதை யும என் வாழ்க்கையோடு பிணைக்கப்பட்டவள் என் அன்பிற்குப் பாதீதமானவள் எவ்வகையையும் உன் பெற்றோர் மறந்துவிட்டாலும் நீ மறக்க மாட்டாய்; உன் பெண்ணாயினும் மறக்காது. ஆகவே ஒவ்வொரு சித்தமும் உன்னை எதிர்பார்க்கிறேன்.

என்றும் உன்னுடைய
சுந்தரவதனம்.

புத்தூர், 25—3—44

திரு சுந்தரவதனத்துக்கு,

இனி என் மனங்களுக்கு எழுதவேண்டா என்ற எச்சரித்த பின்பு உட அவளுக்கு என்னவெல்லாமோ எழுத முற்பட்ட வித்தையே! உன் பெற்றோரைப் பற்றி 'கதை' சினைமையை எவ்விதத்திலும் மாற்றி விடவில்லை. என் வேத, என் மக வேத என்ற சினைப்பில், அவன் மனை மாற்றி என்னிடமிருந்து அழைத்துக் கொண்டு விடலாம் என்ற நீ கருதுவது வேறும் பகற் கனவுதான். அவருடைய பிற்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி அக்கன கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு என்னுடையதே. லட்சக் கணக்கான பாய்விவைகள் வாரும் இவ்விடத்தில் அவருடைய சினைமையினைத் திரும்பும்.

உங்கள் வாழ்க்கைப் பாதை பிரித்த விட்டது என்பதை இனியாவிலும் நீ உன் வாய் என்று எம்புகிறேன்.

இப்படிக்கு,
அருணாசலம்.

தஞ்சை, 1—4—44

அன்புள்ள குழந்தை,

எமது சினைவிதியை சீரணிக்கும் பிரம்ம என்ற சினைப்புடன், உன் தகப்பனார் எ, முகைய பிற்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி, திட்டம் வகுத்த விட்டாலும், சிவவடி

உன் இதயம் காட்டும் பாதையில் துணிவுடன் இறங்கி வந்த இன்பம் கஞ்சுவாய் என்ற இத்தனை நாள் பொறுத்திருந்தேன்.

ஆனால், நீ சிறியி. பெற்றோரின் கட்டளைக்குக் கட்டுப் பட்டவன். என்னுடன் ஒரு மாதத்திற்கும் குறைவாகப் பழகியவன். இந்தச் சம்பவம் உன் வாழ்க்கையை எவ்வளவு தரம் பாதிக்கும் என்பதைக் கற்பனை செய்யக்கூடச் சக்தி வற்றவன்.

உன் தந்தையோ தன் செல்வச் செருக்கில் பூரித்தக் கிடக்கிறார். உன்னை ஆடை அணிகலன்களினால் அழகு செய்வித்து அவர் மகிழலாம்; ஆனால் உன்னை மகிழ்விக்க முடியாது. உன் வாழ்க்கையைப் பூணமாக்க முடியாது. பெண்ணின்

வாழ்க்கை பூணமடைவது அவன் கண்களூடன் கடத்தும் காதல் வாழ்க்கையில் தான் என்பது அவருக்கு என் தெரியவில்லை?

அழகிய மலர்கள் பூத்துக் குலங்கும் மலர்க் கொடியை வளர்க்கும் பெருமை பூயிக்குத்தான் என்றாலும் அது செழித்துப் படர்வது பக்கத்திலுள்ள கொழுக் கொம்பில்தானே! அங்கேதான் அதன் வாழ்க்கை மலர்கிறத; சோய்க்கிறத; பூணமடைகிறது. அந்தக் கொழுக் கொம்பு முன்னுடையதாயிற்றே என்ற பூயி அங்க வாய்ப்பு தண்டா? கொம்பை விட்டுக் கொடியைப் பிரிப்பதண்டா? கன்னி யெழிலின் காமப்பீயத்தானும், இளமையின் இறுமாப்பு மிகளும் எக்களிப்புடனும் பெருக்

கெடுத்தோரும் மலையருவி மாட்டி பெறவத
எங்கே? அதன் காதலனுடைய கடலில்
கலக்கும்போதுதான்!

அவர் இன்று உன்னைத் தடுத்த சிறத்த
லாம். ஆனால் உன் உணர்ச்சிகளை அவரால்
என்றும் தடுத்த சிறத்திலிட முடியாது.
எனக்கு உன்னிடம் சம்பிக்கையுண்டு.
காலத்தில் சம்பிக்கையுண்டு. அந்த
சம்பிக்கைதான் என்னை வாழச் செய்
கிறது. காலம் உன் கண்களை கிச்சயம்
திறக்கும். அப்பொழுது—அது எப்பொழு
தானாலும் சரி — என்னிடம் வா. உன் வீட்
டுக்கு வர சீ யாராயும் அனுமதி கேட்க
வேண்டிய அவசியமில்லை. உனக்காக உன்
வீட்டுக் கதவு மட்டுமல்ல; என் இதயக்
கதவும் எப்பொழுதும் திறத்தேயிருக்கும்.

உன்னை மறவாது,
கந்தரவதனம்.

பாஸர், 10-4-44

அன்பர் அருணாசலம் அவர்களுக்கு,

வணக்கம், எம்மிடையே கொடூரக்களாக
உள்ள சேர்ப்பான்மையாலும் தங்கள் குடும்
பத்தின் கண்ணியில் அக்கரை கொண்டவன்
என்ற முறையிலும் இதை எழுதத் துணிக்
தேன். குழுத்தத்திற்குக் கல்யாணமான நில
தினங்களுக்குப் பிறகு உங்கள் மாப்பிள்ளை
வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். ஒரு
ஜோடிப் புதுகைப்போல் குதகலமாகக்
குடும்பம் எடுத்தியது கண்டு மகிழ்ந்தேன்.
ஆகவே, சேற்ற என் கேட்ட செய்தி
என்னைத் திருக்கிடச் செய்தது. மாப்பிள்ளை
யின் பெற்றோரைப் பற்றிய தகவல்—அது
உண்மையல்ல — உண்மையாகவே இருப்
பினும் என்ன குடி முழுவிட்டது? மன
மொப்பி மனம் செய்வித்த சமத குழந்தை
களை சாமே பிரித்த வைப்பதால் யாருக்கு
என்ன கலம்? அவர்கள் சேர்ந்த வாழ்வு
தால் சமத குடும்பத்திற்கோ, சமத சமு
தாயத்திற்கோ என்ன கஷ்டம்? எம்
கிழவர்கள். குழுதம்பதினது வயதாக்குமரி.
அவன் வாழ்கா செல்லாம் இயற்கைக்கு
மாறாக, கணவனிருத்தும் விதணையாகவும்,
காழ கணையிருத்தும் வாழா பெட்டியாகவும்,
உள்ளக் குழறி, உணர்ச்சி கருதி, இதயம்
சொந்த என் அல்லலறவேண்டும்?

கொஞ்சம் கிதானமாக யோசித்து, கடற்
தலைத் தனவாகக் கருதி, குழுதந்தை
அவன் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

தங்கள்,
ஆறுமுகம்.

புத்தர்,
12-4-44

அன்புள்ள ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு,
வணக்கம். என் குடும்ப விஷயத்தில்
அக்கரை கொண்டு எழுதிய கடிதத்திற்கு
என் மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.
குழுதம் விஷயமாக, தீர்க்கமான ஆலோ
சனைக்குப் பிறகே இந்த முடிவுக்கு வ
தேன். என் குடும்ப விஷயத்தில் எனக்கு
அக்கரையில்லை என்ற யாரும் சொல்ல
முடியாது. குடும்ப கௌரவம் என்ற பல
பீடத்தில் என் எதையும் தியாகம் செய்யத்
தயக்க மாட்டேன். ஒழுங்கு சிவதிறத்த
சமுதாயம் இருக்கென்ன, போயென்ன
தற்போது இதற்குமேல் தங்கியும் விவா
திக்கத் தயாராயில்லை. மன்னிக்கவும்.

தங்கள்,
அருணாசலம்.

புத்தர், 15-6-44

அன்புள்ள காமாட்சி,

எம்முடைய ஊர் சின்னதாக இருந்
தாலும் விசேஷங்களுக்கு மட்டும் என்றமே
குறையிவ்லை. சாறு மாதத்திற்கு முன்பு
குழுதத்திற்குக் கல்யாணம் எடுத்த
தல்லவா, என தடபுடலாக! 'போன மச்
சான் திரும்பி வந்தான்!' என்ற கதையாக
அவன் திரும்பி வந்து விட்டான். மாதம்
முன்றுமிறது, அவன் அழைக்கவில்லை.
திரும்பிக் கூடப் பார்க்கவில்லை. 'மாப்
பிள்ளை பிடிக்கவில்லை; வாழ்த்து போதும்'
என்ற அழைத்தக் கொண்டு வந்து விட்
டோம் என்ற சொல்லுதிருக்கலாம்.
எங்கேயாவது இப்படி உண்டா? பலர் பல
விதமாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.
'விஷயமே வேறே!' என்ற குக்கு
சொல்லுகிறான். அவளுக்குத் தெரிவாதது
எது? குழுதம் பணக்காரிதான். பணம்
எல்லாவற்றையும் ஜீரணிக்கும் மருத்த
என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் இந்த
விஷயத்தில் புருஷர்கள் மனம் ஒப்புமா?
அதனாலே அவன் 'போடியம்மா, பிரத்த
வீட்டிற்கே!' என்ற எருக்காக அனுப்பி
விட்டான் என்ற கேள்வி. இன்னும்
என்னென்ன 'வேடிக்கைகள்' எட்கெப்
போகிறதோ! — எட்கெட்டும், எட்கெட்டும்.
கண்ணிக்குப் பார்க்க; காதிக்கு கேட்க;
கையிருக்கு உனக்கு எழுத!.....

அன்புள்ள,
பார்வதி.

அன்பார்ந்த சுந்தரவதனம்,

சமீப காலத்தில் உன் போக்கே விசித் திரமாக, புரிந்த கொள்ள முடியாததாக இருக்கிறது. கல்யாணமாகியும் பிரம்ம சாரியாக ி காலம் கழிப்பானே? ஒன்று, உன் மனையியைத் திருப்பி யழைக்க ஏதாவது முயற்சி செய். எனக்கென்னவோ அது சாத்தியம் என்று தோன்றவில்லை. உன்னிடம் உண்மையிலேயே அன்பு கொண்டவனாக இருந்தால் என்னதான் பெற்றோர் கட்டுப்படுத்தினாலும் ஒரு வருஷ காலமாகக் கண்ணை விட்டுத் தனித்து வாழ எந்தப் பெண்ணும் விரும்பமாட்டான். இது என் மனையியின் அபிப்பிராயம். ஆகவே, அதைவிட ி வேறு கல்யாணம் செய்து கொண்டே செல்வது. காலம் வகை செய்யும் என்ற காலத்தின்மேல் பாரத்தைப் போட்டுவிட்டுக் கண்ணை மூடிச் கொண்டிருப்பது சிழுவர்களுக்கு ஒரு சமயம் பொருத்தம். மறு வாழ்க்கையை, மறு எதிர்காலத்தை, ஏமே இருஷ்டிக்கும் சிற்பிகளாக ஒங்கொருவரும் ஆகவேண்டும். இறந்த காலத்தைத் திருப்பிப் பாராதே! எதிர்காலத்தை எப்பு!

உன் அன்பன்,
நடராஜன்.

குறிப்பு:—என்னுடன் செ தினங்கள் வந்த தம்மிவிட்டுப் போவதால் உன் 'சதி யிரதம்' கெட்டுப் போய்விடாதே!—நீ, ந.

தஞ்சை, 22—3—44.

அன்புள்ள நடராஜ்,

உன் கடிதத்தக்கு ன்றி. குமுதம் என்னுடன் வாழ்ந்த ஒரு மாத காலத்தில் மிகவும் அன்பாகவே யிருந்தான். அவன் மனம் மாரிவிட்ட தென்பதற்கு ஆகாரம் ஏதவுமில்லை. எனது வகையில் அவனாக என்னை வேறக்கவுமில்லை; கிராசிக்ஷையில்கூட, பாகம், அவன் சிறு பெண். தாம்பத்ய உறவின் தன்மைகளை முழுதும் தானே உணர்வதற்கான வகைத அவன் இன்னும் அடைவதில்லை. இன்னும் இரண்டொரு வருஷம் கழிந்தால் தானே உணர்வு பெற வான். அதற்குப் பின் அவன் என்னை வகைவகை யாராலும் தடுக்க முடியாத. இதற்கிடையில் மறு மணத்தைப் பற்றி எழுதி என் மனதை என் குழப்புகிறாய்? என் அடுத்த வாரம் வருகிறேன்.

அன்பு,
சுந்தரவதனம்.

அன்புள்ள ஆனந்தவல்லி.

தை பிரத்தால் வழி பிரக்குமாம். எனக்கு மட்டும் ஒரு வழியையும் காணோம். இனி என்றமே பிரக்காதோ?

மீனாஷிக்குக் கல்யாணமாகி விட்டது. கல்யாணிக்கு அடுத்த வாரம் டைக்கும். மறு தோழியர்களில் இனி யாரும் பாக்கி யில்லை.

என் இப்போது வெளியில் தலை காட்டுவதுகூட இல்லை. எல்லோரும் என்னைக் கண்டதும் ஏதோ 'கசமுசு' வென்று பேசுகிறார்கள். ஜாடை காட்டிச் சிரிக்கிறார்கள். எல்லாம் என்னைப் பற்றித்தான்; என் பழாய்ப்போன வாழ்க்கையைப் பற்றித் தான். அதெல்லாம் என் காதில் விழாமலா இருக்கிறது? என் கெட்ட கடத்தைக் காரவே என் கணவர் என்னைத் தன்னைத் தவிட்டாரென்றும் இப்பொழுதும் கூட என் அப்படித்தான் என்றும் சேரில் கண்டதைப் போல் காட்சில் காம்பிஸ்காமல் பேசுகிறார்கள். அதற்கு முன்பு வெகு மரியாதையாக டைத்த கொண்ட யுவர்கள் கூட என்னைக் கண்டதும் ஒரு மாதிரியாகப் பல்லை இனிச்சிறார்கள். விசித்திரமாகவும் டைத்த கொள்ளுகிறார்கள்.

பாகம், அவர் எவ்வளவோ எல்லவர். எவ்வளவோ அன்பாக இருந்தார். கொடுத்த வைக்காத பாயி, என்! அவருடைய அருமைகளை உணராமல் அப்பாவின் அதிகாரத்திற்குப் பவந்த இங்கேயே இருந்த விட்டேன். அதற்குப் பிறகுக் கூட எவ்வளவோ பரிஷுடனும், விசுவாசத் துடனும் எழுதினோ!

என் வாழ்வைப் பறி கொடுத்தவிட்டு அப்பா அடைந்த பலன்தான் என்ன? அன்ற குடும்ப கௌரவம் கொண்டு போகிற தென்றோ, இன்று அதைவிடக் கேவலமாகச் சிரிப்பாய்ச் சிரிக்கிறதே!

என் பெண்ணுள்ளம் எவ்வளவு ஏங்குகிறது என்பதை அப்பாவால் அறிய முடியுமா? அவருக்கென்ன, 'வேளா வேளைக்குச் சோறா கிடைக்கிறதே, அதலே போதாதா?' என்ற கிண்ப்பாக இருக்கலாம். வலிற்றுப் பசியைத் தீர்த்த விட்டால் என் வாழ்க்கைப் பரி தீர்வது எப்போது? என் உள்வ வேதனை தீர்வது என்னைக்கு? என் இதயக் குமுறலை யார்தான் உணர முடியும்? யார் அறிந்தும் அவர் அறிவா விட்டால்.....?

வாய்க்குப் போன வாரம் ஆன் குழந்தை பிறந்தது. எண்ணம்மாய்க்கு சேற்றத்தான் கண்காப்பு, அவர்கள் எல்லோரும் பாக்கியசாலிகள். எல்லாம் அவரவர் விதிப்படிதானே நடக்கும்?

ஃ எப்போது இங்கே வருவாய்? ஃ வந்தாவது எனக்குக் கொஞ்சம் ஆதரவாக இருக்கும்.

உன் தூதிரைப்பத் தோழி, குழந்தை.

சாஸக, 30—1—46.

அன்புள்ள குழந்தை,

உன் கடிதத்தைப் பார்த்ததும் எனக்குப் படுகொன்றது. கவல்காதே! இதெல்லாம் சான் எதிர்பார்த்ததுதான். ஒரு பெண்ணைத் தாழ்வதற்கு உலகம்—அதிலும் பெண்ணுலகம்—கொஞ்சம் உட அஞ்சாது. இதில் மட்டும் அவர்கள் மென்மை யுணர்ச்சியும், இரக்கச் சிந்தையும் எங்கேயோ பறந்து விடுகிறது! அவர்களைச் சொல்லி என்ன? எல்லாம் உள்ளூல் வந்ததுதானே?

சான் அன்றைக்குச் சொன்னேன்: 'உன்னையிட பாக்கியசாலி யாருமே கிடையாது. அவர் உன் கண்ணிறைந்த கணவர்; காதல் தெய்வமாகத் தன் மனதில் இருத்தி உன்னைப் பூழிக்கிறார். உன் வாழ்வும் தாழ்வும் என்னைக்கும் அவரிடம்தானே? கணவரிடம் காதல் வாழ்வு பரிபோன பின் உன் அப்பாவின் ஆன் தி என்ன செய்யும்? அவரிடம் போய் விடு' என்று. அதையேதான் இப்பொழுதும் சொல்லுகிறேன். இந்த சிவியுமே போனாலும் அவர் உன்னை மனமுவர்ந்த ஏற்றக் கொள்வார். அவரோ உனக்கு எழுதவில்லையா, 'உன் வீட்டுக்கு வர ஃ யாருடைய அனுமதியும் கேட்க வேண்டாம். உன் வீட்டுக் கதவு மட்டும்ல்ல, என் இதயக் கதவும் எப்போதும் உனக்காகத் திறந்திருக்கும்' என்று. உனக்கு இதையிட இன்னும் என்ன வேண்டும்? உன் வீட்டிற்குப் போகதை யார் தடுக்க முடியும்? ஃ இன்னும் நிறய் யல்ல. வயது பதினெட்டு ஆகி விட்டது. ஃயும் எல்லோரையும் போல வாழவேண்டும். துணிவுடன் புறப்படு, இன்றைக்கே போ!

அன்பு,

உன் உயிர்த் தோழி,
ஆனந்தவல்லி.

தஞ்சை, 5—2—46.

அன்புள்ள ஆனந்தவல்லி,

சாஸக சாஸக எழுத சினைத்தும் இன்றைக்குத்தான் முடிந்தது. உன் கடிதம் என் கண்ணைத் திறந்தது. துணியூட்டியது! அன்றே புறப்பட்டேன்.

வீட்டின் கதவு திறந்ததான் இருந்தது. உன்னை தழையவே கால் உசிற்து. கடுக் கத்தடன் மெல்ல தழைத்தேன். ஏதோ காரியமாக இருந்தவர் என்னைப் பார்த்தார். பிரசித்தப்போய் அப்படியே சின்னார். எனக்குக் கைகால் ஒடவில்லை, வாயடைத்த விட்டது; தொண்டை வறண்டு விட்டது; மார்பு பட்ட வென்ற அடித்தக் கொண்டது. திக்குமுக்காடித் திணறி இரண்டடி கடத்த அப்படியே அவராகும் விழுந்தேன்.

நிரித சோத்திற்குப் பிரகு கன் விழித்ததும் அவர் மடியில் கிடப்பதை யுணர்ந்தேன்.

"என்னை உன்னித்த" என்றேன் சாக் குழற.

"அதெல்லாம் வெறும் கனவு; அதை மறந்து விடு!" என்று அவர் என்னை ஆதரவுடன் தழுவிக்கொண்டார். அந்த யுணம்—அதை சான் எப்படி விவரிப்பேன்? அதுபலித்தரியாத ஆனந்தத்தில் தினைத்தேன். அந்த இன்ப வேதனை—அதை என்னால் எழுத முடியாது. தயவு செய்து ஃ வந்த என்னுடன் சில காட்கள் தங்கி யிரு. என் உன்னத்தில் உன்னவற்றை யெல்லாம் உன்னிடம் கொட்ட வேண்டுமபோல் இருக்கிறது. இருளில் திக்குத் தெரியாது திண்டாடியவனுக்கு வாழ்கழி காட்டி இன்ப விளக்கை ஏற்றி வைத்த உனக்கு சான் என்ன கைம்மாற செய்யப் போகிறேன்!

அன்று முதல் கடத்த வாழ்கைப் பற்றிய பேச்சோ, சினைவோ இன்றிப் புது உலகில் வாழ்கின்றோம். மாமனாகும் என்னைடன் தான் இருக்கிறார்; அவர் தக்கமானவர்.

இன்னொன்று சொல்ல மறந்து விட்டேனே! அப்பாவியிருத்த ஒரு கடிதம் வந்தது. அவர் என்னை ஓரோயடியாகத் 'நலமுழுதி' விட்டாராம்! துணி ஒரு செல்வாக் காசு உடனக்குக் கிடைக்காதாம்!—அவரோ அதைக் கட்டிக் கொண்டு அழ்ந்ருமே! பெண்ணையின் பெருகிதி கிடைக்கப் பெற்ற எனக்கு அது செல்வாக் காசுதானே! தயவு செய்து வா!

அன்புள்ள,
குழந்தை.

ஸீதாலக்ஷ்மி சங்கரய்யர்

இயற்றிய

ராமன் நூல் வேலை

புஸ்தகங்கள்

(தமிழில்)

இதுவரை வெளியிடாத நூதன
கம்பர்கள் 5ம், 8ம் ஒரே புஸ்தகமாய்
வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

விலை அனா 10 : தபால் சார்ஜ் வேறு.

இப்பொழுது மொத்தம் வெளியிடப்
பட்டிருக்கும் புஸ்தகங்களாவன

விலை ரூ. அ. கை.

1. ஆரம்ப புஸ்தகம் 8 படங்கள்
அடங்கியவை 0 2 6
2. புஸ்தகம் கம்பர் 1 :- 8 வயதி
விருந்து 4 வயது வரையுள்ள
பெண் குழந்தைகளின் கம்பர் 0 6 0
3. புஸ்தகம் கம்பர் 2 :- 9 வயதி
விருந்து 11 வயது வரை
யுள்ள பிள்ளைகளின் ஸ்வெடர் 0 6 0
4. புஸ்தகம் கம்பர் 3 :- ஒரு வயதி
விருந்து 2½ வயது வரை
யுள்ள குழந்தைகளின்
கோட்டும் ஸாக்ஸும் 0 6 0
5. புஸ்தகம் கம்பர் 4 :- 9 வயதி
விருந்து 11 வயது வரை
யுள்ள பெண் குழந்தை
களின் ஸ்வெடர் 0 6 0
6. கம்பர்கள் 5ம், 8ம் சேர்த்த
ஒரு புஸ்தகம் :- 8 மாதம்
வரையுள்ள குழந்தைகளின்
ஸ்வெடர், குல்லா, ஸாக்
ஸும், பெரிய புருஷர்களின்
ஸ்வெடரும் 0 10 0
- கம்பர் 1 இங்கிலீஷில் ஸ்ரீ மீனாஷி
ஸீதாராமனாள் மொழி
பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது 0 6 0

(தபால் சார்ஜ் பிரத்யேகம்)

இந்த புஸ்தகங்கள் மேற்கண்ட அட்டைகள்
எப்பொழுதும் கிடைக்கும். நல்கின்றபாறம்ஸ்
ரெலிக்வே புஸ்தக ஸ்டாக்கிலும் விநா
சர்பாடு செய்திருக்கிறது.

Mrs. Seethalakshmi Sankara Aiyar
"SANKARA NILAYAM"
MANNARPURAM :: TRICHINOPOLY

மீண்டும்
ஐவ சக்தி

பண்டிட் டி. கோபாலாச்சாரியாவின்

அருணா

கர்பாசயரோக நிவாரணி

ஸ்திரீகளின் ருதகக்
கோளாறுகளை அறவே
நீழித்து இவ்வாழ்க்கை
யின் இன்பங்களை அது
பலிக்க மீண்டும் ஐவ
சக்தியை அளிப்பது
அருணா

ஆயுர்வேதாஸ்ராம் ஸ்ரீ
மதராஸ் 17

வட்ட மேஜை

பக்கவாரம், 21-7-47

"ககி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

வரும் ஆகஸ்ட் மாதம் 15ம் தேதி வந்து இந்திய மக்கள் அனைவரும் அன்றையின் மனிக் கொடியை அவரவர் வீட்டில் எந்திரி வைத்து அதனை வணங்குதல் வேண்டுமென்று அ. இ. க. கமிட்டி ஆக்குப்பித்திருக்கிறது. அதற்கெப்ப, இந்தியாவின் தேசியக் கொடி என்பது இந்திய மக்களுக்கும் குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் கிடைக்கச் செய்யத் வேண்டும். அந்தக் கொடிக்கள் எப்பத்தப்பட்ட காய் கிரஸ் கமிட்டியோர் அந்தது அரசாங்கத் தரோ போதிய அளவு தயார் செய்து, அந்த வேண்டுகோள் அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்து மிக அவசியமாகும். அதற்காகும் செய்வைப் பாரத மக்களும், முக்கியமாகத் தமிழ் களும் கொடுக்கத் தயங்கமாட்டார்கள்.

தி. சங்கராஜன்.

தா.க. 20-7-47

"ககி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

தங்களுடைய 20-7-47 ம் தேதி பத்திரிகையின் வட்ட மேஜையில் வெளியாகியிருக்கும் எம். எஸ். சங்கராஜனின் கடிதத்தை மிகவும் சந்தோஷத்துடன் வாசனெய்தினேன்.

நின்று, முன்மிக் இரு வகுப்பினருக்கும் புன்னிய தினமாய் விளங்கும் வெள்ளிக் கிழமையில், இந்தியாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பு மாயுவதைக் கொண்டு அந்தான் நன் னுளைய் இந்தியச் சந்திராநிதிக் விளங்கப் போகிறது. இந்தக் காரணத்தைக் கொண் டாவது வெள்ளிக் கிழமை, சர்க்கார் விடு முறை தானாய் இருக்க வேண்டுமென்று தலைவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னும்படி வேண்டுமேன.

ஏ. ஆர். கே. மொய்தீன்.

திருச்செங்கோடு

27-7-47

"ககி" ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

சென்ற இரண்டு வார ககி இதழ்களிக் வட்டமேஜை என்னும் தலைப்புகேடு வெளி யாகியுள்ள இரு தண்பாடுகளின் கடிதங்களிப் படித்தேன். சர்க்கார் விடுமுறை தான் பிரத

னையை தண்பாடுகள் மத நோக்கத்துடன் அணுகுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

நின்றுதான் சர்க்கார் ஒரு மத்தியமக்கு மட்டும் சொத்தமக்க, எல்லா மத்தியினர் களுக்கும் சொத்தமானது என்று சொல்லும் தண்பாட் அமைக்காண்டி, ஞானித்துக்கிழ மையை வெண் தாயாகச் செய்தும், நின்று கட்டைக்குக்கட்டும் உண்டாகும் என்று சொல் வதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஒவ் வொரு மத்தியமக்குக்கும் ஒவ்வொரு கிழமை முக்கியமாய் இருப்பதாகச் சர்க்கார் இதைக் கொண்டு விடுமுறை தினத்தை நினை திப்பது சரியாகும். வெள்ளிக் கிழமைகளிக் தான் ஞானித்துக் கட்டைத் தண்பாட் சங்கராஜன் தொகுதி கொண்டிருக்க மாட்டார் என்று தண்பாட் அமைக்காண்டி நினைக்கிறேன். அப்படியே தண்பாட் சங்கராஜனும், தண்பாட் அமைக்காண்டி விஷயத்தினும், ஞானித்துக் கிழமைகள் எப்பத்தயாக நினைக்கலாம். நினை.

நின்றுதற்குக் கொண்டு வெள்ளிக் கிழமைகள் மட்டும் விசேஷ தாட்கள் அல்ல, ஞானிது முக்களிக் வரை எல்லா தாட்களும் விசேஷ மானவை. கட்டைத் தொகுதிக்கு தானும், தட்சத்திரமும் நின்றுதற்குக் கிடைக்கிறது.

வெள்ளிக் கிழமையானது, பாரதாடு பிரிட்டிஷ் சகாப்தப்பதிய இருப்புப் படிவி கிருந்து விடுதலை அடைநி தானாய் படியாக, அதுவே தம் தாட்டிக் வாராந்திர விடுமுறை தினமாக இருக்கவேண்டும் என் பதை யாரும் ஆசைப் பிப்பத்தக்கினை.

பாடுதான் சர்க்காரிக் வெள்ளிக் கிழமையினை விடுமுறை தானாக வைத்துக் கொள்வதிக் கவனிப்பதா தண்பாட் அமைக் காண்டி, நின்றுதான் சர்க்காரினும் அப் படிச் செய்வதற்காகக் கவனிப்பத வேண்டிய திக்கல். (பாடுதானினும் [நின்றுதன் தன் பர்கள் இருக்கிறார்கள்].)

ஆகவாய்க் இந்திய "கத்திரித் திருதான்" ஆரம்பிக்கும் வெள்ளிக் கிழமை இந்திய கத்திரி சர்க்காரிக் வாராந்திர விடுமுறை தின மாக நினைக்கப்படுபத வேண்டுமென்று தம் தலைவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறும்படி வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

டி. எஸ். வெங்கடராஜன்.

★

இந்தியா & சிலோன்

க ஸ் கி

வாரப் பதிப்பு

★

வருஷச் சந்தா
ஆறு மாதச் சந்தா
தனிப் பிரதி

...
...
...

ரூ. 13-0-0
ரூ. 8-8-0
அனா 0-4-0

வேளி நாடு

வருஷச் சந்தா
ஆறு மாதச் சந்தா
தனிப் பிரதி

...
...
...

ரூ. 16-4-0
ரூ. 8-2-0
அனா 0-5-0

மாளேஜார், கஸ்கி காரியாலயம், சென்னை

பாட்டித் தை—5.

ரோக்ஸ் எங்கே?

பி. எஸ். சேஷாத்ரி

டான்.....

ஆயின் கடிதம் மார்ச் 3-30 மணிக்கு
பிரித்தானியா.

காரணங்களுக்கு வேலையில் மனம் வயிற்
கே பிஸ்ஸு. யந்திரம் போல அவன்
கே அப்போது ஏதோ மெக்கிங்
காண்டிக்குத்தே தவிர அவன் மனம்
பின்பு பற்றிய சித்திகளில்தான்
பிழ்ச்சிக்குத்தே.

காரணங்களுக்கும் அவன் மனைவி குட்
பிணிக்ளும் தாம்பத்யக் கைகே மேற்பட்டு
அன்றோடு விவாகரத்து போல காண்கு
ரட்சகராகி விட்டன. சிறிப்பும், கைகைப்பு
பிரித்தானியா கைகையில் சித்திகளில்
புது. இயற்கைக்கு மாறான இந்த அமைதி
அவனுக்குக் கல்லறையின் சாத்தியை
பிணை மூட்டியது போல இருந்தது.
இந்த இரண்டு மூன்று தினங்களாகவே
அவனிடத்தில் ஏற்பட்டிருந்த நிதர் மது
பிணை அவனைத் தெரிந்தவர்கள் கைகைக்கா
ல் இல்லை. ஒட்டியில் சாப்பிடுகிறபோது
கையும் கைமாய்ப் பிடித்துவிட்ட அவன்

கண்பன், "கண்பன், கிட்டியல் மனம்
தாபமா என்ன, ஒட்டியுக்கு வந்திருக்
கிறேயே!" என்ற கைகைக்காகக் கேட்
டதுகூட அவனுக்குச் சூடுகெழுது கைத்
தது. தன கண்பன் தெரிந்த அதை அம்ப
கப்படுத்தி கிட்டாற்போலத்தான் அவனுக்
குத் தோன்றியது. ஏதோ அசைவழிய தத்
தப் பித்தென்ற கொல்லியிட்டு ஒருவாறு
சமாளித்துக் கொண்டான்.

"கார், உங்களுக்குத் தபால்!" என்ற
ஆயின் பிழை ஒரு கைகை அவன் மேலை
மேல் வைத்தபோதுதான் காரணங்களுக்கு
இந்த உலக கிணைவே வந்தது. கைகைப்
பார்த்ததும் அவனுக்குத் தாக்கி வாரிப்
போட்டது. ஒரு கைகை ரோத்தில்
அவனுடைய மனத்தில் என்னென்னவோ
பயங்காக் கற்பனைகள் எல்லாம் மின்னி
மறைந்தன. அந்தக் கவரின் மேல்விவரம்
எழுதியிருந்தது அவனுடைய சாட்சாத்
மனைவி குட்மணியின் கையெழுத்தா
யிருந்ததுதான் அந்த அறிச்சிக்குக்
காரணம். ஆகவேயும் பாபாப்போடும்

கடிதத்தைப் பிரித்தான். அவனோதான் எழுதி யிருந்தான்!

.....தான் விட்டிருந்து கொண்டு, ஆரேகட்டுப் போயிருக்கும் உங்களுக்கு இந்த மாதிரிக் கடிதம் எழுத தேர்த்தது விதோதமாய்த் தோன்றலாம். தேரிக் போ மூடியாததிலும் தான் இந்தப் புதிய மூலம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல. உங்களுடைய தாழ்த்துப் பேசுவதால் என்னுடைய கௌரவத்துக்கு ஏதாவது குறைவு வந்துவிட்டது. நான்கு வயிய வந்து பேசினாங்கூட நீங்கள் மூலம் கொடுத்துப் பேசுகிறீர்களோ மாட்டீர்களோ என்ற சந்தேகத்தான்.

.....உங்களுக்குப் பிடிக்காத மூலத்தில் தான் பேசி விட்டிருந்தால் அதற்காகக் கேட்பதெல்லாம் உங்கள் மன்னிப்பு, மன்னிப்பு, மன்னிப்புத்தான்! என்னை என்பது வேண்டுமானாலும் தண்குடிங்கள்; இந்தப் பிளவும் தரவேதனையும் மட்டும் வேண்டாம். உங்கள் வாகன மூலத்தைப் பார்த்தும் போதெல்லாம் 'பாவி, தாண்டானே இவ்வளவுக்கும் காரணம்' என்று எவ்வளவு எவ்வளவு தொத்து கொள்கிறேன். தெரியுமா? எனக்கு என்ன எழுதுவதென்றே தெரிய வில்லை. என்னைப் படுத்தினது போதும்; இனிமேல் சோதிக்காநீங்கள். உங்கள் விருப்பம் போனவோ, கணவன் எதிரிகூடப் போராமல் தனாயினி, சேத, தயவத்தி, சாவித்திரி மூத வியவர்கள் இருந்ததாகச் சொல்லுகிறீர்களே. அந்த மாதிரி வேண்டுமானாலும் இருக்கிறேன்.

நீக்கு.

கடிதத்தைப் படித்ததும் காரணங்கள் ஒரு கிண்ட பெருமூச்சு விட்டான். அவன் மனத்தை இதுகாறும் எழுந்தி யிருந்த பாரதின் கணத்தை அளப்பது போலிருந்தது அந்தப் பெருமூச்சு. அந்தக் கடிதத்தைத் திரும்பத் திரும்பப் படித்தான். கவியாணமான புதிதில் குக்கு

எழுதிய மூதல் கடிதத்தைத் கண்டுக் கூட அகனுக்கு இவ்வளவு ஆனந்தம் உண்டா யில்லை. தனக்கும் தன் மனைவிக்கு இடையில் ஏற்பட்டிருந்த அர்த்தமில்லா பிணை அந்தக் கடிதம் சரிப்படுத்தி விட்டது. தங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்க மன வேற்றமையை மாற்றுவதில் தன் மனைவி தன்னை மூட்டுக்கொண்டு விட்டதி லு அகனுக்குப் பரம சந்தோஷம். ஆண்மையின் வீரப்புக்கு எதிரில் பெண்மையின் சாகசமன்றே கணக்கிவிட்டது! என்னைவாளுமல் படித்த பெண்; காலுக்குத் தெரிந்தவன். விஷயத்தை எவ்வளவு கவனியாலும் காகவாலும் பிரஸ்தாபித்த இருக்கிறான்! அதையும் தன்னையும் தனிச் சர்வாதிக்கார மனப்பான்மையைப் பிடுகசாகக் கேலி வேறு அல்லவா சொ திருக்கிறான்! கையினி, சேத..... அப்பப்பா! எவ்வளவு சமர்த்து! பொல்லாத தனம்! கிட்டில் பேசவில்லை என்பது காக ஆபீசுக்கு கடித மெழுதுப் பிடுகாத போசனை எல்லாப் பெண்களுக்குமா தோன்றியிரும்! குக்கு மட்டில் என். என். என். வரி. கணாயில் படித்தது கிணைவில்லை என்பததான் காரணமனுக்குப் மட்டது.

காழினை ஆவிவிட்டதால் கோட்டை மாட்டிக்கொண்டு குஷிபாக, 'மாயப் பிடு பஞ்சத்தில் ஆனந்தம் வேறில்லை!' என்ற பழையகாவல் பாட்டைச் சீட்டு யடித்துக் கொண்டே கிளம்பினான் காரணமன் இரண்டு நினைக்காய்த் திரும்பிக்கூடப் பார்த்தாத மார்க்கெட்டுப் பக்கம் போய் ஒரு கவுனி 'ரேவசு' வெற்றியையும், வென்றி கிழிமை யாபிற்றே என்ற காலனாவுக்குக் கதப்பமும், காலனாவுக்கு மல்லிகைச் சாலும் வாங்கிக் கொண்டான்.

யாரோ இனத் தம்பதிகள் கைகலவென்று பேசினகத்தக் கொண்டே காரணமனைத் தாண்டிச் சென்றது அவனைக் கேலி பண்ணுவது போலிருந்தது. அழகு இவ்வளவு மட்டுமல்ல, குருபி வென்றே சொல்லக் கூடிய அந்தப் பெண்ணோடு எவ்வளவு சுவப்பமா யிருக்கிறான், அந்த இளைஞன்! வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் இன்பத்தைப் பிழிந்த எடுத்த அனுபவிக்கும் அவன் கேட்டிக்காரனா? அழகும் சமர்த்தமான குக்குகோடு காரணமில்லாமல் மனஸ்தாபப் பட்டுக்கொண்டு பரிதவிக்கும் தான் கேட்டிக்காரனா என்ற தர்க்க ரீதியான சர்ச்சையில் ஈடுபட்டு அவன் மனம் தன்னைத் தானே கண்டித்துக் கொள்ளும் சிவாய

ன, தவிர்க்க முடியாத ஒரு முடிவுக்குத்
ன் வர முடிந்தது.

அப்போதுதான் வானத்தில் மங்கலாக
வழங்கிச் கொண்டிருந்த பெண்ணிச்
சொன்ன காரணமன் ஆகவும் ததும்ப
க்கொண்டது. அவனையும்நிபயமல் அவன்
சட்டைப் பைக்குள் சென்ற குக்கு
யிருந்து அன்று வந்த கடிதத்தை
ஞ்சையோடு நடவியது.

சென்ற தினங்களின் கிழங்குகளை
ம்ப முதல் கிட்டுத்துக் கொண்டே
ந்த சென்னுள்.

நிராயணனும் குக்குவும் ரொம்பவும்
னியோன்னியமான தம்பதிகள்தாம்.
பாணமான புதிதில் காரணமன் தன்
பக்கவிடத்தில் தனக்கு மனைவி கிடைத்
துள்ள அதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றிப்
ஞமை வடித்துக் கொண்டதைத்
ட்டே அதுவரையில் கவியாணமாகா
ந்தவர்கள்கூட தங்களுடைய அதிர்ஷ்டத்
தும் பரிட்சை பண்ணிப் பார்த்துத்
னித்து விட்டார்கள். குடித்தனம்
ந்த புதிதில் இவர்களுக்குள் இருந்த
னியோன்னியத்தையும், பரஸ்பர பரிசுத்
தும் பார்த்த பக்கத்துக் குடித்தனக்
...சமீபத்தில்தான் மூன்றுதரமாகக்
பாணம் பண்ணிக் கொண்டவர்—ஜானை
றிக் கொண்டு வேறு தெருவுக்குக் குடி
ய் விட்டார் என்றால் பார்த்துக்
ன்னுக்கேள்! அப்போது ஏதா
வில்லறைத் தகராறுகள் வந்தாலும் சில
டிக்களுக்கு மேல் கிழக்காது. இந்த
ரி ஊடல்களும், பாசாக்குக் கோபமும்
பெண் வாழ்க்கையைத் தெவிட்டாமல்
ப்பதற்கு இன்றியமையாதன என்பது
ந்ததை இவர்களுக்கிடையே பி. ஏ.,
சைக்குப் பாடமாகப் படித்த காரா
னுக்குத் தெரியாததல்ல.

ஆனால் இந்தத் தடவை விஷயம் வேறு
ரி யாகிவிட்டது. அந்த ஊடல்,
க்கை பின்பற்றாத அதிகரிக்கச்
யும் தென்றனோடு மட்டும் சிந்தாமல்,
க்கை அமைதியையே குறைத்துவிடுமோ
ற பண்புமும் அளவுக்குப் புலகாக
விட்டது.

ஆயம் அப்படி ஒன்றும் பிரயாதமல்ல,
யிலிருந்து திரும்பும்போது காரா
ன் வழியில் தன் கண்பன் பட்டாபிணைத்
த்தான். பேசிக்கொண்டே இருக்கும்

விட்டுக்கு வந்தார்கள். காப்பி சாப்பிட்டு
விட்டுப் பேச ஆரம்பித்தவர்கள் ரொம்
பேசுவே தெரியாமல் பேசிக் கொண்
டிருந்து விட்டார்கள். ரொம்ப காலமாக
ஆகிவிட்டதால் பட்டாபிணையும் தன் விட்டி
னையே சாப்பிடும்படி காரணமன் வந்
புறத்தினான். குக்குவும் தங்களுக்காகத்
தகாரித்திருந்த சாப்பாட்டை சிரமி
விட்டான். அந்தமட்டில் அது அவர்கள்
இருவருக்கும் சரியா யிருந்ததே குக்குவுக்
கும் போதும் என்று இருந்தது.

கண்பன் பன் ட்டாண்டு வரை கொண்டு
விட்டு காரணமன் திரும்பியபோது மணி
பத்துக்கு மேலாகி விட்டது. காண்கிற
தடவை கதவைத் தட்டின பிறகே குக்கு
தக்கம் காண்கிற வந்த கதவைத் திறந்தான்.

“என்ன, அந்தக்குள்ளாகவா துங்கி
விட்டாய்? சாப்பிட்டாயா? எப்படி
முடிந்தது? எங்கென்றான் உனக்கு ஒன்றும்
யீதம் வைக்கவில்லையே? திரும்பவும் சாதம்
வடித்துத்தானே சாப்பிட்டாய்?” என்று

. 555777-

அடுத்திக்கொண்டேபோனான் காராயணன். அவன் கேள்விகளில் காலஞ்செயும் அங்க வாய்ப்பும் தொனித்தன.

"காலஞ்செயும், எனக்குத் துக்கம் கண்ண அழுத்துமெது. எல்லாம் காணியல் பேசிக்கொள்ளலாம்!" என்றான் குக்கு.

கதையைத் தாளிட்டுக்கொண்டு திரும்பும் போது காராயணன் சமையலறையில் எட்டிப் பார்த்தான். பாத்ரிசர்களை எடுத்துப் பத்தத்தெய்ப்பதற்காக ஜலதாரையில் போட்டிருந்தது. இரண்டாவது சாதம் அடித்ததற்கு அறிஞரிகள் எதையும் காரணம்.

"என்ன குக்கு, என்னமோ கேட்டிடுமேன், காணியல் பேசிக்கொள்ளலாம் என்கிறாயே! நீ இப்போது சாப்பிட்டாயா, அல்லது பட்டினிதானா? என் காணியல் என்ன பாவத்தை செய்கலாம்....."

"ஐயையோ! பாவமும் புண்ணியமும் எங்கே வந்தது? எனக்குப் பரிக்கையில்கூட, உடம்பும் ரொம்ப தன்னாமையா விருந்தது. பாவம் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்தக் கொண்டேன்" என்றான்.

இதை அவன் சாதாரணமாய்த்தான் சொன்னான். காராயணனும் சாதாரணமாய் எடுத்துக் கொள்வான் என்றதான் எதிர்பார்த்தான். அவன் கணையில் இதில் ஏதும் தப்பிடாமலேயே தோன்றவில்லை.

ஆனால் காராயணனுக்கு குக்குவின் பதில் குற்றமாகப் பட்டது. ஸ்கன் பின் சொல்லும் திடீரென்று தான் விருந்தாளியைச் சாப்பாட்டுக்கு டீக்கார்த்தி வைத்ததனால் தானே அவளுக்குச் சாதம் இல்லாமல் போய்விட்டது! தன்னுடைய இந்தச் செய்கையைத்தான் தன் மனைவி, இந்த மாதிரி முறையில் உண்ணா விரதமிருந்த கண்டிக்கிறாள் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. தான் என்ன, அப்படி மனைவியின் கஷ்ட சிஷ்டராம் தெரியாத காட்டுமிராண்டியா? குக்குவின் இந்த எதிர்ப்பைப் பெண்கள் சமூகமே ஆண்களின் கட்டுக்கு விடும் அறமடவல் என்றுதான் அவன் நினைத்தான்.

"என் எடுத்துக்கொள்ள வரவில்லையா?" என்றான் அவன் மெதுவாக. தன் கண்களின் முகத்திலேற்பட்ட மாறுதல்களை அவன் அந்தத் துக்கக் கலக்கத்திலும் கவனித்த விட்டான்.

"தங்குமிடுமேன், தங்குமிடுமேன்! நீ சாப்பிடவில்லை யென்று என்னால் பதிலுக்குத் தங்காமலிருக்க முடியுமா, என்ன! என்

காணியல் எழுந்ததும் ஓய்ச்சுக்கு ஒயெண்டுமே! நீ தெய்வம்சம், உனக்குப் பரிசிடையாது; என் பெறும் மனிதரானே! எனக்கு விறத இருக்கிறே, உழைத்தால்தானே.....!"

"எதற்காக என்னை வம்புக்கு இழுக்கிறீர்கள்? எனக்கு சிஷ்டமாகவே பரிசு இல்லை அதனால் சாப்பிடவில்லை என்றேன்."

"என் கண்பன் காராமலிருந்த உனக்குப் பரிசுத்தத்தானே இருக்கும் சாப்பிட்டுத்தானே இருப்பாய்!"

"கொஞ்சம் சொவறதைக் கேளுங்கள்....." என்று ஆரம்பித்தவன், ஒரு கொட்டாவி குறக்கிட்டதால் மேலே மேலுடியாமல் சிறுத்தினான்.

"சொல்வதற்கும் கேட்பதற்கும் என் இருக்கிறே? இனிமேல் ஏழேழு ஜன்மத்திற்கும் என் யாரையும் விருந்தாளியாக அழைத்த வரவில்லை. நீயும் உண்ணாவிட்டிருந்த என் கழுத்தை அடக்க வேண்டாம்! சரிதானே?" என்று அவன் விட்டினான்.

குக்குவுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. தான் சொல்வதைக் கேட்காத தன் கணவன் ஒரே பிடியாய்ச் சாப்பிட அவனுடைய பரிச்சயத்தான் கெடப்பிடி. "உங்களை யார் அழைத்தவர வேண்டி மென்றது? குஷியாக அழைத்தவரங்கள்! இது உங்கன் வீடு! ஆனால் கொஞ்சம் முன்னதாகச் சொன்னால் அந்தவர்களுக்கு விறத சிஷ்டமப்போடச் சாதம் உத இருக்கும்!" என்றான்.

காராயணன் எதிர்பார்த்ததும் இதுதான் அவனுடைய சிலைமை அடிபட்ட வேண்டிய னுடையதைப் போல் இருந்தது. தான் 'ரோமம்' கொடுக்காமல் கண்பனை சாப்பிட அழைத்ததைத்தான் அவன் அப்படிக்குத்திக் காட்டுகிறான் என்று அவன் நினைத்தான்.

"சரி, சரி; சாப்பிடுவதையும் சாப்பிடாததையும் முன்னாடிதானே சொல் வேண்டும்? என் காணிக் காண இது சாப்பிடவில்லை!" என்று தெரிஞன் அந்த மிக்காமல்.

"ஏனோ?"

"என் இஷ்டம்!"

"கெடுக்காமல் ஓய்ச்சுக்குப் போக வேண்டியானால் கருக்க எழுந்த பண்ணிடுமிடுமேன்."

"கே - ண் - ட - ர - ம்!"

"இப்போ பால் சாப்பிட வில்லையா?" என்று அவன்.

"இப்போ பால் சாப்பிடக்கூடாது" என்று சாங்கத்தான் அவன் நினைத்தான். ரக்கக் கலக்கலும், அவன் மனம் இருந்த பூப்ப சிணைமையும் சேர்ந்தது. சொல்லு வந்ததை வேறு விதமாகக் கிட்டின.

"எனக்குப் பரிசுக் கிண்டல்."

"எதற்காகப் பாதி ராத்திரியில் என் னுக்கு சண்டை பிடிக்கிறீர்கள்? அக்கம் பக்கத்தில் தாக்குறெவர்கள் எழுத்த ரிக்கப் போகிறார்கள்!" என்று செல்ல ரக்க கண்டித்தான்.

காராயணனுக்கும் மனம் இந்த சிணைப் பால் இருந்தது என்ற சொல்ல முடிய வில்லை. பேசாமல் படுக்கையைச் சுருட்டி டுத்துக் கொண்டு விடுவதென்ற முடிவுக்குப் போய் விட்டான். குக்குவும் டுத்தால் எவ்வளவு சரியாய் கிடும், சமா சனப்படுத்திவிடலாம் என்ற நினைத்துப் படுக்கப் போய்விட்டான்.

ஆனால் காணியில் எடுத்ததே வேறு. எட்டு மணி கணையில் தங்கும் காராயணன், அவ ர அசாமமாக எழுந்து, க்கானை பண்ணி டை உடுத்திக் கொண்டு எட்டு மணிக் க்களாகவே ஆபீசுக்குக் கிளம்பிவிட்டான். கி செய்கிறாப் போல அன்று பால்கா ரம் அதற்குள் வரவில்லை. காராயணன்

எம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, பத்த சிவிஷத்தில் பால்கான் வந்த டுவான்; காப்பியாவது சாப்பிட்டு ட்டுப் போய்க் கொன்!" என்ற கொஞ் ம் குரலில் குக்கு மனமுடினான்.

"ஒன்றம் கெண்டாம்!" என்ற க்கிளப் பாராமலேயே பதில் சொல்லி ட்டுக் கதவைப் படாரென்ற சாத் க்கொண்டு அவன் சென்ற விட்டான்.

குக்குக்குத் தக்கம் கெஞ்சை டைத்துக் கொண்டது. வாய் கிட்டி ழுவேண்டும் போல் தோன்றியது. கடியம் எவ்வளவு பிரமாதமாக முற்றி ட்டது என்ற அவனுடைய குழந்தை னத்துக்கு அப்போதுதான் புரிக்ந்தது.

அன்று கணையில் தங்கக் குக்குள் ன்ன 'ஹிடல்' இருந்தாலும் காரா ணன் ஆபீசுக்குப் போவதற்குள் க்களம் சரியாகிவிடும். ஆபீசுக்குப் பாகும்போது, "போய் கருகிறேன், பாய் கருகிறேன்" என்று திரும்பத் திரும்பப் பதிலிட்டுத் தடவை சொல்லிக்

கொண்டு, கிளம்ப மனமில்லாமல், ஆபீ சக்கு காரியாகி கிடுகிறதே பென்ற புறப் பட்டுச் சொல்லுவான். குக்குவும் தவங்கித் தவங்கி, "கூர்க்கொதவாய் போய் வாகுங்கள், ஆபீஸ் கிட்டதும் கருக்க வந்த கிறீர்கள்!" என்றெல்லாம் சொல்லி வழி விட்டு, அவன் தன் மறைபும் கணையில் ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டு கிற்பான். காராயணனும் மூலத்திருப்பம் கணா அடிக்கொருதாம் திரும்பிப் பார்த் துக் கொண்டே சொல்வான். அத்தகையவ ரிடம் இன்று எவ்வளவு கித்தியாசம்! அதை கினைத்துப்பார்க்கவே அவன் மனம் கடுமையது.

அன்றிரவு காராயணன் கீட்டுக்குத் திரும்பியபோது இரவு 8-30 மணிக் கு மேலாகிவிட்டது. தான் கெனியில் சாப் பட்டாகிவிட்டது என்பதை குக்குக்குப் பதையடிப்பதபோல் வாய் கிறைய கெற் றிணைபக் குத்திக்கொண்டு வந்தான்.

'இரவாவது சாப்பிட கருவாய்' என்று குக்கு இலேசாக எம்பிக்கை வைத்திருந் தான். போதும் போதாததற்கு, காராயண னுக்குப் பிடிக்குமே என்று கண்டைக்காய்ப் போடி வேறு பண்ணி கிருத்தான். கத்தவன் ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசாமல் உடைவை மாற்றிக்கொண்டு படுக்கையைத் தக்கிக் கொண்டு மாடிக்குப் போனான் என்றால் குக்குக்கு எப்படி இருந்திருக்கும்! இந்த

மாதிரி தன்னை உயிரோடு நித்திரைவதை செய்வதையிட கொடுப்பில் போட்டுப் பொருத்தி குல் உடத் தேவையென்று நினைத்தான்.

நிலைமையை ஏதோ நினைத்துக் கொண்டுவந்தபோல் விவரத்தினைச் சொல்லுதல் உடத்தில் மாட்டி விருத்த காரணங்கள் கொட்டுப் பைகளில் கையை விட்டுத் தழுவியது. அவன் தனக்காகப் புஷ்யம் வாங்கி வந்திருக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டான். அவனுடைய மனம் இருந்த நிலைமையில் அவனுக்குப் பூ இல்லாமல் ஒன்றும் குறைவற்ற விடையில்லை. காங்கி வாயில்லை என்பதன் படிப்படிமமாகத் தெரிந்ததும், அவனுக்கு விஷயம் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லாமல் தெளிவாகி விட்டது. அன்று வரையில் காங் தவறினதும் காரணங்கள் கதம்பம் வாங்கி வரத் தவறினது விடையாக, வேண்டுமென்றேதான் அன்று பூ வாங்கி வராமலிருந்திருக்க வேண்டும். அவனுக்குத்தான் தன் மனைவி, சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ரூபக மறி என்பது விடையாகே! "பார், உன்மேல் எனக்கு எவ்வளவு வெறுப்பு!" என்று அவளிடம் வெளிப்படை யாகச் சொல்வதற்குப் பதில்தான் இந்த மாதிரி வகையில் காண்பித்திருக்கிறது!

அதற்கு மேல் குக்குவால் தங்கமுகு வில்லை. தலைமையில் முகத்தைப் புதைத் துக் கொண்டு விடுத்து விடுத்துக் குழைதபோல் அழுதான். இரவு எவ்வளவு கோத்துக்குப் பின் தங்கினான் என்று அவனுக்கே தெரியாது. காங்கியில் எழுந்த தும் தலைமையை பூராவும் கண்ணீர் கறை படித்திருப்பதைப் பார்த்தான். ஒருக்கால் தங்கும்போதுகூட இந்த அபாக்கியவதி யின் கண்கள் நீரைச் சொரித்த கொண் டிருந்தனவோ என்று அவனுக்குச் சந்தேக மெற்பட்டது.

விட்டு வேண்டுகாரிகூட குக்குவை ஒரு மாதிரியாகக் குறுக்கு விசாரணை செய்வ ஆரம்பித்தததான் அவனுக்குப் பொறுக்கவில்லை. சாதம் வடித்த கடு குறைவாமல் தன் கைக்கு வந்துசேருவதை யும், விட்டு ஐயா இரண்டு கண்கள் காண வட்டு மனைக்குள் ஆய்க்குப் போய்விடு வதையும் பார்த்த அவனுக்கு விஷயம் புரிய அதிக கோரம் பிடிக்கவில்லை. "ஏம்மா, ஐயா ஆட்டலை சாப்பிடறதில்லைமா? நீங்களும் ஐயாவும் முன் மாதிரி பேசிக்கொடுக்காத இல்லையே! என்னும்தான், புருசன் ஏதான் சம் கொண்டுக்கூட நின்ன விசயத்தைப் பெரிசாக்கக் கூடாதம்மா! இப்படித்தான்

கோடி விட்டம்மா....." என்று ஏதோ தன் அனுபவ முத்திரையோடு அபுத்திரெசொல்ல ஆரம்பித்த விட்டம் குக்கு அவளை இடைமறித்தான். அவனுக் காகக்கப் பிடுக்கிக் கொண்டு காண்போலிருந்தது. "சரி, சரி; என் வறெரிச்சலை நீ ஒருத்தி கொட்டிக் கொ ளாதததான் பார்த்திருந்தது. அது ஆடுவிட்டது!" என்று சேறி விழுந்தான்.

தன் கணவனின் முாட்டுப் பிடிவா, வளர்ந்த கொண்டே வருவதை எப்படி தடுப்பது என்று யோசித்து யோசித்த தான் ஆய்க்குக் கடிதம் எழுதுவது எவ் வித்திரை முடிவுக்கு அவன் வந்தான். தத்தை எழுதி வேண்டுகாரியிடம் கொ டுத் தபாலில் சேர்க்கச் செய்தபிறகுதான் அவன் மனம் கொஞ்சம் ஆதரவடைந்தது.

விட்டுக்குப் போனதும் காரண னுக்கு இன்னொரு எதிர்பாராத சந்தேக மும் காத்திருந்தது. கண்கத்தாவியிருத் த அவனுடைய அக்காவும் அத்திம்பெரு குழைந்தகனோடு வந்திருந்தார்கள். தங்க வரவைப் பற்றி அவர்கள் முன்னதாகத் தந்தி கொடுத்திருந்தார்களாம். ஆளு இத்தக் காணத்தில்தான் தந்தி கொடு து மனநிலைகள் வளர் வந்து சேர்ந்த பிற அவர்கள் அடித்த தந்தி வருவதென்ப சகஜமாய் விட்டதே!

காரணமனுக்கோ குக்குவக் கோ அவர்கள் வருவதுதெரியாது. குக்கு தன குச் சமாதான உடன்படிக்கைக் க தம் எழுதி விட்டாலும், சமாதானத் து எப்படி கடை முறையில் ஆரம்பிப்ப ன்று மகத்தான பிரச்சினை காரண மனுடைய முனைவை வருத்திக் கோ டிருந்தது. அக்காவும் அத்திம்பெரும் வ தில் அந்தச் சிரமம் நீங்கி விட்டது. குக் வும் பெண்ணுக்கே உரிய இயற்கை சாமர்த்தியத்தோடு ஏதும் அறியாதவ போல் சகஜமாக இருந்து விட்டான். அவ காப்பி கொண்டு வந்து கொடுத்தவ வாங்கிக் கொண்டு, காரணமன் புஷ்யத் தை எடுத்துக் கொடுத்தான். அதைக் கை நீட் வாங்கி குக்குவின் இதழ்க் கடைத் தோன்றிய புன்னகையில் வெற்றிப் பெ யிதமும் குதம்புத்தனமும் தங்களிக் குந் தன. காரணமனும் விட்டுக் கொடுக்கா வறத்ததற்கெல்லாம் "குக்கு, குக்கு என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அத்திம்பேர் தம் மனைவியிடம், "பாடி
ந்தக் காலத்தப் பிள்ளைகளை! அந்தக்
லத்தில் உள்ளன என் பார் எதிரிலாவது
கைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டால் உடம்பை
நாம் வக்கிரமாக வளைத்துக் கொண்டு
வா யோ!" என்ற தம் மனைவி
யும், காராயணமையும் ஒருங்கே கேலி
யணிஞர்.

சாப்பிட்டுவிட்டு எங்கோரும் கொம்ப
ழி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்திம்
ர் தக்கம் வருகிறதென்று படுக்கப்
பான பிறகுதான் காராயணனுக்குத் தன்
களை இன்னும் முழுதும் தீர்த்தபாடினை
யு தெரித்தது. எவ்வாறும் படுக்கப்
பா மிட்டதும் குக்குவாடு தனித்
தக்கும்போததான் அவனிடம் எப்படி
ந்த கொள்வது என்பது புரியவில்லை.
பனுக்குச் சந்தர்ப்ப விசேஷத்தால்
பட்ட இந்தச் சமாதானம் தற்காலிக
தததான்; கிணை மாரினவுடன் சமா
னமும் காலாவதியாகி விட்ட தென்ற
ன் கிளைத்தான். குக்கு தன் பிழையை
எந்தது, ரோக வந்து தன்னிடம்
னிப்புக் கேட்டா சொழிய, தன் பிழை
த் தனர்த்தக் கூடாதென்று சட்ட
பியாக விவாதிப்பானம் பண்ணிக்
கண்டான்.

வேதானம் பழையபடி கட்டியிழ்த்துக்
கண்டு முருக்க மரம் ஏறிக் கொண்டு
டது. காராயணன் பழையபடி படுக்க

கையைத் தக்கிக் கொண்டு மாடிக்குச்
சென்று படுத்துக் கொண்டான்.

பெள்ளின பிளா அன்ற பரண்ப்
பொழிந்த கொண்டிருந்தது. காராயண
னுக்குத் தக்கமா வரும்!

மெட்டிகளின் குறுக்கிலும், கிணைப்
களின் கைகலவென்ற சத்தமும் குக்குவின்
வருகையை அறிவித்தன. காராயணன்
கூடாராய்க் கண்களை மூடிக்கொண்டு
தங்குவது போல் பாசாக்கு செய்தான்.

குக்கு அவன் பக்கத்தில் வந்து கின்ற
கொண்டான்.

தன் கண்ணத்தில் ஜலம்போல இரண்டு
சொட்டு யிழுத்ததும் காராயணனுக்குக்
கண்ணை மூடிக்கொண்டிருக்க மனம் இடம்
கொடுக்கவில்லை. குக்குவை இறவகையில்
படுத்தின பாடு போதாதா, இன்னும் அவன்
எதற்காக அழுவண்டும்! கண்ணைத் திறந்து
பார்த்தான்.

காராயணன் தன் கண்ட காட்சியில்
வயிற்று தன்னை மறந்துவிட்டான். அவன்
பரம சுவிகன். அவனுடைய அழகுணர்ச்சி
அவன் ஆன்மையை வெற்றி கொண்டு
கிட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும்.
கையில் பால் டம்ளருடன் அவன் கின்றிருந்த
மோகனக் காட்சி அவனுக்குப் பரம் கடவி
விருந்து அமுதத்தை எந்தி வரும் தெய்வ
கன்னிகையை கிணப்பூட்டியது. அழகு
சொட்டும் முகத்தில் புன்னகை பளிசிட

47-ம் வருஷத்துக் 'கல்கி' சிறுகதைப் போட்டி

★

முடிவு தேதி 30—9—47

★

இந்த வருஷத்துப் பஞ்சாயத்தார்:

1. ஸ்ரீ டி. கே. கீதம்பரநாத முதலியார், பி. ஏ., பி. ஏம்., திருக்குற்றம்.
2. ஸ்ரீ ஏ. என். சிவராமன், ஆகிரியர், "தீவனனி," சென்னை.
3. ஸ்ரீ ரா. நாராயணன், பி. ஏ., பி. ஏம்., தலைவர், எழுத்தாளர் சங்கம்.
4. ஸ்ரீ எ. ஆர். கோவிந்தன், ஆகிரியர், "பிர் இந்தியா," சென்னை.
5. ஸ்ரீ ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஆகிரியர், "கல்கி," சென்னை.

ரனேஜர், "கல்கி" கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

வாழ்வராக அவன் சீன்றிருந்தத, ஒரு மகா கவி அழகுத் தெய்வம் தனக்குக் காட்டி கொடுத்ததைச் சாகா வரம் பெற்ற வரிகளில் இசைத்திருக்கிறானே, அதைப் போல இருந்தது. குக்கு அழகு என்பதை அவன் இதுவரையில் கவனிக்கவில்லை என்பதில்லை; இன்று அவன் இன்னும் கவர்ச்சி யோடு விளங்குகிறான் என்று அவன் சினைத் தான். இது என்னுடைய பரிசீலித்த தன் காரணமாக ஏற்பட்ட தல வாதமா, அல்லது அவன் அழகுதான் திடீரென்ற அநிகரித்த விட்டதா என்று அவனும் திட்டமாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

"என்ன குக்கு, அழுதாயா என்ன? என் கண்ணத்தின்மேல் ஏதோ சொட்டுச் சொட்டாக விழுந்ததே! அசுடே, ஏதற்காக அழுவென்றும்?" என்று மென் ன ஆரம் பிதான்.

"அழவும் இல்லை, ஒன்றும் இல்லை. இப்போதானே உத்தேன், அத்தலுக்காகவா துண்டிவிட்டார்கள் என்று பார்க்கத்தான் கிரகால் பாலை எடுத்து விட்டேன்! திரும்பவும் கோபித்தாக் கொண்டுவிடப் போகிறீர்கள்!"

"ஓ, எழுந்த! கேலியைப் பார்க்கவில்லை, கேலியை! அழுதாயோ என்று என் மனம் துடிக்கிறது. ஆனால், சீயோ சாகாசமாகப் பாலை எடுத்து விட்டேன் என்கிறாயே!"

"ஆராம், ஆராம். இவ்வளவு கரிசன மூன்றவரானே என்னைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் இருந்தீர்கள், இந்த காது என்ன! என் எவ்வளவு அழுகித்தான் உங்களுக்கு என்ன தெரிந்திருக்கும்!" என்றான்.

வாந்தகம்; பேச்சு வாக்விட்டு குக்கு ஒரு பாணத்தையே அவை மேல்விசிடீட்டான். காரணமனுக்கும் தான் செய்தத தப்பு என்று தோன்றி விட்டது.

"குக்கு, குக்கு! இப்படி உட்கார்! என் உண்ண அழுகித்தே திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமலிருந்தத தப்புத்தான்! ஆனால், நீதான் கொஞ்சம் அன்ற தாழ்த்த போயிருந்தால் என்ன? என் என்ன, அப்படி உன் கஷ்ட கனம் தெரியாத....."

"என்னை நீங்கள் பேசவிட்டாந்தானே என் கட்டியைச் சொல்ல முடியும்!"

"சரி பேசு, சீயே பேசு! ஆனால் இதற்கு மட்டும் பதில் சொல்லி விடு. அன்று என் என் பண்ணைக் கூப்பிட்டு வராமலிருந்தால்

சாதம் உணக்கும் இருந்திருக்கும், சாப்பிட்டுத்தானே இருப்பாய்.....?"

"நீங்கள் சொல்வதே பேச்சு! சிறு சொல்றேன்: என்னை அன்று சாத வேண்டியிருக்கவில்லை. உங்கள் சிறு வராமலிருந்தால்கூட அன்று என் கஷ்டம் சாப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். என் சாதம் பிடித்ததுச் சாப்பிட்டு, இருபது கணவென்றன. இப்போதுகூடச் சா என்று சினைத்தாலே குத்திப் பிடித்திருக்கிறேன்.....!"

"அப்படிக்கு என்னிடம் சொல் கூடாதா? டாட்டரிடம் கூட்டிக் கொண்டு போயிருப்பேனே இல்லையோ?"

"ஐயோ, இப்படியும் ஒரு அப்பாவி இப்போது! இந்த உடம்புக்கு எந்த டாக்டர் என்ன பண்ண முடியும்!" என்று பேச முடியாமல் கண்ணுலையில் முகத்தை மூடித்தொடர் கொண்டான்.

காரணமனுக்கு விஷயம் இப்போது புரிந்தது. ஆகவே வந்தவன்போல் கொன்ற எழுத்த பந்தையில் உட்கார் கொண்டான்.

"குக்கு, நீ என்ன பண்ணுவாய் இருப்பா? என் எவ்வளவு அசுடே! உன் இந்தமாதிரி சினைமையில் எவ்வளவு கஷ்டம் படுத்தி விட்டேன்! இதோ பார், என்னை உனக்குக் கோபமா?" என்று அவன் கவித்த தன்மையை சிவிர்த்தினான்.

"சரி, சரி; பாலைச் சாப்பிட்டு விட்டால் துல்லுக்கள். கிடித்தால் ஆயின் உடம்பு உட்கனால் கண் விழிக்கமுடியாத!" என்ன குக்கு பாசமும் கேலியாகக் கவி பரிமாறினான்.

"என்ன சொன்னே! துக்கவா! இத்தம்பதிகள் குறட்டை விட்டுக் கொண்டு துக்கத்தொ சந்திரன் இப்படி சிலை சொரிந்த கொண்டிருக்கிறான்? இவ்வா!" என்று வாஞ்சையோடு அவன் தன் பக்கமாக இழுத்தாக் கொண்ட காரணமன்.

ஆரவ வீதியில் ஜம்மென்ற பகலி கொண்டிருந்த சந்திரனின் காதுதும் விழுந்திருக்க வேண்டும். அப்போது ஏற்பட்ட முகத்தில் அவன் புருத்த கொண்டான். இந்தப் பூலோக வாசிகளான தம்பதிகளுக்குத் தானும் சினைத்தவன் என்று சினைத்ததான், அவ பெண்ணை சிலவை கிணைக்க விரும்பு தன் பிரியை ரோகினியைத் தெரி கொண்டு போயிருக்க வேண்டும்!

நீல நிறக் கல்

~ ராஜ் ~

ஒரு சிறிய கிராமத்தில் ஓர் ஏழைச் சிறுவன் இருந்தான். அவன் ஒருநாள் உல்லாசமாக நடந்து போகும்போது, 'பளிச்' என்ற ஒரு வஸ்துவைக் கண்டெடுத்தான். அது அவரை விதையைப் போல் இருந்தது. "இது ஏதோ மந்திர சக்தியுள்ள வஸ்துவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு அழகான நீலவர்ண முள்ளதாகவும், பளபளப்பாகவும் இருக்குமா!" என்று எண்ணிக்கொண்டே, அவன் அந்தக் கிராமத்திலிருந்த 'பஸ்ஸ்டான்' டி.ற்கு வந்தான். அங்கே பஸ்களில் ஏறபவர்களும் இறங்குபவர்களும் ஒரு கூட்டமாக இருந்தது.

"இங்கே வருபவர்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு நேரத்தியான உடைகளை உடுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்! என் கையில் இருக்கும் இந்தக் கல் மாத்திரம் நான் நினைத்ததைக் கொடுப்பதாக இருந்தால், இப்பொழுது எனக்கு விடை உயர்ந்த ஆடைகளைக் கொடுக்கட்டுமே!" என்று அவர்களைப் பார்த்ததும் அந்தச் சிறுவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

அதற்குள் எல்லா பஸ்களும் ஐம்பி விட்டபடியால் அங்கே ஒரு மனிதரும் தென்படவில்லை. சிறுவன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். அவன் உட்கார்ந்திருந்த பெஞ்சியின் மேல் ஒரு சிறிய பெட்டி இருந்தது. "இந்தப் பெட்டி இங்கே எப்படி வந்தது?" என்று எண்ணிக்கொண்டே சிறுவன் அந்தப் பெட்டியைத் திறந்தான். என்ன ஆச்சரியம்! அந்தப் பெட்டிக்குள் ஒரு பளபளப்பான

ஜரிகை வேஷ்டி, ஓர் உயர்ந்த சட்டை, மேலே போட்டுக் கொள்ளும் ஒரு மெல்லிய தான ஜரிகை உத்தரீயம், கால்களுக்கு அணியும் 'பூட்ஸ்' எல்லாம் இருந்தன. அவற்றை யெல்லாம் பார்த்ததும் சிறுவனுக்குச் சந்தோஷம் தாங்கவில்லை. "ஆஹா! நான் கண்டெடுத்த கல் நினைத்ததைக் கொடுக்கும் வஸ்துவாகத்தான் இருக்க வேண்டும்!" என்று

சொல்லிக் கொண்டே, சிறுவன் புதிய ஆடை அணிகளினால் தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டான். தன்னுடைய பழைய ஆடைகளை. "இனி மேல் எனக்கு இவை யெல்லாம் வேண்டாம்!" என்று விட்டெறிந்து விட்டு வீடு திரும்பினான்.

அவனைக் கண்ட தாயார், "இது என்ன, இது! இவ்வளவு உயர்ந்த ஆடைகள் உனக்கு எப்படிக் கிடைத்தன?" என்று விசாரித்தாள். சிறுவன் சந்தோஷத்துடன், "அம்மா, இதோ பார்! இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்த நீல வர்ணமுள்ள வஸ்து தான்!" என்று நடந்தவையனைத்தையும் விவரமாகச் சொன்னான். அதைக் கேட்ட தாயாரும் சந்தோஷ மடைந்தாள்.

அன்று மாலை அவன் வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தபோது, ஒரு போலீஸ்காரனுடன் யாரோ ஒருவன் பேசிக்கொண்டு போனான். "இன்று நான் அவசரமாகப் பஸ்ஸில் ஏறி விட்டேன். மறந்து போய் என் பெட்டியை 'பஸ் ஸ்டான்' டி.லிருந்த பெஞ்சியின் மேலேயே விட்டு விட்டேன். நீங்கள்தான் அதைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும்" என்று அந்த மனிதன் போலீஸ்காரனை வேண்டிக் கொண்டான்.

இதைக் கேட்ட சிறுவனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. உடனே, "இந்த ஆடைகளை யெல்லாம் கழறிப் பெட்டியில் வைத்து அந்த மனிதரிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டால் என்ன?" என்று அவன் யோசித்

தான். ஆனால், அதற்குப் பதிலாகக் கட்டிக்கொள்ள அவனிடம் அப்போது ஒரு துணியும் இல்லை. தன் பழைய துணிகளைத்தான் அவன் 'பஸ்ஸ்டான்டி'வெயே விட்டெறிந்து விட்டானே!

சிறுவனுக்குக் கண்களில் நீர்ததும் பிற்று. அவன் ஒன்றும் புரியாமல் தன் கையிலிருந்த நீல நிறமுள்ள வஸ்துவைப் பார்த்து, "என்னுடைய பழைய துணிகளைக் கொண்டு வா!" என்றான்.

அப்போது ஒரு கழுதை முதுகில் மூட்டையுடன் அந்த வழியே போய்க் கொண்டிருந்தது. சிறுவன் விட்டெறிந்த பழைய துணிகள் அதன்மீது இருந்தன. "என்ன அதிசயம் இது! இந்த நீல நிறமுள்ள வஸ்து நான் கேட்ட மாத்திரத்தில் என் பழைய துணிகளைக் கொண்டு வந்து விட்டதே!" என்று சிறுவன் சந்தோஷமடைந்து, மெதுவாகக் கழுதை மீதிருந்த தன் துணிகளை எடுத்து அணிந்து கொண்டான்.

அதற்கு மேல் ஒரு நிமிஷம்கூட அவன் தாமதிக்கவில்லை. உடனே தான் அணிந்திருந்த புதிய உடைகளைக் கழற்றிப் பெட்டியில் வைத்து மூடினான். அதை எடுத்துக்கொண்டு ஓடோடியும் சென்று, "இந்தாருங்கள், உங்கள் பெட்டி!" என்று போலீஸ் காரனுடன் சென்று கொண்டிருந்த அந்த மனிதரிடம் கொடுத்து விட்டான். அவரும் தம் பெட்டியைச் சந்தோஷத்துடன் பெற்றுக் கொண்டு சிறுவனை மிகவும் பாராட்டினார்.

மறுநாள் காலை தன் மகனைப் பழைய கோலத்தில் பார்த்த தாயார், "என்ன சமாசாரம்? எங்கே அந்தப் புதிய துணிகள்?" என்று கேட்டாள். சிறுவன் நடந்ததைச் சொன்னான்.

அதைக் கேட்ட தாயார், "நீ வைத்திருக்கும் நீலக் கல் கேட்டதைக் கொடுக்கக் கூடியது அல்ல; அது நிஜமாகவே மந்திர சக்தி

யுள்ள வஸ்துவாக இருந்தால் நம்மைப் பெரிய பணக்காரர்களாக மாற்றட்டுமே!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, கோபத்துடன் அதைப் பிடுங்கி வாசலில் எறிந்தான்.

அது தெருவில் போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தரின்மீது படவே, அவர் அதை எடுத்துக்கொண்டு சிறுவனின் வீட்டுக்குள் நுழைந்தார். அவரைப் பார்த்த சிறுவனும் தாயாரும் பயந்து போய், "ஐயா! நாங்கள் விட்டெறிந்த வஸ்து தவறிப் போய்த் தங்கள் மீது பட்டுவிட்டது; மன்னிக்கவும்" என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

"தவறி விட்டதா! இதைத் தேடிக் கொண்டுதான் நான் ஊர் ஊராக அலைந்து வருகிறேன். இது சாதாரணக் கல் அல்ல; ராஜாவின் கிரீடத்தில் இருந்த விடையில்லா மாணிக்கம்! இதை ஏதோ தின்பண்டம் என்று எண்ணி ஒரு காகம் எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டது. எப்படியோ இதைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்த உங்களுக்கு மிகவும் வந்தனம்!" என்று அந்த உத்தியோகஸ்தர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே, வாசலில் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வண்டி வந்து நின்றது. அந்த வண்டியில் வித விதமான ஆபரணங்கள், ஆடைகள் பொற்குவியல்கள் எல்லாம் இருந்தன.

"இவை யெல்லாம் உங்களுக்குத்தான்! இந்த நீலக் கல்லைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு நம்

அரசர் இவற்றை யெல்லாம் வெகுமதியாக அளிக்கச் சொன்னார்!" என்று சொல்லி அந்த சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தர் அவற்றை யெல்லாம் வாரி வாரி அவர்களிடம் கொடுத்தார்.

அவ்வளவுதான்; அன்று முதல் ஏழைச் சிறுவன் பணக்காரச் சிறுவனாக மாறினான்; ஏழைத் தாயாரும் தான் விரும்பியபடியே பணக்காரத் தாயாராக மாறி விட்டாள்!

அபூர்வ மனிதன்

ஸோமாஸ்

கோதண்டராமன் மாச் சாமான்சு விடம் விசேஷமான காதல் கொண்டிருந்தான். பிரோவும், கட்டிலும், மேஜையும் அவன் கீட்டில் விதவிதமாகச் சாட்சியளிக்கும். அந்தச் சாமான்சை பெய்வாய் ஆறு மாதத்துக்கு ஒரு முறை எவம் போட்டு கீட்டில் புதுச் சாமான்சுகள் வாங்கி விட்டில் சிரப்பி விடுவான். அதனால் அவன் கீட்டு மேஜை கற்காலிக செல்லாம் எப்பொழுதும் புத்தம் பதிதாவே இருக்கும். இதனால் அவனுடைய கண்பக்க சொல்லோரும் அவனுக்கு, 'பர்னிச்சர் வைத்தி' என்ற சாமான்சைச் செய்திருந்தான்!

'பர்னிச்சர்சன்' எந்த மூலையில் எவம் போட்டானும் கோதண்டராமன் அங்கே கிச்சயமாகச் காணலாம். மேல் காட்டுவீன காகிக் 'பர்னிச்சர்சு'க்குக் கெல்லாம் கோதண்டராமன் கேட்காக் வாங்கி வைத்திருந்தான். அங்கு வோகத்திலும் கட்டல் கட்டப் பிரதேசங்களிலும் கட்டக் கோதண்டராமனுக்குத் தெரியாத மாக் கம்பெனி கெடலாத.

கோதண்டராமன் கீட்டில் எத்தனையோ 'பர்னிச்சர்சன்' கிறைத்திருந்த போதிலும் அவன் மனத்தில் ஒரு குறை மிகுந்தது. அது, ஒரு புதுமாதிரியான, கண்ணாடி பிரோ வாங்கவேண்டும் என்பததான். அதற்காக அவன் எத்தனையோ கம்பெனி களின் கேட்காக்குவீன காவதைத்திருந்தான். ஆனால் ஒரு கம்பெனியாவது அவன் விரும்பிய மாதிரியில் பிரோ வைத்திருக்க வில்லை.

இதனால் கோதண்டராமன் சோர்ந்த போய்க்கட வில்லை. "புதுமாதிரியான கண்ணாடி பிரோ தேவை" — என்ற பத்திரிகையில் விடாமல் விளம்பரம் செய்தான். "விளம்பரம் பற்றி அக்கறையில்லை" என்ற மறக்காமல் அந்த விளம்பரத்தில் குறிப்பு ஒன்றும் சேர்த்திருந்தான்.

அவனுடைய மனோ காதல் கிறைவேறும் காலம் வந்த விட்டது; இல்லாவிட்டால் சமீபத்தில் 'கொடித்தப் போன்' அந்த மாச் சாமான்சைக் கம்பெனியிலிருந்து,

அவர்கள் எவம் போடும் சாமான்சுகளின் ஜாபிதா அவனுக்கு வந்திருக்காது. அப்படியே அது வந்திருந்தாலும் அதில் புது 'மாடல்' கண்ணாடி பிரோ இருந்திருக்காது.

கோதண்டராமனுக்குக் கேட்காக் கைப் பார்த்ததும் சந்தோஷம் தாங்க வில்லை, மாச் சாமான்சுகளின் பட்டங்களும் அந்த ஜாபிதாவில் கண்டிருந்தததான் அவனது சந்தோஷத்தை உச்ச நிலைக்குக் கொண்டு போயிற்று. என்னென்றும் அவன் பெரு காட்களாக விரும்பும் புது மாடல் பிரோவும் அதில் இருந்தது.

மறையே, கோதண்டராமன் பணமும் கையுமாக எவம் போடும் இடத்தில் பிர சன்னமா மிகுந்தான்.

அங்கே மாபெரும் கட்டம் கடி மிகுந்தது. எவம் போடுபவன் மேஜை, கற்காலிக், கட்டில் முதலிய பல மாச் சாமான்சை எவம் போட்டான். கடைசியில் அந்தக் கண்ணாடி பிரோவை எவம் கடும் சந்தர்ப்பம் வந்தது.

"எல்ல 'ரோஸ் டி' பிரோ. அழுத்தமான பெய்லியம் கண்ணாடியுடன் கடிவது. புது மாடல். விளையு ரூபா எழுப்பத்தத்த!" என்ற எவம் போடுபவன் உச்சந்தரையில் கூறினான்.

உடனே "என்பது ரூபாய்!" என்றான் கோதண்டராமன்.

"என்பது ரூபாய்! என்பது ரூபாய்!" என்ற எவம் போடுபவன் கட்டைக் குரலில் கூறினான்.

"தொன்னுது ரூபாய்!" என்ற எவம் மிகுந்த பெண் குரல் ஒன்ற கட்டத்திலிருந்து கேட்டது.

"தொன்னுது ரூபாய்! தொன்னுது ரூபாய்!" என்றான் எவம் போடுபவன்.

"தது ரூபாய்!" என்றான் கோதண்டராமன் அழுத்தமான குரலில்.

அந்த இளங்கை "தற்றப் பத்த ரூபாய்!" என்றான் புன்னகை பூத்த முகத்தடன்.

“தேவன் னா டு ரூபாய் ! தேவன் னா டு ரூபாய் !”

“ஹேலா, மிஸ்டர் கோதண்டராமன்! இன்முகத்தான் எங்கள் கீட்டுக்கு வர வழி தெரிந்ததாகும்!” என்று அந்தக் குறும்புக்காரப் பெண்.

வந்தித்தான் வகுத்தம், உங்கள் பெயரை
கீழ்க் கீழ்க் கொண்டுச் சொல்வதற்குத்
அதற்குக் காரணம்."

"என் பெயர் சிலா! இனிமேல்
உங்கள் மனசில் கலிஸ்! ஒன்றும் இருக்க
சீராயம் இல்லாமே!"

இப்படி அவர்சினிகளும் பேசிக் கொண்
டிருக்கும்போது உங்கே சென்றிருந்த
அந்தப் பெரியவரும் வந்தார்.

"என்ன மீட்டர் கோதண்டராமன்,
உங்களுடே கொஞ்சம் பேச வேண்டும்.
அன்று என் போட்ட கம்பெனி என
னுடையதுதான். வியாபாரத்தில் கொஞ்
சம் கஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. செட்ட
பெயர் வராமல் இருப்பதற்காக அந்தக்
கம்பெனிச் சாமான்னை கெட்வாம் எனம்
போட்டு விட்டேன். ஒரு புதிய 'பர்னிச்
சர்' கம்பெனி ஆரம்பிக்கலாம் என்ற
உத்தேசித்திருக்கிறேன். மர்ச் சாமான்
சனின் தனுக்கம் தெரிந்த ஒருவருடைய
ஒத்ததழப்பு எனக்கு கெடு வாட்டகனாகத்
தேவையா இருந்தது. கீழ்க் வந்து
சேர்ந்தீர்கள், அதற்குக் காரணம் என்
பெண் சிலாதான். அவந்தான் உங்கள்
'பர்னிச்சர்' பித்தை வறித்த உங்களை
எப்படியாவது அழைத்த வா. வேண்டும்
என்று மிகவும் முயற்சி பெடுத்தக் கொண்
டான். உங்களுக்கு என்னுடன் சேர்ந்த

வியாபாரம் செய்வதில் விருப்பம்தானே?"
என்று கேட்டார். கோதண்டராமனின்
மனோ கிஸ் அப்போது எப்படி இருந்தது
என்பது சிலாவின் தகப்பனுக்குத் தெரி
வாது. ஆனால் சிலாவுக்குத் தெரியும்.
சிலாவின் சிலாமான குறையையும் பண்
கலந்த பேச் சம் தான் அவனை அந்த
இடத்தை விட்டே அசைய கொட்டாமற்
செய்து விட்டானவோ! அந்த கிஸ்பில், அவன்,
சிலாவின் தகப்பனார் விதிக்கும் எந்த வித
மான கனம் சிபாரிசுக்கும் உட்படத்
தயாரா சிங்காம விருப்பானு, என்ன?

'பர்னிச்சர்' கைத்தியம் கோதண்ட
ராமனைக் கண்டு பிடித்தது தம் புதிய கம்
பெனிக்குத் துணைகாக ஏற்படுத்திக்
கொண்ட சிலாவின் தந்தை அத்தடன்
கின்றுவிடவில்லை; அவனையே தம் மகன்
சிலாவுக்கும் வாழ்க்கைத் துணையாக
ஏற்றக் கொண்டார்.

பிரோவை எனம் எடுத்த தினத்தில்
சிலா கோதண்டராமனுக்கு ஐம்பது
ரூபாய் கொடுத்திருந்தான் அவ்வளவு?
அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய
அவசியமே அதற்குப் பிறகு அவனுக்கு
ஏற்படவில்லை. இப்பொழுதெல்லாம் அவ
னுடைய சம்பாத்தியம் முழுதும்தான்
அவனைச் சேர்ந்த விடுகிறதே!

கலியாண வீட்டில்!

"என்ன ஸார், இது? பொழுது விடிந்ததும் விடிவதற்குள் தினமும் துணியைப்
போட்டு முடிக்கொண்டு போடுவானே!"

"என்ன ஸார் பந்தது? இன்னும் எத்தனையோ பேர் துண்டிண்டு இருக்கா!
தவறி எவனுடையும் விழித்துக்கொண்டு என் முகத்தில் விழிப்பான். அப்பறம் தான்
பூராவும் என்னைத் துற்றிக்கொண்டே இருப்பான்! அதற்குத்தான் முகத்தை இப்படி
முடிக்கொண்டு போடுவான்!"

கம்பர் துரும் காட்சி

184. சொல்ல வந்த வாய் முடிவிட்டது!

டி.பி.க.சி

சீதையை ராவணன் தூக்கிக் காண்டு போனான் என்ற செய்தியை ராமனிடம் சொல்வதற்குப் பயந்தான் ஐடாயு. ஏதோ திக்கித் திக்கி "யாருக்கும் கஷ்டம் வருவது இயல்பு; இருக்கும். அரசுக் குலத்தைக் களைந்து நன்றாய் வாழ்வாயாக!" என்று வாழ்த்தியது போல்ப் பேசுறத்தினான்.

ஐடாயு பயந்தபடியே ராமன் ளளம் கொதிப்படைந்து, கோபவறி உண்டாகி, அலற ஆரம்பித்து விட்டான்.

பெண்தனி ஒருத்திதன் ணிப் பேதைவான் அரக்கன்பற் றிக் காண்டான் ஏக, நீ இக் கோளுறக், குறுங்கல்செய் யா ன்நிசை இறுதியா ன உலகங்கள் இவற்றை இன் னே, ண்டவா னவர்களோ டும் களையுமா (று) இன்றுகான் டு.

[பெண்தனி ஒருத்தி தன்னை: தனியாக குக்கே நேர்ந்த ஒரு பெண்ணை; பேதைவான் அரக்கன்: மிக மோனமானவன் வான் ஏற்றிய ரோ ஒரு அரக்கன்; பற்றிக் காண்டான்: எடுத்துக் கொண்டு போக; நீ இக் கான் உற: நீயும் இந்த மாணவன்னைக்கு ன்னாக; குறுங்கல் செய்வா, எந்திசை இறுதியான: குறுங்கி தொறுங்கிப் போயி டிக வேண்டும், அப்படிப் போகாத எட்டுத் தைகளையும் மூட்டி யுள்ள; உலகங்கள் வந்தை: இந்த நேரே நேரித உலகங்கள்: ன்னே: இந்த ன்னே? கண்டவானவர்க ளாரும்: இதைப் பெண்ணைப் பார்த்துக்கொண் டுக்கொண்டே நேராக, அவர்களையும் சேர்த்து: களையுமா இன்று கான்: நேர, களைத்து விடுகிறான் பாரி!—அரக்க ன் மாதிரி அகை: தேவர்களையுந்தான்!]

பார்த்தான் ஐடாயு: "அட்டா, இந்த ராமனுக்குக் கோபவெறி எப் டி உண்டாய் விட்டது! மூளை காதித்து விட்டதே. இதை எப்படித் ணிக்கிறது!" என்று திகைத்தவ ரய் அப்படியே இருந்து விட்டான்.

சிறிது நேரங் கழித்து ஒரு யோசனை தென்பட்டுப் பேச ஆரம்பிக்கிறான்:

"உலகத்தி லுள்ளவர்களையோ தேவர்களையோ வேறு யாரையோ குற்றஞ் சொல்ல என்ன இருக்கிறது? நம்மைத்தான் நொந்து கொள்ள வேண்டும்."

'வம்பிழை கொங்கைவஞ் சி வனத்திடைத் தமிழன்னை கக், கொம்பிழை மானின் பின் போய்க் குலப்பழி கூட்டிக்கொண் டார்: அம்பிழை வானின்ச் சொங் கை ஐயம்மீர்! ஆயுங்கா ணை உம்பிழை என்பதக் னாக், உலகஞ்செய் பிழையுமுண் டோ?'

[வம்பிழை கொங்கைவஞ்சி: வர் அணிந்த கொங்கையோடு கூடிய பூங்கொடி போன்ற சிதை; வனத்திடைத் தமிழன்னை: காட்டில் தனியாக இருக்க; கொம்பிழை மானின் பின் போய்: அழகாகக் கொப்பமைத்த மானின் பின் போய்; குலப்பழி கூட்டிக் கொங்கை: உலகம் குலத்துக்கே பழியை உண்டாக்கிக் கொங்கைகள் நீங்கள் இருவரும்; அம் பிழை வானின்ச் சொங்கை ஐயம்மீர்: அப்பு தொடுக்கும் விட ஏற்றிய வீரர்களே, அநி னம் குமாரர்களே! ஆயுங்காண: கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்த்தால்; உம் பிழை என்ப தன்மை: நீங்கள் செய்த பிழை என்னதானே ஆகும்; அப்படிக்கு அன்றாமல் உலகத்தார் பிழை செய்தார்கள் என்று ஏற்படுமா?]

நத்ப்பு:—ராமனுடைய கோப வெறியைத் தீர்ப்பதற்கு வேறு வழியில்லாமல் கடுமை யான இந்த வார்த்தைகளை ஐடாயு உப யோகிக்குன். இந்த வார்த்தையால் ராமன் மனது புண்படும் என்பது தெரியும். நேரித் திருத்தாலும், அதுதான் கோப வெறிக்கு மருந்து என்று எண்ணிச் சொல்லுகிறான். மிகத் துணிவும் தந்திரமும் கைதுள்ள பவமீது. வார்த்தையிலுள்ள வார்த்தை இரப்படுத்துவதற்காக, ராமன் ஒருவனைப் பார்த்துச் சொன்னவன் இருவரையும் பார்த்துப் பேசுகிறான். எப்பவனையும் சேர்த்துச் சொன்னது ஒரு நகை உபாயம்.]

ஐடாயுவின் வார்த்தை ராமனது இதயத்தில்ப் போய்த் தைத்து விட் டது. அதன் மூலமாகத் தலைக்கேறிய கோபவெறி இறங்குகிறது.

கோப வெறியைத் தணிப்பதற்காகவே ஜடாயு இவ்வாறு சொன்னான் என்று ராமனும் தெரிந்து கொண்டான். ஜடாயுவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான் ராமன்:

"ஐயனே! உன் அருமை வாயால் கோபங் கொள்ளாதே என்று சொல்லுகிறாய்: அப்படியே செய்வதா, அல்லது எனக்கு மற்றொரு செயல் ஏதாவது இருக்கிறதா?"

இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, மெள்ளக் கேட்கிறான் ராமன். கொஞ்சம் பயந்தே கேட்கிறான்:

ஆயின் அமலன் தானும்,
'ஐயந் அமைதிஎன் னவாயிடை மொழிந்ததன் நி
மற்றொரு செயலும் உன் டோ!
போய(து)அங் அரக்கன்எங் கே
புகல்'எனப்,—புள்ளின்வேந் தன்
ஒய்வினன் உணர்வுநீத ய,
உரைத்தினன், உயிரும் தீர்த் தான்.

[ஆயின்: கோபத்தை விடப்பா என்று ஜடாயு சொக்க, அப்படியே ராமனுக்குக் கோபமும் தணிந்தபின்: அமலன் தானும்: ராமனும், ஐயந் அமைதிஎன் னவாயிடை மொழிந்ததன் நிமற்றொரு செயலும் உன் டோ! போய(து)அங் அரக்கன்எங் கேபுகல்'எனப்,—புள்ளின்வேந் தன் ஒய்வினன் உணர்வுநீத ய, உரைத்தினன், உயிரும் தீர்த் தான்: உயிரும் தீர்த் தான்.]

விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்று, அதாவது ராவணன் வந்து சிதையை இலங்கைத் திவுக்கே எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான் என்று சொல்ல ஜடாயு எண்ணிய தில்க் குறைவில்லை. ஆனாலும், அதைச் சொல்ல மனசு துணியவில்லை. கோப வெறியிலிருந்த ராமனுடைய மனசைத் தந்திரமாய்ப் பக்குவப் படுத்திக் கொண்டு மெள்ளச் சொல்லலாம் என்று எண்ணி யிருந்தான். விதி

என்ன செய்தது? அப்படிச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் அவனது உயிரை வாங்கிவிட்டது. ராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு விஷயம் ஒன்றும் தெரியாமல் போய்விட்டது. விதியின் கொடுமையா, கேவியா இது!

ஜடாயு உயிர் நீங்கினான் என்பதை அறிந்தான் ராமன். அப்படியே மூர்ச்சையாகி விழுந்தான். லக்ஷ்மணன் ஆறுதலான வார்த்தைகளைச் சொன்னான். அதன் பேரில் அயர்வு நீங்கிப் பேசுகிறான் ராமன்:

"இப்படி யெல்லாம் நம்முடைய கஷ்டங்களை எண்ணித் துன்புறுவது சரியல்லதான்!" என்று சொல்லி, வடிந்து கொண்டிருந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொள்ளுகிறான்.

அவ்வழி இளவக்கூற,
அறிவனும் அயர்வுநீய் கி
இவ்வழி இளையஎன் னின்
ஏழமைப் பாகதென் னு.
வெவ்வழி பொழியுங்கண் னீர்
விடைகினை; 'வினித்தநா தை
செவ்வழி உரிமையாவும்
திருத்துவம் சிறுவ!' என்றான்.

[அவ்வழி இளவக்கூற: ஆறுதலான வார்த்தைகளை லக்ஷ்மணன் சொன்னான். அதனால் அறிவனும் அயர்வு நீய் கி: இவ்வழி இளையஎன் னின் ஏழமைப் பாகதென் னு: வார்த்தைத்தான் அப்பா. இந்த மாதிரியான காரியங்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் சோகுதான்: என்று சொன்னி. வெவ்வழி பொழியுங்கண் னீர் விடைகினை: மிக்க கொடுப்போடு பொழியும் தன் கண்ணீரைத் துடைத்தவனும் லக்ஷ்மணனும் பார்த்து: வினித்தநா தை செவ்வழி உரிமை யாவும்: இந்த அந்த ஜடாயுவாகிய தந்தைக்கு முறையப்படி சமக் கடன்களை யெக்காம்: திருத்துவம்: சமீபவாய்: சிறுவ என்றான்: தம்பியே என்று சொன்னான்.]

சமக் கடன்களைச் செய்தும் முடித்தார்கள்.

பறவையைப் பறவையாகக் கொள்ளாமல் மனுஷனிலும் மனுஷனாகச் செய்து காட்டும் கவிரூர் நிறம் அபூர்வமானது.

(பூரணிய காண்டம் முடிந்தது)

கட்டிலைக் காப்பாற்றினார்!

1

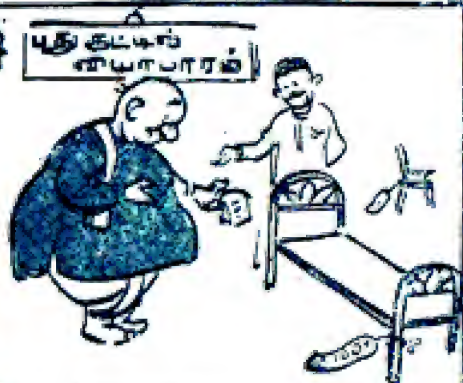
2

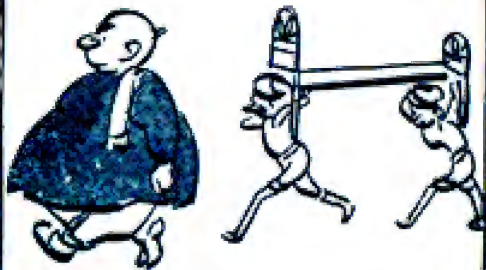
3

4

5

6

7

8

சிறுமணி

சந்திர ஹாரம்

ஆசிரியர்: மொழியைப்படி
பிரேம்சந்த் ராவீந்த்ரநாதன்

பதினேழாம் அத்தியாயம்
ரத்தன் வந்தான் !

இன்பது காட்கள் ஓடிவிட்டன. ரமா காட் தினம் பொழுது விடிந்ததும் ஆபீஸுக்குப் புறப்பட்டுப் போய் விடுவான். வினக்கு ஏற்றியபின் தான் திரும்பி வருவான். முதல் காள் கிடைத்த வரும்படியைப் போல் அவனுக்கு அப்புறம் கிடைக்கவே இல்லை. இருந்தாலும் அந்த ஒன்பது காட்களுக்குள் அவன் துற ரூபாய் சேர்த்து விட்டதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவன் அந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு தம்பிடி கடவுததைச் செலவழிப்பதில்லை. பத்மா எத்தனையோ தடவை அவனை 'உலாவப் போய் வருவோம்' என்று கூப்பிட்டிருக்கிறாள். அவன் அவளுக்கு ஏதாவது சால் சாப்புச் சொல்லித் தப்பித்தாக் கொண்டிருக்கிறானே தவிர, அவளுடன் ஒரு காணக்காவது உலாவப் போனதில்லை. ரத்தனுக்கு அவன் குறிப்பிட்டிருந்த செலு கொடுக்கிவிட்டது. இன்னும் ஒரே ஒரு காள் தான் பாக்கி இருந்தது. காணக்குப் பொழுது விடிந்ததும் ரத்தன் வந்து, "கங்கணத்தைக் கொண்டு வா' என்று கழுத்தை அறக்க ஆரம்பித்தவிறுவானே! என்ன செய்வது? என்ற கவலை அவனை வாட்ட ஆரம்பித்தது. ஆகையால் அவனுக்கு ஆபீஸ் வேலை செய்யவே ஓடவில்லை. கடைசியில், "இன்னும் ஒரு மாதம் பொறுத்தாக் கொள்' என்று அவனிடம் சொல்லிப் பாப்போம். அவன் கேட்டால் போலித்த! இல்லை யென்றால் 'தட்டான்

உன் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தால் தானே! காள் என்ன செய்வது?' என்று கையை மிரித்த விடுவோம்" என்ற முடிவுக்கு அவன் வந்து விட்டான்.

அது ஆவணி மாதம்; கையெழுத்து மறைந்த விட்டோம். 'சமேஷ்பாபுவின் வீட்டுக்குப் போய்ச் சிறிது சோம் சதாங்கம் ஆடிவிட்டு வரவாமே' என்று எண்ணி ரமா காட் வாசலில் வந்தான். வானத்தில் மேகங்கள் குழுமியிருந்தன. அதைக் கண்ட அவன், 'மழை வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது?' என்று சற்றத் தயக்கி சின்னும். அதற்குள் ரத்தன் வந்து விட்டான். எப்பொழுதுமே மிரித்த முகமாக இருக்கும் அவனிடத்தில் ஒருமிதக் கடு கடுப்புத் தாண்டவமாகியது. 'இன்றைக்கு அவன் தயவு தாட்சண்யத்தை யெல்லாம் மூட்டை கட்டி வைத்தவிட்டு, சண்டைக் கொன்றே விரித்த கட்டிக் கொண்டு புறப்பட்டு வந்திருக்கிறானோ!' என்று கூடத் தோன்றியது.

பத்மா அவனைக் கண்டதும் மெழ்ச்சி யுடன், "வா, ரத்தன்! கல்ல சமயத்துக்கே ரீயும் வந்தாய்! இப்பொழுதெல்லாம் இவர் 'எங்கேயாவது போய்விட்டு வருவோமே!' என்று கூப்பிட்டால் 'வாவே மாட்டேன்' என்கிறார். 'தலை தாக்க சோம் இல்லை. அவ்வளவு வேலை மிடக்கிறது!' என்கிறார். வா, ரீயும் காணும் எங்கேயாவது போய் விட்டு வருவோம்" என்று அழைத்தான்.

ரத்தன் வெறுப்பாக, "உன்னுடன் சுற்றிக் கொண்டிருக்க இப்பொழுது எனக்கு வேலில்லை. 'இவா சொன்ன கெடு, காணக்கு!' என்பதை ரூபகப் படுத்தி விட்டுப் போவதற்காகத்தான் வந்தேன்!" என்றான்.

ரமாராத அவனைக் கண்டதமே சிங்கத் தைக் கண்ட யானையைப்போல வெவ் வெவத்தப் போய்விட்டான். 'எப்படி யாகுத அவனைத் திருப்பிச் செய்த அனுப்பி விட வேண்டுமே!' என்ற எண்ணத்தடன், அவன் "எனக்கு ரூபகமில்லையா, அதற்கு? இப்பொழுதாலே அவனுடைய கடைக் குக் கூடப் போய்விட்டு வருகிறேன். என் கடைக்குப் போய் ஒரு மணி வேரம், இரண்டு மணிவேரம் உட்காராத காலே விடையாது. வேலை வந்த கொண்டிருக்கிறதா. இதுவழி வேலையோ, இல்லையோ? அதுவந்தான் கொஞ்சம் தாமதமாகிறது. வேலை முடிய இன்னும் பத்துப் பதினைந்து காட்கள் பிடிக்கும் போலிருக்கிறது!" என்றான்.

ரத்தன் அதற்குச் சிறிதும் செவியுண்ட கொடுக்கவில்லை. "இன்னும் பத்துப் பதினைந்து காட்கள் ஆகுமா? போதும், போல்கள். எனக்குக் கண்ணளும் வேண்டாம், செஞ்சளும் வேண்டாம். என் பணத்தைத் திருப்பி வாங்கித் தந்த விடுங்கள், போதும்!" என்றான்.

"என் பத்துப் பதினைந்து காள் என்று சொல்லுகிறேனே தவிர, அங்கனம் காள் பிடிக்காது. இன்னும் இரண்டு மூன்று கப்புதைத் தவிட்டு, மெருகு கொடுக்க வேண்டியதான் பரக்கி!" என்றான் ரமாராத.

"இனிமேல் என்னுள் பொறுக்க முடியாது. எனக்குக் கண்ணமே வேண்டாம் என் பணத்தைத் திருப்பி வாங்கிக் கொடுத்த விட்டு மறு காரியம் பாராக்கள். உங்கன் சாவுச்சாப்பும், ஏமாற்ற வித்தையும் எனக்குக் கொஞ்சம்கூடப் பிடிக்க வில்லை" என்று சுற்றிக் காரமாகவே ரத்தன் சொன்னான்.

'ஏமாற்ற வித்தை' என்ற சொல்லுக் கேட்டதும் ரமாராத திகைத்துவிட்டான். "'என் முட்டாள்பணத்தை என்ன வென்ற சொல்லுவது? என் போய் இந்த

தொல்லையில் எல்லாம் மாட்டிக் கொள்ளு வானேன்? மூன் பணம் கொடுத்தால் சீக்கிரம் செய்து தந்து விடுகாணுக்கும்' என்று எண்ணிப் பணத்தைக் கொண்டு போய் அவனிடம் கொடுத்தேனே! என் புத்தியைத்தான் செருப்பாக அடிக்கவேண்டும். சீக்கிரமே 'பணத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் ஆயிற்று!' என்விதீர்க்கள். அவனே பணத்தைத் திருப்பித் தரப் போவ தில்லை இரண்டு பேருக்கும் ஊதியில் மாட்டிக் கொண்டு, காள் விழிக்க வேண்டிய பிழை கிறது! எல்லாம் என் போதாத காலம்!" என்றான்.

ரத்தன் அவனைக் கூர்ந்து பார்த்தவாறு, "என். எம் பணத்தைத் திருப்பித் தரு வதற்கு அவனுக்கு என்ன வலிப்பு?" என்று கேட்டான்.

"உங்களுக்குக்காச் செய்த கைகையை அவன் யாசீடம் கொண்டுபோய் விடுக முடியும்? சீக்கிரமே சொல்லுங்கள். எல்லா

குக்குமே ஒரே மாதிரியான கை பிடிக்குமா?" என்று கேட்டான் சமாசாத்.

ரத்தன் புருவத்தை செரித்துக்கொண்டு, "அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. அவன் காணிக் கடத்தினான்; அதற்கான தண்டனையையும் அவன் அனுபவிக்க வேண்டியவர்தான். ஒரே வார்த்தை; காணிக் குள் எனக்குக் கங்கணமோ, பணமோ இரண்டில் ஒன்று கிடைத்தவிட வேண்டும். உங்களுக்குக் கடைக்காரன் வேண்டியவனா? மிருத்தால், அவனிடம் உங்களைக் கண்டித்துக் கேட்க முடியவில்லை. பென்றால், அவன் கடைகைய எனக்குக் காண்பித்துவிடுங்கள்; அப்படிக் காண்பிக்கச் சர்க்காசமா மிருத்தால் அவன் பெயரையாவது சொல்லுங்கள், நான் கண்டுபிடித்துக் கொள்ளுகிறேன். எல்லா கேடிக்கை இது! அவன் கடைகையே எவற்றுக்கு விட்டு, அகலி ஜெபிஜுக்கும் அனுப்பியவர்களில்லை. பென்றால் என் பெயர் ரத்தன் இல்லை. இந்தப் போக்கிரிகள் எல்லாம், கடத்துகொள்ளுகிற

படி கடத்து கொண்டாஸ்தான் வழிக்கு வருவார்களே!" என்றான்.

சமாசாத் ஒன்றும் புரியாமல் நிலையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு, தனையையே உற்று நோக்கலானான். அவன் எந்தக் கேட்ட கேளியில் ரத்தனிடம் மிருத்த பணத்தை வாங்கிக் கொண்டானோ? இவ்வளவு கிரமத்துக்குள்ளாக வேண்டி வந்து விட்டது! சம்மா இருந்தவனுக்கு எதற்குத்தான் இந்தத் தொல்லைகள் எல்லாம் வந்தனோ?

"இவன் சொல்லுவதும் சரியாய்தானே? சீக்கன் ஏன் இவனையும் கடைக்காரனிடம் அழைத்துக்கொண்டு போகக் கூடாது?" என்று கேட்டான் பத்மா.

"என்தான் 'எனக்குக் கங்கணம் வேண்டாம்' என்று சொல்லிவிட்டேனே!" என்றான் ரத்தன்.

சமாசாத் குரலில் ஒருவித கடுக்கம் தெளிந்தது. "சரி, உங்களுக்குப் பணம் தானே வேண்டும்? காண சாயத்திரத்திக்குக் கிடைத்த விடும்"

என்றான்.

"காணிக் குள் எப்போழுது கிடைக்கும்?"

"சாயத்திரம் ஆபீஸிலிருந்து திரும்பி வரும் பொழுது வரவரிக் கொண்டு வந்து விடுகிறேன்."

"பூரா ரூபாயையும் கொடுத்த விடவேண்டும். தாம, இருதாம என்று என்னை அங்காழிக்கக் கூடாது!"

'என்தான் சொல்லிவிட்டேனே! உங்களுக்கு பாய் பூராகையும் காணிக் குள் கைக் கொண்டு போய் விடலாம்" என்று சொல்லிவிட்டு சமாசாத் தன் அறைக்கு வந்துவிட்டான். பிறகு ரேஷ்யு பாயுவின் பெடருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக் கோபி ரத்தின் கையில் கொடுத்தது, "ரேஷ்யு பாயுவிடம் இதைக் கொடுத்தப் பதில் வாங்கிக் கொண்டு வா!" என்றான்.

பிறகு அவன் இன்னுமொரு கடிதம் எழுதி விசுவம்பராதின் கையில் கொடுத்து, மாணிக்கதாலிடம் போய் காச் சொன்னான்.

"மழை வருகிறதே, அண்ணா!" என்றான் விசுவம்பராத்.

"வந்தால் வரட்டும். உலகம் முழுதும் போய்விடாத. ஒரே ஓட்டமாகப் போய் விட்டு வா!"

"அவர் வீட்டில் இல்லை பென்ருவ்...?"

"இருப்பார்! இந்த வேளையில் அவர் எங்கும் போக மாட்டார்!" என்றான் ரமாராத்.

காழ்ச்சிகையில் இன்றதான் முதன் முதலாக ரமாராத் தன்னுடைய கண்பரக்களிடம் கடன் கேட்டான். தனக்குத் தெரிந்த வகையில் வெருபணிவாகவும், வினயமாகவும் அவன் தன் கைதங்கனில் சொற்களைக் கையாண்டிருந்தான். கடன் கேட்பது என்பது அவனுக்கு இதுதான் முதல் அனுபவம். அவன் எழுதியது போலவே எந்த விளையாட்டு கடிதங்கள் அவன் பெயருக்கு வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கடிதங்களைப் படித்து அவன் மனம் உருகியிருக்கிறது; ஆனால் வேறு வழியின்றி ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளத் தான் அவனுக்கு முடிந்தது; ஒருவருக்காவது உதவி புரிய முடியவில்லை. அதைப் போல ரமேஷ்பாபுவும் ஏதாவது சாஸ்யப்புச் சொல்லியிருவாரோ? அவருக்கு வரும்படி அதிகம்; செகவுருதாச்சல். அவர் மனம் வைத்தால் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து விடலாம். என் விஷயத்தில் அவர் இந்தச் சிறைக் காட்ட மாட்டாரா, என்ன? போன இரண்டு கைப்பங்களும் இன்னும் என் திருமயி வாலில்லை?

இவ்வாறு சிந்தித்தவாறே அவன் காசற் புறத்தில் இங்கும் அங்கும் டடமாகக் கொண்டிருந்தான். சந்தனுடைய கார் இன்னும் சிந்துகொண்டிருந்தது. இந்தச் சமயம் சந்தன் வெளியே வந்தான். அவன் உலகவிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததும், அவன் அவனிடம் ஒன்றும் பேசாமல் வாரில் போய் ஏறி ட்டகார்த்தான். காரும் புறப் பட்டு விட்டது.

இத்தனை வேளம் இரண்டு பேரும் எங்கே தங்கி விட்டார்கள்? எங்கேயாவது விளையாடக் கிளையாடப் போயிருப்பார்களா? இரண்டும்கேட்டார்கள்! கொடுத்த வேலைகளைச் சரியாகச் செய்வதில்லை! ரமேஷ்பாபு பணம் கொடுத்துவிட்டால்

எல்லதாயிற்று!..... அவனிடம் போய் இருந்தது ரூபாய் கேட்டேனே! அங்கனக் ரூபாய் அவனிடம் இல்லாமல் இருந்த விட்டால்?...பாவம், அவரைத்தான் அருடைய வேட்டைக்கத்தர்கள் கழுருபோலக் கொத்தித் தின்ற விடுகொடுக்கே!..... மாணிக்கதால் சினத்தால் வெரு கைப்பமாக ஆயிரம் இரண்டாயிரம் வேண்டுகோளும் கொடுக்கலாம். என்ன ஆகிறது, பார்ட் போம்! 'இன்றைக்கு மட்டும் இவர்கள் பணம் கொடுக்காமல் இருக்கட்டும், காரும் 'சமக்கு எதற்கு இவர்களுடைய சகவாசம்? என்ற விட்டு விடுவோம். சமக்கு உதவாத இவர்களுடைய பேச்சை நாம் எதற்குக் கேட்க வேண்டும்?' என்றெல்லாம் ரமாராத் எண்ணியிட்டிக் கொண்டிருந்தான் யாருடைய காலடி ஒசையாவது கேட்டார் ரமாராதின் மனம் 'தித் தித்' என்ற அடித்துக்கொள்ளும். சத்தம் வந்த திடுக்கிட்டுத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்ப்பான் கடைசியில் விசுவம்பராத் திரும்பி வந்தான். மாணிக்கதால், 'எனக்கும் இப்போது பண முடையாக இருக்கிறது உன்னைக் கடக் கேட்கலாம் என்றிருந்தேன்' என்ற எழுதி விருந்தான்.

ரமாராத் அந்தத் தாண்டித்தித்த ஏறித்த விட்டான். 'எல்ல கைக்காரப் பங்களின உலகம் இது! போலீஸ் சப்- இன்ஸ்பெக்டர் பணம் கேட்டிருக்கட்டும், இந்தப் பங்க்தானே பணத்தைத் தாக்கிக் கொண்டு ஒழிவான். இருக்கட்டும், இருக்கட்டும். சமக்கும் ஒரு சமயம் காராமலா இருக்கப் போகிறது? இன்றைக் கிவ்வாவிட்டார் என்றைக்காவது ஒருநாள் எம்மிடம் 'உலகம் கட்ட இவர் வந்ததானே ஆகவேண்டும் அப்பொழுது பார்த்தக் கொள்ளுகிறேன் என்ற அவன் மனத்தன் முணுமுணுத்துக் கொண்டான்.

அதற்குள் கோபி ராத்தரம் வந்த விட்டான். ரமேஷ்பாபு அவனிடம் கொடுத்தனுப்பியிருந்த கடிதத்தில், 'நான் காழ்ச்சிகையில் சில கிளையங்களைக் கடைப்பிடித்த வருகிறேன். ரெகெதர்களிடம் கொடுக்கல் வாங்கல் வைத்துக் கொள்ளுவதில்லை என்பதும் அவைகளில் ஒன்று. உனக்கு இன்னும் அனுபவம் போதாது. ரெகெதர்களிடத்தில் கொடுக்கல் - வாங்கல் வைத்துக் கொள்ளுவது எப்பொழுதுமே தப்பு அதுவே பெரிய மனஸ்தாபங்களுக் கொலாம் காரணமாகி விடுகிறது. இதை போகப் போக கெஞ்ச உணருவாய். எனக்கு மிகவும் வேண்டிய ஆப்த என்

குறையால், உன்னிடம் விரோதத்தை விளக்கு வாய்க்கொள்ள என் தயாராக இல்லை. ஆகவே என்னை மன்னிப்பாயாக' என்ற எழுதி விடுத்தார்.

ரமாவாத் அந்தக் கடிதத்தையும் கிழித் தெறித்தான். பிறகு அவன் பக்கத்திலிருந்த காதலியின் போய் உட்கார்ந்துகொண்டு வினக்கையே உற்ற ரோக்கலானான்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

பாவம், பத்மா !

மீராவோ சொம். முனிவிரிபல் ஆயில் கட்டிடத்தில் அமைதி நிலவியிட்டது. ஆயில் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒவ்வொருவராக வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தனர். வேலைக்காரன் அதை களைச் சத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தவிட்டான். பிழைகள் தங்கள் தங்கள் செருப்புக்களை மாட்டிக்கொண்டு பறப்பட ஆயத்தமாகார்கள். தட்டுக்காரர்கள் தங்கள் அங்குட வரும்படியை எண்ணவாரினர். ஆனால் ரமாவாத் மட்டும் சிஜித்ததைத் திறந்த கைத்துக்கொண்டு ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்தான்.

ரமாவாத் இன்றம் விடியற்காலையிலேயே ஆயிலுக்கு வந்து விட்டான். ஆனால் அவனுக்கு அந்தப் பத்த ரூபாயை விட ஒன்றும் அதிகமாகக் கிடைத்தவியில்லை. 'நன் மானத்தைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் ஏதாவது 'நினைத்தம்' செய்து சந்தனை மொற்ற வேண்டும், வேறு வழியே இல்லை' என்ற ரமாவாத் தங்குத் தோன்றியது. 'எம் அவசூறைய பணத்தை எடுத்துச் செலவு செய்து விட்டதாகச் சந்தேகப்பட்டு, அவன் எம்மை இவ்வளவு அவசரப்படுத்துகிறான். அவ சூறைய ரூபாய் கேட்ட மாதிரித்திலேயே கிடைக்கும் என்ற எம்பிக்கையை அவ னுக்கு ஊட்டியிட்டால் எம்மை இவ்வளவு தொத்தாவு செய்ய மாட்டான்' என்பதை ரமாவாத் என்கு உணர்ந்திருந்தான். ஆகவே அவன் குறித்த தகவலையே அவ னிடம் எப்படியாவது பணத்தைக் காட்டி, அவசூறைய சந்தேகத்தை அறவே ஒழித்து விடுவது' என்ற முடிவுக்கு வந்தவிட்டான். அதனால்தான் அவன் 'கேஷியர்' வீட்டுக்குப் போவதை வெகு ஆவனடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அன்றைய வரும்படி என்னுற ரூபாய் அவன் கைசையிலிருந்தது. அதை எப்படியாவது வீட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவது என்ற எண்ணத்துடன் அவன் நன் ரோத்தைக் கட்டத்தொனான். சரியாக மணி எங்கு

அடித்ததும் கேஷியர் எழுந்து விட்டார். ரமாவாத்தினிடமிருந்து அன்றைய வரும் படியைக் கேட்டு வாங்கி வைத்தவிட்டுத் தான் வீட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்ற கிணக்க அவருக்கு என்ன, அவ்வளவு பண சூறையா? பேசாமல் போனால் அவன் கொண்டு வரும் செல்வத்தைக் காக்கி எண்ணி வைத்துப் பூட்டுவதிலிருந்தாவது தப்பலாம் அவ்வளவு! என் பூராவும் கணக்கு எழுதி எழுதி, ரூபாய்களை எண்ணி எண்ணி அவர் இரப்புகு ஒடித்துவிட்டது. ஆகவே அவர் பேசாமல் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். 'கேஷியர் சொம்ப தூரம் போயிருப்பார்' என்பதை உணர்ந்த ரமாவாத் சிஜித்ததை முடி வைத்தான். பிறகு பிழைக்கக் கூப்பிட்டி, "இந்தப் பணப் பையை எடுத்துக் கொண்டு வா! கேஷியரிடம் கொண்டு போய்க் கட்டிவிட்டு வரலாம்" என்றான்.

"கேஷியர் ஐயா புறப்பட்டுப் போயிட்டாகனோ!" என்றான் பிழை.

ரமாவாத் வியப்புற்றவன் போலக் கண்ணை ஆகல கிழித்தது, "கேஷியர் புறப்பட்டுப் போய்விட்டாரா? கீ என் என்னிடம் முன்பே சொல்லவில்லை? எத்தனை தூரம் போயிருப்பார்?" என்ற கேட்டான்.

"கெருத் திருப்பத் துக்குத் தான் போயிருப்பாங்க!"

"இன்றைய வரும்படியைக் கஜானாவில் எப்படிக் கட்டுவது?"

"அப்படியானால் ஒடிப்போய்க் கேஷியர் ஐயாவைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வாட்டுங்கள்?"

"போடா, போ! முன்னாலேயே சொல்லத் தெரியவில்லை, பாதி வழி போன கதைத் திருப்பிக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிறேன் என்கிறேயே, முட்டான்! சரி, பணத்தை இந்த டிராயரினாலேயே வைத்துப் பூட்டி வைக்கிறேன். ஐக்கிரகதயாகப் பார்த்துக் கொள்" என்குன் ரமாவாத்.

"வேண்டாம், எசமான்! பணத்தை இங்கே வைத்துப் பூட்ட வேண்டாம்"

சசமான்! கம்பம் பிடித்த போதாத காலம், ஏதாச்சும் கெடுதலாக ஊட்ட விட்டால் நான் மாட்டிக்கிட்டு கிழிக்க ணுக்க, பூட்டு வேறே சரிவா பிவிக்க!" என்று கெடுகிறான் பிழன்.

"அப்படியானால் இந்தப் பணத்தை நான் எங்கே வைப்பது?"

"நீங்கள் கையோடேயே எடுத்துப் போய் விடுங்கள், சசமான்!" என்றான் பிழன்.

ராமாசாத்திரும்பியதும் அதுதானே? உடனே அவன் ஒரு குதிரை வண்டியை அமர்த்திக் கொண்டு, பணப் பையுடன் விட்டுக் குப்பறப்பட்டான்.

பத்மா பணப் பையைப் பார்த்ததும், "கங்கணம் கிடைக்க வில்லையா, என்ன?" என்று கேட்டான்.

"இன்னும் வேண்டுமடித்தபடியில்லை, உன் தோழிக்கு கவிக்கை ஏற்படமாட்டேன் என்பதே இரு என்பதற்காகப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்டேன்!" என்றான் ராமாசாத்திரன்.

தமிழ் எழுத்தாளர் அனுகூலக் கவி ஆகியதை யூட்டி வரும் ஸ்ரீ ரா. நா. நம் சகோதரரின் புத்தகக் குமாரி வேதவல்லியின் கவிதை ஆகியதை யூட்டி விடுகிறார் என்ற விஷயம் சென்ற வாரம் 18வ் மலையாளத்தில் குமாரி வேதவல்லியின் பாதாபிடிய அரங்கேற்றம் என்று கௌரவிக்கப்பட்ட போது தெரிந்தது. அந்த அரங்கேற்றத்துக்கு தமது மெயர் உ. கந்தாராய் தாயுதி நிகழை வந்தது விழா வைச் செய்திருந்தார்.

"கடைக்காரன் என்ன சொல்லுகிறான்?"

"அவன் என்ன சொல்லுவான்! இரே, இன்றைக்கு, காலைக்கு எந்த ஏதோ சால் சாப்புச் சொல்லுகிறான். ஆமாம், ரத்தன் இன்றைக்கு வந்திருந்தானோ?"

"இன்னும் வரவில்லை. வருகிற வேள்தான்!" என்றான் பத்மா.

கடைசியில் விளக்கு ஏற்றி வெகு வேள ஆகியும் ரத்தன் வராமல் போகவே, 'இனி அவன் வரமாட்டான்' என்ற ராமாசாத்திரன் விளக்கு. ஆகவே அவன் பணத்தை எடுத்து வைத்துவிட்டு உலாவுப் புறப்பட்டு விட்டான்.

அவன் உலாவுப் போய்ப் பத்த மீதியும் கட ஆகி யோது; ரத்தன் வந்து விட்டான். அவன் வந்ததும் வராததுமாகப் பத்மாவைப் பார்த்து, "கங்கணம் வந்து விட்டதோ?" என்று கேட்டான்.

"வரவருது, பண்ணாவுப் போகவருது! அவர் கால் தேய கடைவாக ஊட்டாரே, அதுதான் கிச்சம்!" என்றான் பத்மா.

"எல்ல தட்டான் எங்கு என்று வந்து சேர்ந்தான்! இப்படி வெவ்வாரம் பணம் கரிவாகப் போகும் என்று கெரித்திருந்தால், நான் பணம் கொடுத்தே விடுகிறேன் மாட்டேன்!" என்றான் ரத்தன் அவைப்பிக்கையுடன்.

அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்ட பத்மா வெகு எரிச்சலுடன், "உன் பணம் வைத்திருக்கிறது. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொண்டுபோ! தட்டான் கொடுக்கவில்லை வென்றால் எங்கள் என்ன செய்ய முடியும்?" என்றான்.

"அப்படியானால் என் பணத்தைக் கொடுத்த விடு. நான் கங்கணம் செய்து போட்டுக் கொண்ட வரைக்கும் போதும்!" என்று ரத்தன் அறுத்துக் கொண்டான்.

உடனே பத்மா எழுந்த 'விறுவிறு' என்ற உரையோ போனான். அவமாரியிலிருந்து பணப் பையை எடுத்த கந்த ரத்தன் மூன்றினியில் வைத்து, "இரே அம்மா, உன் பணம்! தாராளமாக எடுத்துக் கொண்டு போ!" என்றான்.

ராமாசாத்திரன் விளக்கு சரிவாகத்தான் இருந்தது. 'அவர்கள் நன் பணத்தை எடுத்துச் செலவழித்த விட்டார்களோ?' என்ற சந்தேகத்தில்தான் ரத்தன் பொறுமையிழந்த அவனை கச்சிக்க ஆரம்பித்த விட்டான். பணத்தைக் கண்டதும்

அவனுடைய சந்தேகம் பற்றி விட்டது. ஆகவே, அவன் சற்றெனப் போய், "இன்னும் எவ்வளவு நாட்களுக்குள் அவன் கங்கணம் தந்து விடுவான் என்றுப் பணம் உங்களுடைய இருக்கிறதே!" என்று.

"அவன் அவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுத்த விடுவான் என்ற எனக்குத் தோன்றவில்லை. அவன் கங்கணம் செய்துகொண்டு வந்து கொடுத்த விட்டான், அப்புறம் உள்ளிட மிகுந்த பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு விடும்" என்று பதமா.

"அந்தச் சமயம் என்னிடம் பணம் இல்லாமல் இருந்தாவிட்டால்? — பணம் வருவதே தவிர போவது கூடே தெரிய வில்லை! அதனால்தான் உங்களுடைய இருக்கட்டும் என்ற சொல்லுகிறேன்" என்று சத்தன்.

"இங்கேயும் அதே நிலைமையான! அதுவும் பிறகுடைய பணத்தை வாங்கி வைத்துக் கொள்ளுவது ரொம்பத் தப்பு. ஏதாவது ஒன்றுக்கு ஒன்று டெர்ட் விட்டால், அப்புறம் எங்கெங்கேனோ அதற்குத் தண்டம் அழுவேண்டும்? எனக்குக் கல்யாணமான ஏதாவது ஏதேன் என்னுடைய கைகள் எல்லாம் திருட்டுப் போய்விட்டன. எல்லாரும் ரொம்ப ரொம்ப விழித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம். எங்கள் கண் அவர்தான் சமயமாகப் பார்த்துத் திருட்டுப் பவங்கள் கைகளைக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்! பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குப் பிடித்தது சலியுயர்! அது மாதிரி இப்பொழுதும் ஏதாவது டெர்ட் விட்டால் எங்கள் அடியோடு அழிந்த விடுவோம். வேண்டாம். அம்மா. வேண்டாம். உன் பணத்தை நீயே வைத்துக் கொள்!" என்று பதமா.

"அப்படியானால் சரி, என் பணத்தைக் கொண்டு போய்விடுகிறேன். ஆனால் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டேனோ என்பதற்காக அகம்பியமாக இருந்த விடாநீர்க்கள், உன் புகழிடம் எப்படியாவது உடிய சீக்கிரம் கங்கணத்தை வாங்குவதற்கு வேண்டிய கழி செய்யச் சொல்லு!" என்ற சொல்லிவிட்டு, சத்தன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டான்.

பதமாவைக்குத் தன் நிலையிலிருந்த பெரிய கணம் இறங்கியது போலிருந்தது. பொதுவாக வாழ்க்கையில் எவ்வு மிகவும் வேண்டிய வர்கள் மூலம்தான் சிற்சில சமயம் பெரிய பெரிய தன்பங்கள் சேர்ந்த விடுகின்றன.

(தொடரும்)

தலை யோசனை!

தாத்தா:—என்டா மூத்து, மாத்கெட்டில் இப்பொழுது என்ன காய்மலையாக விற்றது, தெரியுமா?

முத்து:—எனக்குக் கதிரையைப் பற்றி என்ன தெரியும், தாத்தா? நான் தோட்டிலில் அவ்வாறு சாப்பிடுகிறேன்?

தாத்தா:—அதனுடைய உண்டைக் கேட்டு, தோட்டிலில் தினம் என்ன காய் சமைக்கிறான் என்று நீ சொன்னபடியான சந்தக் காய் பறிய என்று நான் உண்டு பிடித்து விடுவேன்!

தேரித்த டைசனம்!

"உன்னைடைய புகழனுக்குக் குதிரைப் பத்தயம் தெரியுமா?"

"ஓ! தன்னுக்குத் தெரியும். பத்தயத்துக்கு முத்து நான், சந்தக் குதிரை நான்கும் என்பதை ரொம்பத் திட்டமாகச் சொல்லி விடுவார். பத்தயத்துக்கு மறு நான் அந்தக் குதிரை என் ஸ்திக்க விடும் என்பதையும் ரொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லி விடுவார்!"

உண்மைதான்!

"ஆயா, உங்கள் நாய் என் பிள்ளையின் காலைக் கடித்துச் சதைபயிர் திடுக்கி விட்டது!"

"இருக்கிற இருக்கிறது! என் நாய் மாமி சத்தையே நின்று! தற்பித் தவறி மாமி சத்தில் வாய் வைத்தாலும் உடனே உதறி எறித்து விடும்!"

புதிய நிர்வாகம்!

"என்ன அப்பா! உங்கள் கப்பலினையப் பற்றிய விவரத்தைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதில் 'முற்றிலும் புதிய நிர்வாகத்தின் கீழ் நடந்து வருகிறது' என்று பிரகடிகரப்படுத்தினது. ஆனால் உன் ஆபீஸில் பழைய மாதிரி தான் இருக்கிறதே!"

"ஆமாம், பழைய மாதிரித்தான். ஆனால் இப்பொழுதுதான் அவருக்கு இரண்டாம் விவாகம் நடந்தது!"

அவ்வளவு மோசமா?

மனை:—நீங்கள் ஏன் நான் பாட ஆரம்பித்தால் வேளியே போய்த் திண்ணையில் உட்கார்க்கு விடுகிறீர்கள்? பாட்டுக் கேட்கப் பிடிக்கவில்லையா?

புருஷன்:—அப்பா, பெண்கள் ஒன்றுமில்லை. நான் உங்கள் கடிக்கிறேன் என்று யாராவது நினைத்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தினால் நான் வாய் திண்ணைக்குப் போய் உட்கார்க்கு விடுகிறேன்!

திருமணமா?

ஆயிரத்து நானூறு டிசைன்களில் பட்டுச் சேலைகள்
மூவாயிரம் டிசைன்களில் தூல் சேலைகள்
திருமணம் மனிதனின் ஆயுட்காலத்தில் ஒருமுறைதான். ஆகையால் அற்புத
மான டிசைன்களில் ஆடைகள் வாங்கவேண்டியது அவியத்திலும் அவியம்

ஆரணி, காஞ்சிபுரம், பெங்களூர், கொள்ளைகாணம், பெரூர், பெங்களூர், கரகச்சி,
உறையூர், கோயம்புத்தூர் முதலிய ஊர்களில் இந்தியாவில் சிறந்த தோஷுக் கலை
நிபுணர்களால் சாயத்துக்கு உத்தரவாதத்துடன் ஸ்பெஷலாக செய்து 5, 6, 7, 8, 9, 10
கேஜங்களில் கண் கவர் கள்களில் அற்புதமான பாட்டிகள், அழகிய முத்திகளுடன்
கொண்டு வந்து குவித்திருக்கிறோம். டிஷ்யூ, டாப்ரான், ஜாச்டேட் சேலைகளும்
கல்யாணத்துக்கு வேண்டிய வெண்பட்டு வேஷ்டிகள், அங்க வஸ்திரங்கள், சேலம்,
துயிலி மேல்விய தூல் வேஷ்டிகள், துப்பட்டாக்கள், பட்டு, தூல் ஷர்ட்டுகள், கோட்டிகள்
முதலியன மனித மனையில் வந்து குவித்துள்ளன.

தேர்த்தியான மதுரை, மைசூர், அஹமதாபாத் பனியங்கள், ஸ்வெட்டர்கள், உலகன்
கம்பளங்கள், ஸ்கார்ப்கள், தேர்த்தியான ஜமக்கானங்கள் முதலியன வந்துள்ளன.

தம்பிக்கையான இடம் மனித விளைகம்
அன்பு கனிந்த வரவேற்பு இன்றே வந்து பார்வையிடுங்கள்

பட்டுச் சேலைகள் ரூ. 35 முதல் 800 வரை, தூல் சேலைகள்
ரூ. 9 முதல் 70 வரை. எல்லாருக்கும் பொருத்தமான விலை
தங்கள் வரவை அன்புடன் எதிர்பார்க்கும்:

கஸ்தூரிபாய் கம்பெனி

உயர்தரப் பட்டு, தூல் ஜவுளி வியாபாரிகள்
மேல விதி :: சிதம்பரம்

பிரயானிகள் தங்க சௌகரியமான இடம்:—கஸ்தூரி பவன், தேற்கு சன்னதி, சிதம்பரம்

'ஆஸ்ப்ரோ'

இதோ வந்துவிட்டது!

போலிகளை வாங்காதீர்கள்.
சிவ்வொரு வில்லையின்மேலும்
'ஆஸ்ப்ரோ' என்ற வார்த்தை
திருப்பதைக் கவனிக்கவும்
'ஆஸ்ப்ரோ' வலியையும்
ஈரத்தையும் 10 நிமிஷங்க

ளில் போக்கும். இருத
யத்துக்காவது வயிற்
றுக்காவது கெடுதி
செய்யாது

'ஆஸ்ப்ரோ'

உட்போடு செய்யப்பட்ட
விளைகள்:

3 வில்லிகள் கொண்ட
பாக்கட் . . . 1 அஞ்
30 வில்லிகள் கொண்ட
பாக்கட் . . . 10 அஞ்

தயாரிப்பவர்கள்:

டாக்டர் வால்ட் ஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
(பிரைவட்) லிமிடெட்
8/10, கோலன்ட், லிம் 22, மலே
சியா 5025, மலேசியா, சி.பி.எம். 5025

'ஆஸ்ப்ரோ'

எல்லாவிடங்களிலும்

கீராய் ஸிரம்

கிராய் ஸிரம் குழந்தைகளுக்கும்
பெரியோர்களுக்கும் பயன்படும். வயிற்
தூக்கம் போன்றவற்றை சிகிச்சையளிக்கும்
தாது ஒரு டோஸ் கிராய் ஸிரம்
போதுமானது.

93

தயாரிப்பு

அழகை
மாற்றி
புன்னகை

தயாரிப்பவர்கள் :

மைசூர் இண்டஸ்ட்ரியல் அண்டு
டெஸ்டிங் லாபரடெரி லிமிடெட்

மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர்

விற்பனை ஏஜண்டுகள் :

மேனாள். பெஸ்ட் அண்டு கம்பெனி
லிமிடெட்

தபாக் பேட்டி. தெ. 63, மதராஸ்

சமயத்தில் வேண்டுவது
பலசாலியான மனிதரே!

அங்குதாயை
வினாக்கு
ஒர் அப்பா
தம். இவ
சத்த அனிக்
மேம்பாற்ற
டான்க்

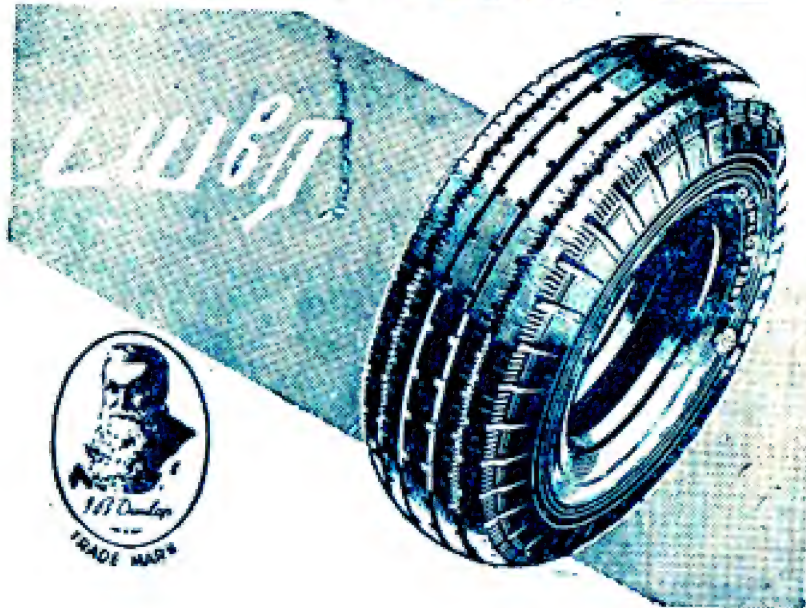
கேசர் குடரம் டை. மதராஸ்

ஒரின்ஸா, கைஜாம் சமஸ்தானங்கள்,
ஆந்திர ஜில்லாக்கள் தமிழ் நாடு
களுக்கு ஏஜண்டுகள் :

சீதாராமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
பெங்களூர், செக்தியாயத்,
பெளடா, மதுரை

டன்லப்

DK 296TM

அருமையான பற்கள் !

உங்கள் பற்கள் எத்தனை
நாட்கள் புன்னகையை
அழகுபடுத்தும்?

ஒருவர் உன்னததைக் கவர உங்கள் வலுவற்ற பற்கள்
கூட மிகவும் எளிதானவழி என்பதை அறிவிக்கக்கூ
வா. ஆகையாக, உங்கள் பற்களை எதிர்பார்ப்பதில் பாதி
படுத்தாமல் வரப்பாடற்றிக் கொள்ளுங்கள். நாளும் தன
னும் உவமனிடும் என். ஆர். டிபென்டிங்குக் பற்
களை சுத்தம் செய்தாக அனை உறுதியான எதிர்ப்பு
அப்பகுக்கென்று வேண்டாமுடன் விளங்குகின்றன.

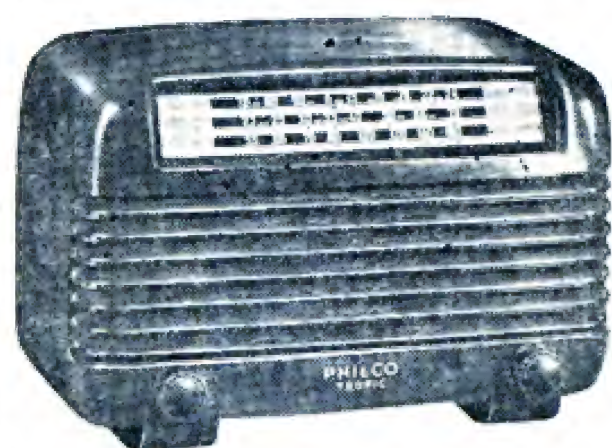
சுபக் கவந்தியர்கள் உறுதியானதொன்று கவனம்
நுகர்தோனக் எதுவும் மோடிபம், சிவகுமாரிபெட்
கொடுத்த.

049, 20-22 IN

D. & W. GIBBS LIMITED, LONDON, ENGLAND

நந்தேச சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்கேற்க செய்யப்பட்ட

பில்கோ ரேடியோ

சாதாரண கிராமபோன்
விளையில்

இப்போது
உங்களுக்குக்
கிடைக்கும்.

ரூ. 385

உங்களுக்கு இஷ்டமான
ஸ்ரீ டிஷன்களைக் கேட்கலாம்

அழகிய ப்ளாஸ்டிக் பெட்டி

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள்: சென்னை மாகாண, சமஸ்தான விரியோகஸ்தர்கள்

மகமத் இப்ருஹிம் அன்ட் கோ

“ விஜய மாளிகை ” 7-8, மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்-2

இருமல்களுக்கும் ஜலதோஷங்களுக்கும்
மிக ஜனப்பிரீதி வாய்ந்த மருந்து

உலகு பூராவும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது

தலை சிறைந்த கூந்தலே முகத்
தின் அழகை எடுத்துக் காட்
டுவது. கூந்தலே முக அழகை
ஆக்குவதும் அழிப்பதும். கூந்த
லழகையும் முக அழகையும்
இன்றே கேசவர்த்தினியைக்
கொண்டு விருத்தி செய்யுங்கள்.

அற்ப கேசத்தைவிட அழ
குக்கு ஹானி வேறில்லை. இதைப்
பரிஹரிக்கக் கேசவர்த்தினியைவிடச்
சிறந்த மருந்துமில்லை. இழந்த
கூந்தலையும் இளமையையும்
கேசவர்த்தினியைக் கொண்டு
இன்றே பெறுங்கள்.

அழகுள்ளவர் ஒரு சிலரே.
ஆனால் கூந்தலழகையோ கேச
வர்த்தினி உபயோகத்தால் ஒவ்
வொருவரும் பெறலாம். கேச
சம்பத்து படைத்தவர் அதை
இழக்காமல் கேசவர்த்தினி
கொண்டு காப்பாற்றுவார்கள்.
படைக்காதவர் கேசவர்த்தினி
யால் அதை அடையுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

உத்தமப் பாதுகாப்பது, விருத்தி
செய்வது, அழகு படுத்துவது

விலை அணு 12

(மேற் செலவு வேறு)

எக்காகக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர் :

தென் இந்திய ரஸாயன சாலை
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்.

அசட்டை வேண்டாம்
பிஸ்மாக் சாப்பிடுங்கள்

பொதுஜனத்திற்கும் சிறகு நெஞ்சு வலி,
ஆயாசம் முதலிய நீராண்ட கோளாறு
களினால் ஏன் கஷ்டப்படுகிறீர்கள்.
இவையெல்லாம் அதிகமான கெட்ட அமி
லங்களினால் ஏற்படும் உபாதைகளாகை
யாம்—ஒவ்வொரு நடவையும் பொதுஜனத்
திற்கும் சிறகு பிஸ்மாக் உட்கொள்
லுங்கள். ஏன் என நீராண்ட கோளாறு
களையும் வெகு சீக்கிரம் தீவர்த்தி செய்
யக்கூடியது. பிஸ்மாக் (பைகரேட்டட் மக்
னீஷியா) மாத்திரையாகவே பெனட்
ராக விற்பனையாகியிருக்கிறது.

உபயோகமற்ற பிஸ்மாக்
வை வாய்க்கிடைக்க!
பிஸ்மாக் உட்கொண்டு தங்கள்
நீராண்ட சக்தி
அடையுங்கள்.
மாத்திரையாகவும்
பெனட்ராக் கவும்
ஏனென மருத்துக்
கடைகளிலும்
கிடைக்கும்.

இந்தியாவுக்கு புரான விநியோகத்திற்கும் :
ஜிபெர்ட் மானிக் & கம்பனி லிமிடெட்
பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, மலர்

பெப்பர்மின்ட்

அல்லது

அஸிட் ராப்ஸ்...

நீங்கள் மேற்கும் அடுத்த கனவாகிய
பே அதுபகிஷ்களமென்பது எங்
கொரு துணர்தம்! இன்று பெப்பர்
மின்ட்; காலே நீங்கள் ஒரு கோமல்
விரும்பினீம். K.C.P. என்ன நுகச
களும் தயார் செய்திதது. இவ்வ
கவகிலும் ஒரு பொதுவான அம்சம்
பரிபூரணமான பரிசுத்தம்.

தேசத்தினர் தேர்ந்தெடுத்தது

ஸாவரின்
ஸ்வீட்ஸ்

K. C. P. தயாரிப்பு.

KCK 27 M

உங்கள் குழந்தை

குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கு தீர்மான
யான தூக்கம் மிகவும் அவசியம்.
குழந்தை துங்காமலும், அடிக்கடி
அழுத்கொண்டும் இருத்தல் உடம்
பிற் ஏதோ கோளாறு இருக்கிற
தென்றே அர்த்தம்.

குழந்தைக்கு காய்ப்பானோ, மனச்
சிக்கலோ அல்லது ஏதாவது வளி
யோ இருக்கிறதென்ற தெரிந்தால்
உடனே 'க்யாப் பாக்' கொடுங்கள்.
உடனே கண்டிப்பாய் குணமாகி
விடும. குழந்தை ககப்பதும், நன்கு
கூதுங்கதும், நீங்கள் பெருமகிழ்ச்சி
யடைபுயர் முதலியவை குழந்தையைக்
காண்பிரிகம்.

எப்போதும் க்யாப்-காக் பாட்டில்
ஒன்றை கைவாய் வைத்துக்கொள்
கூங்கள். பகிராதுக்கும் சமயத்திற்
மிகவும் அவசியம்.

க்ரைப் கால்

எவ்வாறு குழந்தைகளினதோங்குக்கும்

தீ மெக்லெக் நியூட்ரிமென்ட்ஸ்
அன் பார்மஸூடிகல்ஸ் லிட்.

99, -2, ஆர்மீனியன் தெரு. ஜி. 4, மதராசு

ADARTS MNP. 48-Tamil.

கோதல்

**சந்தகுத்
தைலம்**

**அரைக்கீரை
வதைத் தைலம்**

**கூந்தல்
தைலம்**

எங்கே தயாரிப்
புக்க ஒவ்வொரு
திறம் கோதல்
புரேட் மாரக்
இருப்பதை
கவனியுங்கள்.

**டி.எஸ்.ஆர்.கோ
தும்பகோணம்.**

மதராஸ் ஏஜன்டு:

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்

பைகிராப்ட்ஸ் ரோடு,

திருவள்ளிக்கேணி : : மதராஸ்

கோவை, கீழ்க்கி லிங்காக்கள்
இ பாவக்காடுக்கு ஏஜன்டு:

B. பாலபட்டாபி,

வைபியான் தெரு, கோயமுத்தூர்

குழந்தைகளுக்கு உண்
டாகும் வரவு வயிற்றுப்
பொருட்கள். வலி து
வலி. அஜிசனம். மாந்
தம். வய் மூலக்கூறு
பொது ஏற்படும் வலித்
தும் பொருது ஏதாவிய
சுகள் வியாதிக்கிடையு
பொருதி தன்னை ஆரோக்
வியத்தையும் தரும்
பெரித்த இராவகம்.

பேரிகரைப்

மிகக் பெரித்த
ரத்த கத்தி மருத்து
இரு திரைகத்தி உய்யும்
வலிகத்தி அறையும் ஏற்
படும் ரோகங்களை குணம்
படுத்தி. திரைகத்திக்கு
ஆரோக்கியத்தை கொடுக்
கும். ரத்தத்தை கத்தி
செய்து ரத்த விருத்தியை
யும் உண்டாக்கும்.

அயோடிசால்

முகப்படு. சேத்தும்
புண் சிவந்து. வேணம்
கட்டி. நீர்ப்பட்ட புண்.
காய்ப்பான் முதலியவை
களுக்குக் கைக்கண்ட
மருத்து

சைபால்

சர்க்கார் கடைகளில் மூலக் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர்கள்:
திருவள்ளிக்கேணி மாவட்டம் காவலர்
மருத்து

ஏஜன்டுகள்:—ராஜன் டிராக் ஸ்டோர்ஸ்,
தைவியப்ப நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-3;
ரீதாராசா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ், பெரு
வசுடா, பெர்னாம்பூர் & சிகத்தாராபாதி;
மிதிஜா மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ்,
பெர்க்குட் லீடி.

8மோன் ஏஜன்டுகள்:—M. O. A. கனி & கோ.,
96, சதாநல்ல ரோடு, கோட்டை,
கோலும்பு

கல்கி

கல்கி ஆகஸ்ட் 3, 1947

4 அணு

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

★

தலைமை ஆபீஸ் :

“இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ்”
வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

★

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

எஸ்பிஎனேட், திருவல்லிக்கேணி,
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராயநகர், புரசவாக்கம்,
எழும்பூர்

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்கியமான இடங்களிலும் பம்பா
யிலும் பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்
களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 72,00,000

செலுத்தப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 53,00,000

ரிசர்வ் நிதி ரூ. 60,72,602

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால் அய்யர்

செக்டரி

55 வயதில் பூரணப் பொலிவு பெற்ற தேக ஆரோக்கியம்

அம்மனிடமும் அவரது மனைவியும்
க்ருஷ்ண ஸ்வாமித்துக் கூறுகின்றனர்

“பணம் புத்திசாலித்தனமாக
சேலவழித்தது”

ஸ்திரீகளிலும் புருஷர்களிலும் அநேக
ருக்கு நடுத்தர வயது வந்தவுடனேயே
சிறு வலி ஏற்படத் தொடங்குகிறது.
அதற்கு “முதுவமைப் பருவ”த்தையே
காரணமாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால்
பாட்டரீக் தம்பதிகள் மட்டும் அங்ஙனம்
கூறுவதில்லை. இருபது வருஷங்களுக்கு
மிகவும் செல்க்யமாக இருந்தவர்கள்.
அவர்களது அத்தகைய வாழ்க்கையின்
தத்துவத்தை யாரும் கலைமராகவும்
சிக்கனமாகவும் கடைப் பிடிக்கலாம்.
மிகக். பாட்டரீக் எழுதுகிறார் :-

“ஒரு விடுமுறை நாளில் கூடத் தவ
றாமல் கடந்த இருபது வருஷங்களில்
பிரதி நினமும் காலை தேனீடுடன்
க்ருஷ்ணையும் சாப்பிட்டோம். எங்கள்
தேகாரோக்யத்தையே க்ருஷ்ணுக்கே
அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டுமென
நாங்கள் கூறத் தயங்க மாட்டோம்.
டாக்டர் செலவு கொஞ்சங்கூட இல்லை
யென்றே கூற வேண்டும். 55 வயதான
போதிலும் என் கணவர் 45 வயதின்
ராகவே தோற்றமளித்திருர். எத்தகைய
சீதோஷன ஸ்திதியில் வேலை செய்ய
வேண்டியவரானாலும் என் கணவர்
ஆரோக்யமே உருவானவர். க்ருஷ்ண்
சாப்பிடுமுன், அவரது கை மூட்டுக்குகலில்
வாதத்தினால் கஷ்டப்பட்டார். அந்த
வாதம் குணமடைந்து நெடுநாளாகிய
போதிலும், அவர் க்ருஷ்ண் சாப்பிடத்
தவறுவதில்லை. க்ருஷ்ண் சால்ட்டில்
வாங்குவதில் நாங்கள் பணம் செலவிட்
டது விரயமே ஏய்லை—புத்திசாலித்
தனமாகும்.”—(மிகக்) டீ. வி. பாட்டரீக்.

ஆறு வகைப்பட்ட துயற்கை உப்புக்
களின் சேர்க்கைதான் க்ருஷ்ண். குடும்,
முத்திர கோசம் ஜீரணசய பாதை
ஆகியவற்றை ஆரோக்யத்துடன் சரிவர
வேலை செய்யத் துண்டுகிறது. தேகத்
தின் உப்புமுத்தையு இரத்த ஓட்டத்
தையும் உத்தமமாக வைத்துக்கொள்ள
உதவுகிறது. எல்லா கெட்டுக்கொண்ட
வயாபாசிகளிடமும் க்ருஷ்ண் சால்ட்டில்
பாட்டில் ஒன்றுக்கு ரூ. 1-10-0 விலை
கிடைக்கும்.

ரமற்ற தலையும் ளபளப்பான வதனமும் !

உடலில் கனமான
ணர்ச்சியும், கண்கள் ஒளியிழப்
தும், சரீரம் சுருங்குவதும்
டங்கலான மல பிரவிருத்தி ஏற்
டுவதனால்தான். அவற்றை
பானோமின்ட் உடனே நிவர்த்தி
சய்துவிடும். கிரமமாகக் குடலை
த்தி செய்துகொள்வது உங்கள்
க வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது
ன்பதை மறவாதீர்கள்.

லபமாக மலமிளக்கும் உன்னத சஞ்சீவி

த. 1-2-0, ரூ. 0-7-0 ஆகிய இரு
சைஸ்களில் எங்கும் கிடைக்கும்

சென்னை மாகாணத்துக்கு கிற்பீஸ்
ஏஜன்டுகள் :

ரியண்டர் மர்க்கன்டைஸ் ஏஜன்ஸி,
9-A, அரமங்க்காரத் தெரு, மதராஸ்

BONOMINT
LAXATIVE
CHEWING GUM

NO. 6

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம் மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட் மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 நூற்கும் கதீர்கள். நம்பர் 80 வரை நூல்கள்.

எங்குடைய பிரேமாள நூல்கள் : ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனியன் நெசவுக் கேற்ற
கோஸ் நூல், மிக் நெசவுக் கேற்ற சேல் நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.

நூல்கள் எப்படி யெவது : கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய
காரிக்கள் நூல்கள். இயந்திர நெசவுக் கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் கனத்த வெப்பீஸ்,
கானவால் முதலியவைகளுக்கு கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல்
இயந்திர நெசவுக் கேற்ற மிகுதுவான என்ன நூல்கள் எங்கள் எகிப்ரிய பருத்தி நூல்கள்
இறக்குமதியாகும் நூல்களைப் போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நூல்கள்
நூற்பதைத் தவிர நெய்வதிலும், ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் தங்கள் அறிக்கையில்,
இந்தியாவிலே நூற்கப்படும் நூல்களில் எங்கள் நூல்கள் மிகுதுத் தன்மைக்கும் என்னத்
திற்கும் நேர்த்திக்கும், அழுத்தத்திற்கும் மிகச் சிறந்தவை யென்றும், எல்லா நெசவுத்
தொழிலாளர்களும் விரும்புவதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

தற்போது நூல் விற்பனாகும் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதால், நூல் தேவைவரவ
வர்கள் தங்கள் மாகாணம் அல்லது சமஸ்தான டெக்ஸ்டைல் கன்ட்ரோல் அதிகாரி
களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மானேஜர்கள் : ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்.

தமிழ்
ஸ்ரீ
மேர் ஆயில்

MANYAM & CO.
MADRAS &
BANGALORE.

marli

மப்பாடி ஆரீஸ்: 142, ஒட்டுமொடி ஸ்டீட், போர்ட், இலங்கைக்கு போம் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்
மெல்னில், துரை, அருள் & கோ., லீட்., 93, கேப்லர் தெரு, கொழும்பு